

ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิดแบบใช้อ่านาวภายใน – ภายนอก
และความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และประถมศึกษาปีที่ ๖

ปริญญานิพนธ์

ของ

พจน จันทวีระกุล

THE UNIVERSITY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

๒

เสนอต่อวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้า
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติ
สำหรับการค้นคว้าวิจัย

๑๘ สิงหาคม ๒๕๑๕

ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากร่อยากเห็น ทักษะการอ่านแบบใจอ่านใจภายใน – ภายนอกตน
และความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ และประถมศึกษาปีที่ ๙

บทคัดย่อ

ของ

พจนา จันทร์วีระกุล

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยาการศึกษา

ถวายความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติ

สำหรับการค้นคว้าวิจัย

๑๘ สิงหาคม ๒๕๑๕

ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิดแบบเชื่อบ้านาภภายใน - ภายนอก
และความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และประถมศึกษาปีที่ ๗

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิดแบบเชื่อบ้านาภภายใน - ภายนอก และความสามารถในการอ่าน ซึ่งได้แก่ความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๗ ในกรุงเทพมหานคร - สมุทรปราการ จังหวัด (นครราชสีมา) จำนวน ๒๕๗ คน แบ่งเป็นชาย ๑๕๓ คน หญิง ๑๐๔ คน แบ่งตามเชื้อชาติ เป็นคนไทย ๑๗๓ คน จีน ๘๔ คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถามความอยากรู้อยากเห็น แบบทดสอบทักษะคิดแบบเชื่อบ้านาภภายใน - ภายนอก แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน และแบบทดสอบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

ผลการศึกษาโดยไม่ว่าจะนักเรียน บรอกว่าความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิดแบบเชื่อบ้านาภภายในตนเอง และความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่า ความอยากรู้อยากเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ส่วนในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่า ทักษะคิดแบบเชื่อบ้านาภภายใน - ภายนอก ไม่มีความสัมพันธ์กับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

เมื่อวิเคราะห์เป็นเพศพบว่า เด็กชายมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กหญิง และเมื่อใช้เชื้อชาติเป็นเกณฑ์พบว่าเด็กจีนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย ทั้งในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๗ นอกจากนี้ยังพบอีกว่า ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เด็กต่างจังหวัดมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กในกรุง เด็กหญิงมีระดับทักษะคิดแบบเชื่อบ้านาภภายในตนเองสูงกว่าเด็กชาย เด็กในกรุงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กต่างจังหวัด

ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ เด็กจีนมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กไทย เด็กต่างจังหวัดมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กในกรุง และเด็กหญิงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กชาย.

INTERRELATIONSHIPS AMONG CURIOSITY, INTERNAL - EXTERNAL
CONTROL AND READING ABILITY OF 4th AND 7th GRADERS

ABSTRACT

BY

POTE JANTARAWERAGUL

Presented in Partial Fulfilment of the Requirements
for the Master of Education Degree (Educational Psychology)
at the College of Education
in collaboration with
the Bangkok Institute for Child Study

August 18, 1972

Interrelationships Among Curiosity, Internal - External
Control and Reading Ability of 4th and 7th Graders

The main purpose of this study was to find out the interrelationships among curiosity, internal - external control and reading abilities (comprehension, speed and accuracy)

A sample of 297 students was drawn from grades 4 and 7 in urban (Bangkok) and rural (Korat) areas. They were divided into groups of 153 boys, 144 girls, 173 Thai and 124 Chinese. Tools to collect data were a curiosity rating scale, an internal - external control test and reading abilities test.

The main findings showed the significant interrelationships among the variables when all subjects were considered as a whole. However, for the fourth graders, the relationships between curiosity and other variables were not found; and for the seventh graders, the relationship between internal - external control and reading speed and accuracy was not found either.

When sex was considered as a criterion, it was found that the boys were more curious than the girls; and for the ethnic groups, it was found that the Chinese were better than the Thai in reading abilities in both grades 4 and 7.

Furthermore, for grade 4, the rural group was found to be more curious than the urban group, the girls were found to have more internal control than the boys and the urban group was found to have higher ability

than the rural group in reading comprehension.

But for grade 7, the Chinese group was found to be more curious than the Thai group, the rural group was found to have more internal control than the urban group and the girls were found to be better in reading comprehension than the boys.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติโคพิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต แขนงจิตวิทยาการศึกษาของ
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ด้วยความร่วมมือของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่อง เด็กโ

ศาสตราจารย์ ดร. วิจิตร วิชา

ดร. วิจิตร วิชา กรรมการ

อธิการบดี กรรมการ

ดร. วิจิตร วิชา

ผู้อำนวยการ

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่อง เด็ก

ประกาศคุณูปการ

ขอขอบพระคุณอาจารย์นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ, อาจารย์ปรีชา ชรรมา และอาจารย์
ระวิพันธ์ โสภะพันธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและนำ และตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาโดย
ตลอด

ขอขอบพระคุณอาจารย์ จรรยา สุวรรณทัต ผู้อำนวยการสถาบันระหว่างชาติสำหรับ
การค้นคว้าวิจัยเล็กที่กรุณาให้ทั้งคำแนะนำ กำลังใจ และความอนุเคราะห์ ในการติดต่อกับ
โรงเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่โรงเรียนเทเวศรศึกษา โรงเรียนรวมมิตรวิทยา โรงเรียน
สาธิตอมรินทร์ โรงเรียนราษฎร์สามัคคี โรงเรียนอัสสัมชัญ และโรงเรียนเทพมาวัดเทพฤกษ์วิทยาราม
ที่กรุณาให้ทำการทดสอบความรวบรัดมืออย่างถึง

ขอขอบคุณเลขาวิจัยแห่งชาติที่ได้อุปการะให้ทุน จำนวน ๓,๐๐๐ บาท ในการทำวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ นฤมล บุญยพัชรินทร์ และ อาจารย์ประเสริฐ ทินวัฒน์ ที่มีส่วนช่วย
แก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี.

พจน จันทรวิระกุล

สารบัญ

บทที่		หน้า
๑	บทนำ	๑
	ภูมิหลัง	๑
	- ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	๓
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๓
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๔
	ถำนิยามศัพท์เฉพาะ	๕
	ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา	๖
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	๑๑
	สมมุติฐานและ เหตุผลเบื้องต้นสมมุติฐาน	๑๓
๒	เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๒๐
	แบบสอบถามความอยากกรูอยากเห็น	๒๐
	แบบทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอก	๒๓
	แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน	๒๕
	แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๒๕
	แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗	๒๖
	แบบทดสอบวัดความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน	๒๖
๓	วิธีดำเนินการ	๒๗
	กลุ่มตัวอย่าง	๒๗
	วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง	๒๗
	เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๘

การดำเนินการทดสอบ	๒๔
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๔
๔ ผลวิเคราะห์ข้อมูล	๓๑
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๑
การเปรียบเทียบความชอบการดูยากเห็นของ เด็กกลุ่มต่าง ๆ	๓๒
การเปรียบเทียบความชอบการดูยากเห็นโดยใช่เพศเป็นตัวแปรอิสระ	๓๒
การเปรียบเทียบความชอบการดูยากเห็นโดยใช่ถิ่นที่อยู่เป็นตัวแปรอิสระ	๓๓
การเปรียบเทียบความชอบการดูยากเห็นโดยใช่เชื้อชาติเป็นตัวแปรอิสระ	๓๔
การเปรียบเทียบความชอบการดูยากเห็นโดยใช่ชั้นเรียนเป็นตัวแปรอิสระ	๓๕
การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจภายในตนเองของเด็กกลุ่มต่าง ๆ	๓๖
การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจในตนเองโดยใช่เพศเป็นตัวแปรอิสระ	๓๖
การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจในตนเองโดยใช่ถิ่นที่อยู่เป็นตัวแปรอิสระ	๓๗
การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจภายในตนเองโดยใช่เชื้อชาติเป็นตัวแปรอิสระ	๓๘
การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจภายในตนเองโดยใช่ชั้นเรียนเป็นตัวแปรอิสระ	๓๘
การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กกลุ่มต่าง ๆ	๓๙

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านโดยใจพิเศษเป็น	
ตัวแปรอิสระ	๔๐
การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวม	๔๐
การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน	๔๑
การเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน	๔๒
การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของ เด็กกลุ่มต่าง ๆ โดยใจ	
ต้นที่อยู่เป็นตัวแปรอิสระ	๔๒
การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวม	๔๒
การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน	๔๓
การเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน	๔๕
การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของ เด็กกลุ่มต่าง ๆ โดยใจ	
เชื้อชาติเป็นตัวแปรอิสระ	๔๖
การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวม	๔๖
การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน	๔๗
การเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน	๔๘
การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านโดยใจชั้นเรียนเป็นตัวแปรอิสระ	๔๘
การหาความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น กับทัศนคติ แบบเชื่อ	
อำนาจภายใน – ภายนอกตน และความสามารถในการอ่าน	๕๐
ผลการศึกษาโดยไม่จำแนกชั้น	๕๐
ผลการศึกษาในชั้น ป. ๔	๕๒
รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสาม สำหรับ	
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๕๓
ผลการศึกษาในชั้น ป. ๕	๕๗

รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ทั้งสามสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

๕๘

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของ เด็กกลุ่มต่าง ๆ โดยใช้

ความอยากรู้อยากเห็นและทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง เป็น

ตัวแปรอิสระ

๖๒

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของ เด็กที่มีความ

อยากรู้อยากเห็นสูงกับเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับค่า

๖๒

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของ เด็กที่มีระดับ

ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับค่า

๖๗

การเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นของผู้ที่มีระดับทัศนคติ

แบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับค่า

๗๒

๕ สรุป อภิปรายผลการค้นคว้า และขอคิดเห็นบางประการ

๗๕

สรุปผลการค้นคว้า

๗๖

อภิปรายผล

๘๑

ขอคิดเห็นเกี่ยวกับการวิจัยต่อไป

๘๘

ขอคิดเห็นทางการศึกษา

๘๘

บรรณานุกรม

๘๙ ก.

ภาคผนวก

๙๐

บัญชีตาราง

การวาง	หน้า	หน้า
๑	คำสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามความอยากรู้อยากเห็น	๒๓
๒	คำสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบทัศนคติแบบใช้อ่านารายภายใน - ภายในนอกตน	๒๔
๓	คำสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านชั้นประถมปีที่ ๔	๒๕
๔	คำสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านชั้นประถมปีที่ ๗	๒๖
๕	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง	๒๘
๖	สิ่งที่จะวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์	๓๐ ก.
๗	คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของความอยากรู้อยากเห็นของ เด็กชายกับเด็กหญิงจำแนกตามชั้นเรียน	๓๒
๘	การเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นโดยใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อประสม	๓๓
๙	คำสถิติพื้นฐานของผลการเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นของเด็กไทยกับจีน จำแนกตามชั้นเรียน	๓๔
๑๐	คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นของเด็กชั้น ป. ๔ กับ ป. ๗ จำแนกตามชั้นเรียน	๓๕
๑๑	คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเชื่ออ่านารายภายในตนเอง ของเด็กชาย - หญิง จำแนกตามชั้นเรียน	๓๖

๑๒	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองของเด็ก ในกรุงและต่างจังหวัด จำแนกตามชั้นเรียน	๓๓
๑๓	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ของเด็กไทยกับจีน จำแนกตามชั้นเรียน	๓๔
๑๔	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ของเด็กชั้น ป. ๔ กับ ป. ๕	๓๕
๑๕	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวมระหว่าง เด็กชายกับหญิง จำแนกตามชั้นเรียน	๔๐
๑๖	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างเด็กชาย กับหญิง จำแนกตามชั้นเรียน	๔๑
๑๗	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ระหว่างเด็กชายกับหญิง จำแนกตามชั้นเรียน	๔๒
๑๘	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวมระหว่าง เด็กในกรุงกับต่างจังหวัด จำแนกตามชั้นเรียน	๔๓
๑๙	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างเด็กในกรุง กับต่างจังหวัด จำแนกตามชั้นเรียน	๔๔
๒๐	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ระหว่างเด็กในกรุงกับต่างจังหวัด จำแนกตามชั้นเรียน	๔๕
๒๑	การสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวมระหว่าง เด็กไทยกับจีน จำแนกตามชั้นเรียน	๔๖

ตาราง	หน้า
๒๒ คำสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างเด็กไทย กับจีน จำแนกตามชั้นเรียน	๔๗
๒๓ คำสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ระหว่างเด็กไทยกับจีน จำแนกตามชั้นเรียน	๔๘
๒๔ คำสัณนิษฐานและผลการ เปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ของเด็กชั้น ป. ๗ กับ ป. ๘ จำแนกตามเชื้อชาติ	๔๘
๒๕ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ไม่จำแนกชั้น	๕๑
๒๖ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๘	๕๒
๒๗ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๘ เด็กไทย	๕๓
๒๘ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๘ เด็กจีน	๕๔
๒๙ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๘ ในกรุง	๕๕
๓๐ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๘ ต่างจังหวัด	๕๖
๓๑ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๗	๕๗
๓๒ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๗ เด็กไทย	๕๘
๓๓ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๗ เด็กจีน	๕๙
๓๔ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๗ ในกรุง	๖๐
๓๕ คำสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๗ ต่างจังหวัด	๖๑

๓๖	คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างเด็ก ที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๖๓
๓๗	คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่าง เด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗	๖๕
๓๘	คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของ เด็กที่มีระดับ ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๖๘
๓๙	คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของ เด็กที่มีระดับ ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗	๗๐
๔๐	คำสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความอยากรู้อยากเห็นของผู้ที่มี ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับต่ำ	๗๒
๔๑	ค่า t ที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อระหว่าง นักเรียนที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับต่ำ	๘๓
๔๒	ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยเป็นรายข้อ (r) ของแบบทดสอบทัศนคติแบบเชื่ออำนาจ ภายใน - ภายนอกตน โดยใช่ตาราง	๘๘

ภูมิหลัง

ในยุคแห่งการพัฒนานี้ บุคลิกภาพของบุคคลเป็นสิ่งที่รัฐพึงนำมาพิจารณาเพื่อพัฒนาด้วย ทั้งนี้เพราะการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลก็คือการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรม (วีรยุทธกับนวลเพ็ญ วิจิตรโชติ, ๒๕๑๔ : ๑)

เบอร์ไลน์ (Berlyne, 1963 : 78 - 80) สรุปว่าบุคลิกภาพที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ ย่อมเป็นมูลเหตุสำคัญของผลสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในตัวบุคคล

ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) เป็นบุคลิกภาพที่แสดงถึงแรงจูงใจของบุคคล ต่อสิ่งเร้าใหม่ ๆ (Hilgard, 1962 : 132) ส่วนทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งก็เป็น มูลเหตุสำคัญในการแสดงพฤติกรรมในเชิงนิมิตหรืออิทธิ (Positive or negative) ต่อสิ่ง นั้น (Hilgard, 1963 : 564) ทั้งความอยากรู้อยากเห็นและทัศนคติของบุคคลโดยเฉพาะ ทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน-ภายนอก (Internal - External Control) เป็นบุคลิกภาพ ที่ผู้เขียนนำมาศึกษาในที่นี้

ตัวแปรอีกประการหนึ่งที่เลือกมาศึกษาสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ ดังกล่าวก็คือ ความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง กล่าวคือ การที่มีความสามารถในการอ่านดีนั้นนอกจากจะเป็นผลดีต่อตัวบุคคลโดยตรงแล้ว ยังมีผลสะท้อนไปสู่การพัฒนาสังคมเป็นส่วนรวมอีกด้วย (McSwain, 1965 : 22)

ปัญหาก็คือ อะไรเป็นองค์ประกอบอันจะช่วยให้บุคคลมีความสามารถในการอ่าน ทำอย่างไร จึงจะสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรืออ่านได้รวดเร็วและมีความเข้าใจอย่างถูกต้องถ่องแท้

นักจิตวิทยา เช่น การ์เตอร์ (Carter, 1953 : 11 - 23) พบว่าความสามารถในการอ่านของบุคคลขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ได้แก่ องค์ประกอบทางกาย เช่นประสาทสัมผัสต่าง ๆ , องค์ประกอบทางด้านจิตวิทยา เช่น สติปัญญา, อารมณ์, แรงจูงใจ, ทัศนคติ และ

บุคลิภาพอื่น ๆ ตลอดจนสภาพทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เช่น สภาพครอบครัว, สภาพโรงเรียน
สภาพการ เรียนการสอนก็เป็นองค์ประกอบสำคัญของการอ่านด้วย

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่ก็ได้อาจมาจากการวิจัยในต่างประเทศ สำหรับประเทศไทย
โดยการวิจัยเรื่องการอ่านยังอยู่ในระยะเริ่มต้นเท่านั้น การปรับปรุงความสามารถในการอ่านของ
เด็กไทย หรือการปรับปรุงแบบสอนอ่านสำหรับเด็กไทย ยังคงต้องการการวิจัยสนับสนุนอีกมาก

การที่ผู้เขียนเลือกเอาความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) ที่แตกต่างกันเข้ามามี
ภายใน - ภายนอกตน (Internal - External Control) และความสามารถในการอ่าน
มาศึกษา ก็เพราะเห็นว่า เป็นตัวแปรที่จะส่งผลไปสู่การพัฒนาสังคม อันเป็นงานสำคัญของรัฐบาลไทย
ขณะนี้ และการนำมาศึกษาสัมพันธ์กันก็เพื่อให้เห็นว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

จากการศึกษาของ เรซเซล (Ressel, 1969 : 165) พบว่าแรงจูงใจในการอ่าน
กับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างสูง ($r = 0.718$)

ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) จัดเป็นแรงขับ (Drive) ของบุคคลที่จะทำ
ให้บุคคลเกิดแรงจูงใจที่จะสำรวจสิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอ (Hilgard, 1962 : 132) พฤติกรรม
การสำรวจ (Exploratory Behavior) นี้ น่าจะเป็นส่วนช่วยให้บุคคลมีความสามารถในการ
อ่านเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะความอยากรู้อยากเห็นย่อมเป็นแรงจูงใจโดยตรงที่จะทำให้บุคคลรักการ
อ่าน กล่าวคือ ชอบอ่านเพื่อรู้ในสิ่งที่อยากรู้อยากเห็น และอีกประการหนึ่งความอยากรู้อยากเห็น
น่าจะช่วยให้บุคคลมีพัฒนาการในการสร้างสิ่งเกี่ยวกับคำ (Verbal Concept) กว้างขวางขึ้น
ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นไปด้วย เพราะจากการวิจัยพบว่าความสามารถ
ในการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับพัฒนาการด้านสิ่งเกี่ยวกับคำ (Verbal Concept) (Braun,
1963 . 672 - 675)

ในขณะที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ (Attitude) ย่อมเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมหรือหักล้างแรงขับ
(Drive) หรือแรงจูงใจ (Motive) ในตัวบุคคล (Hilgard, 1963 : 564) จึงน่าจะมี
ความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านด้วย

ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายนอก (External Control) คือเชื่อว่าความสำเร็จหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนนั้นขึ้นอยู่กับอิทธิพลของอำนาจภายนอกที่ตนควบคุมไม่ได้ เช่น โชคลาง, อำนาจเหนือธรรมชาติ (Supernatural Power) หรืออำนาจของกบฏที่ทำให้บุคคลมีทัศนคติแบบนี้เป็นคนเฉื่อยชา (Passive) ไม่กระตือรือร้น, ไม่เคยได้รับสัมฤทธิ์ผลในชีวิต, ไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Rotter, 1966 . 1 - 25) และน่าจะเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านต่ำไปด้วย ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง (Internal Control) ซึ่งถือว่าสิ่งใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเป็นผลเนื่องมาจากการกระทำของตนเอง ความกระตือรือร้นและแรงจูงใจที่จะทำงานต่าง ๆ จึงน่าจะมากกว่า และน่าจะมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าด้วย

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปรทางบุคลิกภาพที่กล่าวว่าจะมีความสัมพันธ์กับการอ่าน จึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับตัวแปรทางบุคลิกภาพ คือ ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) และทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอก (Internal - External Control)

๒. เพื่อศึกษาความแตกต่างในเรื่องความสามารถในการอ่าน, ความอยากรู้อยากเห็น และทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอก ระหว่างเพศ, เชื้อชาติ, ภูมิสำเนา (ในกรุงเทพมหานคร) หรือชั้นเรียน (ป.๔ กับ ป.๗)

๓. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับต่ำ

๔. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่เชื่ออำนาจภายในตนกับเด็กที่เชื่ออำนาจภายนอก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. เรื่องบุคลิกภาพของคนไทยกำลังเป็นปัญหาใหญ่เพราะนักจิตวิทยาท่านเห็นว่าลักษณะบางประการในบุคลิกภาพเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาสังคม ความพยายามของรัฐที่จะพัฒนาเศรษฐกิจนั้นมาก็คืออยู่ที่ปัญหามุขจิตภาพ ฉะนั้นถ้าพบว่าตัวแปรทางบุคลิกภาพที่ผู้เขียนนำมาวิจัยนี้มีความสัมพันธ์

กับความสามารถในการอ่าน ก็แสดงว่าปัญหาความคืบหน้าของความสามารถในการอ่านของคนไทย นั้นมีความเกี่ยวข้องหรืออาจมาจากปัญหาที่ลึกซึ้ง คือปัญหามนุษยวิทยาของคนในสังคม และขอยืนยันถึงว่าในการปรับปรุงคุณภาพทางการอ่านจะต้องมีการปรับปรุงบุคลิกภาพของบุคคลอีกด้วย

๒. ผลที่ได้จากการศึกษาเรื่องความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งเป็นเรื่องแรงจูงใจที่สำคัญ จะช่วยให้มองเห็นแนวทางว่าจะเสริมสร้างนิสัยที่ดีนี้เพื่อเป็นการช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและการอ่านไปพร้อม ๆ กันได้อย่างไรบ้าง

๓. ผลของการศึกษา ที่พบเกี่ยวกับอ่านาภภายใน - ภายนอกคน ในส่วนที่สัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านและความอยากรู้อยากเห็น จะช่วยให้ทราบว่าทัศนคติแบบใดที่ควรเสริมสร้างหรือปรับปรุงแก้ไข

๔. ตัวแปรอื่น ๆ ที่มีส่วนเข้ามาเกี่ยวข้องคือ เพศ, เชื้อชาติ, ชั้นเรียน ตลอดจนภูมิสำเนา (กรุง - ต่างจังหวัด) จะเป็นรายละเอียดที่จะช่วยให้เห็นปัญหาและเห็นช่องทางแก้ไขปรับปรุงให้เกิดความสามารถในการอ่าน, ความอยากรู้อยากเห็น หรือทัศนคติที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

๕. งานวิจัยครั้งนี้ได้สร้างเครื่องมือวัดระดับความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) และแบบสำรวจทัศนคติเกี่ยวกับอ่านาภภายใน - ภายนอกคน ที่ครูอาจนำไปใช้สำรวจบุคลิกภาพทั้งกล่าวของเด็ก และนำผลไปช่วยในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบุคลิกภาพของเด็กหรือนำไปใช้ปรับปรุงบุคลิกภาพทั้งกล่าวของเด็กได้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ในนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี และต่างจังหวัด รวม ๒๔๗ คน (ดูรายละเอียดตอนที่ ๓)

๒. ตัวแปรต่าง ๆ มีดังนี้

๒.๑ ความสามารถในการอ่าน (Reading Ability) แบ่งเป็น

— ความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension)

— ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน (Reading Speed and Accuracy)

๒.๒ ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity)

๒.๓ ทักษะเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอก (Internal - External Control)

๒.๔ เพศ (ชาย - หญิง)

๒.๕ ถิ่นที่อยู่ (ในกรุง - ต่างจังหวัด)

๒.๖ เชื้อชาติ (ไทย - จีน)

๒.๗ ชั้นเรียน (ประจำปีที่ ๔ และ ๗)

กานิยามศัพท์เฉพาะ

๑. ความสามารถในการอ่าน หมายถึง กระบวนการที่วัดได้โดยแบบทดสอบความเข้าใจ (Comprehension) กับความเร็วและความถูกต้อง (Speed and Accuracy) ในการอ่าน
 ๒. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง กระบวนการที่วัดได้โดยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน
 ๓. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน หมายถึง กระบวนการที่วัดได้โดยแบบทดสอบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน
 ๔. ความสามารถในการอ่านรวม หมายถึง กระบวนการระหว่างความเข้าใจกับความเร็ว และความถูกต้องในการอ่าน
 ๕. ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) คือ พฤติกรรมที่บุคคลแสดงต่อสิ่งเร้าในลักษณะต่อไปนี้
 - แสดงความสนใจ, ชอบสิ่งแปลกใหม่ที่ไม่คุ้นเคย หรือสิ่งที่ไม่ทราบมาก่อนโดยการเข้าไปหา, เข้าไปสำรวจหรือจับต้อง (Manipulate)
 - แสดงความต้องการ หรือปรารถนาที่จะมีความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวเอง และ/หรือสิ่งแวดล้อม
 - ชอบหาประสบการณ์ใหม่ ๆ และ/หรือ
 - พยายามที่จะเข้าใจสิ่งเร้า เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้า นั้น ๆ ดังนั้น
- ในที่นี้ถือว่า กระบวนการที่วัดได้โดยแบบทดสอบตามความอยากรู้อยากเห็นเป็นเกณฑ์

๓. ทักษะที่แบบใช้อำนาจภายนอก คือความคิดที่เชื่อว่าความสำเร็จ, ความล้มเหลว ความเป็นไปของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตน ขึ้นอยู่กับโลกภายนอกความบังเอิญ หรือขึ้นอยู่กับอำนาจของผู้อื่น ในที่นี้เธออาจจะแนะนำที่วัดใจด้วยแบบทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตน เป็นเกณฑ์

๔. ทักษะที่แบบใช้อำนาจภายในตนเอง เป็นความคิดที่เชื่อว่า ความสำเร็จ, ความล้มเหลว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตน เป็นผลมาจากความสามารถ, ทักษะ หรือการกระทำของตนเอง ในที่นี้เธออาจจะแนะนำที่วัดใจด้วยแบบทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน-ภายนอกตนเป็นเกณฑ์

๕. เด็กไทยในการค้นคว้าครั้งนี้ หมายถึง เด็กไทยที่เชื่อชาติไทย โดยทั้งบิดาและมารดาเป็นชาวไทย

๖. เด็กไทยเชื้อชาติจีน ซึ่งต่อไปจะเรียกสั้น ๆ ว่า เด็กจีน หมายถึงเด็กไทยที่ทั้งบิดาและมารดามีเชื้อชาติจีน

(ทั้งเด็กไทย และเด็กไทยเชื้อชาติจีน เรียนรวมชั้นเดียวกันในทุกวิชา)

๗. เด็กในกรุง หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในนครหลวงกรุงเทพฯ-ธนบุรี)

๘. เด็กต่างจังหวัด หมายถึง กลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา

ทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตน

การที่นักจิตวิทยาเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตนในระยะแรก ๆ ผู้ศึกษาเช่น เวบเลน (Veblen, 1899), เมอร์ตัน (Merton, 1946), แองเกิล (Angell, 1941) และแฟร์ฮาร์ส (Farros, 1957) มักจะศึกษาไปในเรื่องของโลกกลาง, ความเชื่อในโชคหรือเคราะห์เป็นส่วนใหญ่นอกจากนี้ก็มี การศึกษาในเรื่องที่สัมพันธ์กับเรื่องของโชคเคราะห์บ้าง เช่น เรื่องความคาดหวัง (Expectancy) ในผลตอบแทน (Reinforcement) จากพฤติกรรมของบุคคลเป็นต้น

รอตเตอร์ (Rotter, 1966 : 1) ได้ประมวลผลงานและแนวความคิดของนักจิตวิทยาหลายท่านเข้าด้วยกัน เพื่ออธิบายเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตนให้ชัดเจนและกว้างขวางขึ้น

ผลงานและแนวความคิดกึ่งกล่าวรอตเตอร์ได้มาจากเวบลิน (Veblen, 1899) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อในโชคกลางของบุคคล และสรุปว่าการเชื่อโชคและเชื่อเคราะห์ที่มีขบวนการคล้ายคลึงกัน, เมอร์ตัน (Merton, 1946) ซึ่งเรียกว่าความเชื่ออย่างมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความเชื่อโชคกลาง นอกจากนี้ก็ยังมีผลงานของคนอื่น ๆ อีก เช่น แองเกิล (Angyal, 1941) แมกเคลแลนด์, แอทกินสัน, คลาร์ก และโลเวลล์ (McClelland, Atkinson, Clark and Lowell, 1953) แกรนด์อลล์ (Grandall, 1963) และเฟรส์ (Phares, 1957) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเดียวกันนี้

จากผลงานดังกล่าวและผลของเขาเอง รอตเตอร์ได้สรุปพฤติกรรม ทักษะเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตน ในเชิงการรับรู้ ในผลตอบแทนจากการกระทำของบุคคลดังนี้ คือ

๑. การรับรู้ในลักษณะของโชค, เคราะห์, ความบังเอิญ, มีอิทธิพลของผู้อื่นบังคับให้เป็นไป หรือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดฝันด้วยอำนาจใจ ๆ ปล่อยรอบ ๆ ตัวเขา ผู้รับรู้ผลตอบแทนในลักษณะการอย่างนี้ได้ ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง (External Control Attitude)

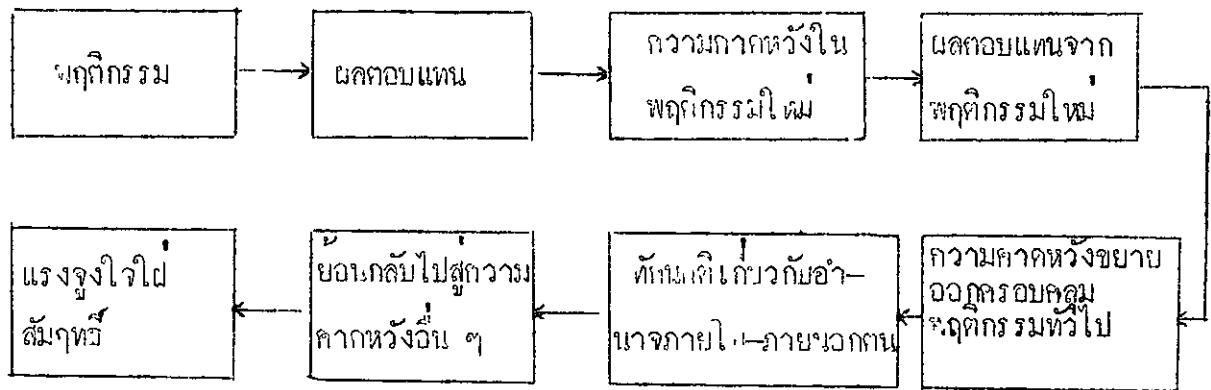
๒. รับรู้ในลักษณะของผลอันเนื่องมาจากการกระทำของตนเอง หรือจากความสามารถในตัวของเขา ผู้ที่รับรู้ผลตอบแทนในลักษณะการ เช่นนี้ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง (Internal Control Attitude)

รอตเตอร์ได้อธิบายลักษณะทั่วไปของทัศนคติทั้งสองประการดังกล่าว โดยอาศัยทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของเขาที่ว่า ผลตอบแทนอันหนึ่งที่ได้อาจมาจากพฤติกรรมของบุคคลย่อมก่อให้เกิดความคาดหวัง (Expectancy) ที่จะได้รับผลตอบแทนเช่นเดียวกันจากพฤติกรรมอันใหม่ ความคาดหวังเหล่านี้ก่อตัวขึ้นจากพฤติกรรมหรือเหตุการณ์เฉพาะอันใดอันหนึ่งก่อนแล้วจึงขยาย (Generalize) ไปครอบคลุมพฤติกรรมหรือเหตุการณ์อื่น ๆ กลายเป็นบุคลิกภาพสำคัญในตัวบุคคล นอกจากนั้นผลตอบแทนแต่ละครั้งยังอาจทำให้ความคาดหวังในครั้งต่อไปสูงขึ้นหรือต่ำลงได้อีกด้วย

เขาวินิจฉัยต่อไปว่า ความคาดหวังโดยทั่วไปจะสอดคล้องกับความคาดหวังเฉพาะของบุคคลอันเนื่องมาจากผลตอบแทนที่ได้จากอดีต จะทำให้เกิดทัศนคติแบบเชื่อโชคกลางหรือเชื่อในความอำนาจ

และความสามารถของคนที่ขึ้นเป็นบุคลากรประจำตัวของบุคคล และทัศนคติเหล่านี้เองที่จะมีผลย้อนกลับไปสู่ความคาดหวังในแง่ของพฤติกรรมอันไหน ๆ อีก กล่าวคือผู้ที่เชื่อในโชคกลางย่อมจะหวังในผลตอบแทนจากการกระทำของตนในขอบข่ายที่เชื่อในความสามารถ หรือทักษะของตน ทัศนคตินี้เขาจะ เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้กระตุ้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) ของคนบางคนแตกต่างกัน

เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น อาจเขียนแผนภูมิแทนคำอธิบายเชิงทฤษฎีของโรคเตอร์ไกคังนี้



จากแผนภูมิจะทำให้มองเห็นความเกี่ยวพันกันเป็นลูกโซ่ ของ พฤติกรรม (Behavior) แลผลตอบแทน (Reinforcement) ความคาดหวัง (Expectancies) และทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอก (Internal - External Control) นอกจากนี้ก็ยังแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงไปสู่ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของบุคคล คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives)

จากทฤษฎีทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายในภายนอกนี้ จะกล่าวถึงที่จะเชื่อมโยงไปสู่ความสามารถในการอ่านก็คือ ลักษณะแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคล ซึ่งกับทัศนคตินั้น ๆ กล่าวคือ ผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตนเองน่าจะมีสามารถในการอ่านสูงกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจภายนอกตนเอง ทั้งนี้เพราะผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตนเองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจภายนอกตน ดังกล่าวแล้ว และความสามารถในการอ่านก็เป็นผลสัมฤทธิ์ประการหนึ่งของบุคคล

ความอยากรู้อยากเห็น

ในระหว่างที่การศึกษาทางด้านจิตวิทยาได้เริ่มมานานพอสมควรแล้วนั้น ปรากฏว่าการศึกษเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) ยังไม่มีผู้ใดได้ศึกษากันอย่างจริงจัง การศึกษเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นนี้จะเริ่มกันบ้างเมื่อต้นปี ค.ศ. ๑๙๔๐ นี้เอง และการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระยะแรก ๆ ก็ยังมีปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาเกี่ยวกับสังกัดของคำว่าความอยากรู้อยากเห็น เป็นต้น

เพื่อความเข้าใจอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็น ผู้วิจัยจึงนำเสนอถึงบางประการเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นมาเสนอ ดังต่อไปนี้

เบอร์ไลน์ (Berlyne, 1950 : 79) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมอยากรู้อยากเห็นไว้ว่า พฤติกรรมอยากรู้อยากเห็นคือพฤติกรรมการสำรวจหรือค้นคว้าที่เกิดจากการเร้าของสิ่งที่ไม่แปลกใหม่ (Novel Stimulus) ในลักษณะที่เป็นสิ่งเร้าที่ไม่มีเงื่อนไข (Unconditioned Stimulus) เขากล่าวว่า "เมื่อสิ่งเร้าอันเป็นสิ่งแปลกใหม่กระทบกับประสาทสัมผัสของอินทรีย์ (Organism) ก็จะมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้น" ".....และความอยากรู้อยากเห็นของบุคคลในสิ่งเร้านั้นจะลดลงไปเมื่อเวลาของการเสนอสิ่งเร้าผ่านไปนานขึ้น แต่พฤติกรรมอยากรู้อยากเห็นจะเกิดขึ้นอีกเมื่อเสนอสิ่งเร้านั้นต่อบุคคลดังกล่าวชั่วระยะหนึ่ง"

พฤติกรรมที่ตรงข้ามกับความอยากรู้อยากเห็นก็คือความเบื่อหน่าย ซึ่งไมเออร์สกับมิลเลอร์ (Myers and Miller, 1954, . 428 - 436) ได้อธิบายว่า สิ่งเร้าซึ่งเป็นที่ยุ้นแหย่, หรือไปกับการเปลี่ยนแปลง ซ้ำซาก บ่อยเกินไปได้เกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย และกล่าวว่าการวิจัยสนับสนุนผลการวิจัยของ ฮาร์โลว์ (Harlow, 1953 : 23 - 32) และมอนต์โกเมอรี (Mont gomery, 1954 : 129) เป็นต้น

เบอร์ไลน์ (Berlyne, 1963 : 78 - 80) ได้อธิบายว่าพฤติกรรมอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) เป็นพฤติกรรมสำรวจอย่างหนึ่งในสองอย่าง คือ เป็นพฤติกรรมการสำรวจชนิดที่เกิดจากแรงขับภายในตัวบุคคล (Intrinsic) ไม่มีส่วนสัมพันธ์กับจุดหมาย (Goal Object) หรือผลตอบแทน (Reinforcement) เฉพาะใด ๆ ซึ่งต่างไปจากการสำรวจหาอาหารที่หวังจะได้อาหารมาแก้ไขการขาดแคลนอาหาร เป็นความมุ่งหมายเฉพาะ

การศึกษาในระยะต่อมาทำให้ทราบถึงลักษณะบางประการของความอยากหรือยากเห็นที่นอกเหนือไปจากส่วนที่เกี่ยวกับความแปลกใหม่ของสิ่งเร้า นั่นคือความอยากหรือยากเห็นในส่วนที่สัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงและความซับซ้อน (Complex) ของสิ่งเร้า

ความอยากหรือยากเห็นจะมีมากต่อสิ่งซึ่งเป็นที่ยุก้นเกินน้อยกว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปมาในอัตราที่มากกว่า หรือมีความซับซ้อนมากกว่า

การเปลี่ยนแปลงของสิ่งเร้าก็เช่น การเปลี่ยนสีของแสงไฟ และถือว่าการเปลี่ยนจากสีหนึ่งไปยังอีกสีหนึ่งที่ไม่ต่างกันมาก (เช่น จากสีแดงเป็นสีส้ม) ย่อมมีอัตราความเปลี่ยนแปลงน้อยกว่าเปลี่ยนจากสีหนึ่งไปยังอีกสีหนึ่ง ซึ่งต่างออกไปมาก (เช่น เปลี่ยนจากสีแดงเป็นสีเขียว)

ความซับซ้อน (Complexity) ของสิ่งเร้าก็ถือปริมาณของรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในสิ่งเร้านั้นเอง เช่น รูป ก. ย่อมมีความซับซ้อนมากกว่ารูป ข.



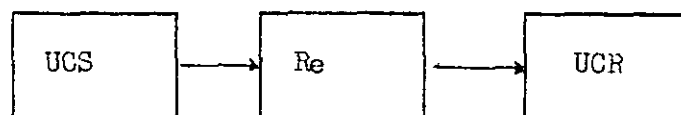
ก.



ข.

ฟาวเลอร์ (Fowler, 1965 : 25 - 32) ได้อ้างงานที่สนับสนุนทฤษฎีเกี่ยวกับความแปลกใหม่, ความเปลี่ยนแปลง และความซับซ้อนของสิ่งเร้าที่ส่งผลต่อความอยากหรือยากเห็นไว้หลายเรื่องด้วยกัน เช่น ผลงานของ คิวี, เอดด และวอล์กเกอร์ (Kivy, Earl and Walker, 1956) วิลเลียมส์กับกูชตา (Williams and Kuchta, 1957), เบร์ลีน (Berlyne, 1950, 1957) และพาราไดซ์ (Paradise, 1957) เป็นต้น

ถึงไ้กล่าวมาแล้ว ขบวนการเกิดพฤติกรรมอยากหรือยากเห็นอาจสรุปเป็นแผนภูมิได้ดังนี้



Re หมายถึง ประสาทสัมผัส (Receptors) ของอินทรีย์ (Organism)

UCS เป็นสิ่งเร้าที่ไม่ถูกวางเงื่อนไข (Unconditioned Stimulus)

UCR เป็นพฤติกรรมความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งเป็นการสำรวจซึ่งไม่มีจุดมุ่งหมายหรือ
ผลตอบแทนเพื่อขจัดความขาดแคลน (Deprivation) และเป็นพฤติกรรมที่ไม่
เกิดจากการวางเงื่อนไข

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมความอยากรู้อยากเห็นนั้นย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องกับประสาทสัมผัส
(Sensation) และการรับรู้ (Perception) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอีกด้วย

สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความสนใจทั้งในความแปลกใหม่ ความเปลี่ยนแปลง
และความมีขั้นตอนของสิ่งเร้า และสิ่งเร้าดังกล่าวก็เป็นสิ่งเร้าที่มีอยู่โดยทั่วไป ในสถานการณ์
ที่เกี่ยวข้องกับเด็กทั้งที่โรงเรียน, ที่บ้านของเด็กและเพื่อน ๆ ซึ่งจะเร้าให้เกิดมีพฤติกรรมอยากรู้อยากเห็น
ตามขั้นตอนการตั้งคำถามแล้วได้ ดังนั้นทั้งแบบทดสอบและความมุ่งหมายในการศึกษาก็
จึงสอดคล้องกับแนวทางที่ผู้วิจัยสนใจ ซึ่งจะบรรยายละเอียดไว้ในบทการสร้างแบบทดสอบ และการ
ตั้งความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้

เนื่องจากเอกสาร ประกอบการกล่าวถึงที่จะกล่าวต่อไป จะแสดงให้เห็นถึงขั้นว่า
ความอยากรู้อยากเห็นที่กล่าวมาแล้วนี้จะมีความสัมพันธ์กับความอารมณ์ในการอ่านในทางบวกได้
ด้วยเหตุผลประการใดบ้าง อย่างไรก็ตามจากที่อธิบายมานั้น ก็ จะแสดงให้เห็นว่าความอยากรู้อยากเห็น
อยากเห็นน่าจะเป็นแรงจูงใจสำคัญในการเรียนรู้ภาษาใหม่ ๆ, สังเกตของคำใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น และ
ช่วยให้บุคคลมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น ทั้งด้านเข้าใจในการอ่านและความเร็วในการอ่าน
ตามปริมาณความอยากรู้อยากเห็น

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

ความอยากรู้อยากเห็นกับการอ่าน

ลอง (Long, 1966 : 24) ได้สรุปผลการค้นคว้าของเบอร์ไลน์ (Berlyne, 1960)
และฮันท์ (Hunt, 1961, 1965) ว่า ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) มีความสัมพันธ์
โดยตรงกับผลสัมฤทธิ์ของบุคคล

กิง (King 1969 : 3468) ได้เก็บาลักษณะความอยากรู้อยากเห็นสัมพันธ์กับคุณลักษณะอื่น ๆ ของเด็กนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเด็กอเมริกัน แองโกล (Anglo - American), เด็กอเมริกันสเปน (Spanish - American) ซึ่งเป็นเด็กที่มีภาวะความเป็อยู่ต่ำ (Lower Class) และเด็กอเมริกัน แองโกล ที่มีความเป็นอยู่ปานกลาง (Middle Class) อายุของกลุ่มตัวอย่าง ๔ ถึง ๕ ปี กรัง

ตัวแปรอื่น ๆ ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ระดับสติปัญญา, ขนาดของครอบครัว, ลักษณะการรว, ลักษณะบางประการที่ได้จากสังคม, ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน, นิสัยในการทำงาน และการปรับตัว (Personal Adjustment)

แบบทดสอบความอยากรู้อยากเห็นที่ใช้แบ่งเป็น ๑๖ ฉบับ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เฉลี่ยระหว่างแต่ละฉบับ .๗๒๓๓

ผลการเึกษาพบว่า

๑. ระดับทางสังคม และเชื้อชาติไม่มีผลโดยตรงต่อกความอยากรู้อยากเห็น แต่จากการปฏิสัมพันธ์ (Interaction Effect) ของตัวแปรทั้งสองต่อกความอยากรู้อยากเห็นปรากฏว่าเด็กอเมริกันสเปนที่มีภาวะความเป็นอยู่ต่ำ มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำกว่าเด็กอเมริกันแองโกลที่มีความเป็นอยู่ปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ทั้งเพศ และสติปัญญาไม่มีผลต่อกความอยากรู้อยากเห็น

๓. เด็กจากครอบครัวใหญ่ (มีพี่น้องมาก) มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวเล็ก

๔. เด็กที่ปรับตัวมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กที่ปรับตัวได้ไม่ดี

๕. เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงจะมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ

๖. ผลที่นาสนใจอีกประการหนึ่ง คือ มีแนวโน้มว่าเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงจะพูดมากและพูดเก่งกว่าเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ ซึ่งน่าจะมผลโดยตรงต่อพัฒนาการทางภาษา

๗. เด็กที่มีอายุน้อยกว่ามีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กที่มีอายุมากกว่า

ทีเตอร์และผู้ร่วมงาน (Teeter et. al. 1964 : 1105 - 1112) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นของเด็กชายหญิง ซึ่งเรียนอยู่ในชั้น ๓ ถึง ๖ และชั้น ๘ โดยใช้แบบทดสอบชนิดที่ให้อะไรแสดงความสนใจต่อสิ่งที่ไม่เคยมีใครรู้จักกับสิ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป และถือว่าผู้ที่สนใจในสิ่งที่ไม่เคยมีใครรู้จักเป็นผู้ที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เขาพบผลที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

๑. ความสนใจต่อสิ่งที่ไม่เคยมีใครรู้จักของทั้งชายและหญิงมีปริมาณเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ
๒. เด็กและ I.Q. ตลอดจนอาชีพของบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก
๓. การชอบของแปลกใหม่ (ความอยากรู้อยากเห็น) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณพฤติกรรมการสำรวจตัวเองเกี่ยวกับงานอาชีพ

เมื่อนำความอยากรู้อยากเห็นมาหาความสัมพันธ์กับการอ่าน เขาพบว่าเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูง มีแรงจูงใจที่จะสำรวจตัวเองและสิ่งแวดล้อมอยู่เสมอ จะมีความสามารถในการอ่านสูง สามารถอ่านได้อย่างมีวิจารณญาณ (Critically) และมีความคิดสร้างสรรค์ (Creativity)

ทรอบ (Traub, 1969 : 2046 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะต่าง ๆ ของเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับทั่วไปโรงเรียนแห่งหนึ่ง

เขาเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนชั้นปีที่ ๕ จำนวน ๒๕๐ คน โดยวัดความอยากรู้อยากเห็นของเด็กทั้งหมดยกเว้นการจัดอันดับความอยากรู้อยากเห็นโดยครูประจำชั้นและโดยตัวของนักเรียนเอง ทั้งนี้ให้ใช้แบบการจัดอันดับความอยากรู้อยากเห็นของ มาว - มาว (Maw & Maw) จากนั้นเขาก็เลือกเฉพาะเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงสุดและต่ำสุดอย่างละ ๒๕ คน มาทดสอบความอยากรู้อยากเห็นอีกทีหนึ่ง โดยใช้แบบทดสอบ McRenolds Test of Object Curiosity แล้วเลือกกลุ่มตัวอย่างให้เหลือเพียง ๑๓ คน ซึ่งมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับต่ำ มี I.Q. ถิ่นสูง, ปานกลาง และถิ่นต่ำ

จากกลุ่มตัวอย่าง ๑๓ คนนี้ เขาได้ศึกษาลักษณะพฤติกรรมต่าง ๆ โดยการสังเกต การสัมภาษณ์, การบันทึกผลการสอบในโรงเรียน, การทดสอบพฤติกรรมทางสังคมโดยใช้

แบบทดสอบ Sociometric Test การทดสอบความวิตกกังวลโดยใช้แบบทดสอบ

Castemeda's Child Manifest Anxiety Scale และการทดสอบวุฒิภาวะทางสมอง

โดยใช้แบบทดสอบ California Test of Mental Maturity นอกจากนั้นยังใช้แบบทดสอบ

ถามให้ครูประจำชั้นบันทึกพฤติกรรมทางสังคม, อารมณ์ และ ทัศนคติของ เด็กกลุ่มนี้ ทั้งในขณะที่อยู่ในห้องเรียนและขณะเล่นอยู่ในสนามของโรงเรียนอีกด้วย

สำหรับการศึกษาพฤติกรรมของเด็กขณะอยู่ในห้องเรียนสภาพทางมาของ เด็ก เขาใช้ทั้งการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของเด็ก และให้ผู้ปกครองของเด็กตอบแบบสอบถาม

เมื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ ผลที่น่าสนใจ คือ

๑. เด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, ทัศนคติที่ดี และความเป็นระเบียบเรียบร้อยสูงกว่า เด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ

๒. ทั้งครูและผู้ปกครองของเด็กให้เห็นว่าเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงชอบอ่านและอ่านได้ดีกว่าเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ แต่ไม่ชอบอ่านหนังสือประเภทนิยาย (Fiction)

๓. ทั้งครูและผู้ปกครองพบว่า เด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงมีความคิดสร้างสรรค์และความยืดหยุ่น (Flexibility) สูงกว่าเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ

๔. สำหรับผลการวิจัยเกี่ยวกับตัวแปรทางบุคลิกภาพอื่น ๆ สรุปได้ว่า

— ทั้งครูและผู้ปกครองพบว่าเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงมีความวิตกกังวลต่ำกว่าเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ แต่อย่างไรก็ตามจากการทดสอบด้วยแบบทดสอบความวิตกกังวลไม่พบความแตกต่างดังกล่าวนี้

— ความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทักษะทางสังคม, ความเป็นผู้นำ, ทัศนคติที่ดี และการใช้สิ่งแวดล้อมให้เป็นประโยชน์

ทัศนคติกับการอ่าน

สำหรับทัศนคติโดยทั่วไป ซัมเมอร์ และฮับริก (Summer and Hubrig, 1966 : 297) ได้กล่าวถึงผลการวิจัยของ แมคกินนิส (McGinnis, 1964) ว่า "ความสามารถในการอ่านของเด็กมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทัศนคติของเด็กที่ได้รับมาจากการเลี้ยงดู"

นีล, กิลล์ และทิสเมอร์ (Neale, Gill and Tismer, 1970 : 35 - 39) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของทัศนคติที่กล่าววิชาที่เรียนกับคะแนนการสอบวิชานั้น เขาพบว่าทัศนคติที่เกี่ยวกับการอ่านและผลสัมฤทธิ์ในการอ่านมีความสัมพันธ์กันโดยตรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดัความเชื่อมั่น .๐๑

จะเห็นได้ว่าทัศนคติโดยทั่วไปและทัศนคติที่เกี่ยวกับการอ่านย่อมมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการอ่าน

ทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกกับการอ่าน

ต่อไปนี้เป็นผลการวิจัยที่เป็นเรื่องทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอก ซึ่งนำมาศึกษาในครั้งนี้

รอตเตอร์ (Rotter, 1966 : 25) ได้สรุปผลการศึกษากับผู้ที่มีทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายในตนเอง โดยสรุปจากผลการวิจัยของเขาเอง และของบุคคลอื่น ๆ ว่าได้แก่

๑. มีความกระตือรือร้นต่อความเป็นไปของสิ่งแวดล้อมอันจะนำมาซึ่งประโยชน์สำหรับพฤติกรรมในอนาคตของเขา
๒. พยายามปรับปรุงสภาพของสิ่งแวดล้อมไปตามลำดับขั้น
๓. ใหญ่โตของทักษะหรือผลสัมฤทธิ์จากความสามารถเป็นสำคัญ และคำนึงถึงความสามารถของตนเองอยู่เสมอ โดยเฉพาะเมื่อประสบความล้มเหลว และ
๔. ยากที่จะชักชวนให้เชื่อตามโดยไม่มีเหตุผล

แกรนกอจด์, แคทคอฟสกี และเพรสตัน (Crandall, Katkovsky and Preston, 1962 : 643 - 61) ได้ทำการศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอก กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยศึกษาจากเด็กชาย - หญิง ตั้งแต่นั้น ๓ ถึงชั้น ๑๐ ใช้แบบทดสอบวัดทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกที่ใช้ชื่อว่า IAR Scale

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างความเข้มข้น เชื่อว่า ที่ นกกีแมน เชื่อว่ามาจากภายในตนเองมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความเข้มข้นในการเรียน โดยเฉพาะในเด็กชาย และพบว่าเด็กชายที่มีทัศนคติแบบ เชื่อว่ามาจากภายในตนเองมากกว่า เชื่อว่ามาจากภายนอกคนนั้น มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่า แต่ไม่พบความแตกต่างนี้ในเด็กหญิง

รอตเตอร์ (Rotter, 1966 : 22) อ้างถึงผลการศึกษาของเซลลูลา (Cellura, 1963) ว่า เซลลูลาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติแบบ เชื่อว่ามาจากภายในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโดยใช้เด็กชายยากจน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลปรากฏว่าเด็กที่มีความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างตัวแปรทั้งสอง

รอตเตอร์กับมัลรี (Rotter and Mulry, 1965 : 598 - 604) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในผู้ที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติแบบ เชื่อว่ามาจากภายในตนเอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง ชายหญิงจำนวน ๑๒๐ คน แบ่งเป็น ๒ กลุ่มเท่ากัน กลุ่มหนึ่งบอกให้ทราบว่างานที่จะให้ทำต่อไปนั้นยากจะทำได้อีก โดยความบังเอิญเท่านั้น แต่อีกกลุ่มหนึ่งให้ทราบว่างานที่จะให้ทำนั้นยากมาก แต่ก็อาจทำได้ถ้าพยายามทำจนเกิดทักษะขึ้น

งานที่ให้ทำของกลุ่มทำคือการประกอบมุมไม้ (Angle - Matching) ได้ลองทำ ๘ ครั้ง โดย ๙๕% มีผลตอบแทนที่เป็นบวก (Positive Reinforcement) แล้วถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีมาตอบอีกชุดหนึ่ง จนทำให้ความคาดหวัง (Expectancies) ในการประกอบมุมไม้มีผลลงเป็น ๑ หรือ ๐ (ทราบโดยฉับปากเปล่า) ในการลอง ๒ ครั้ง ถัดกัน มีการจับเวลาจนถึงแต่ให้ลงมือทำจนถึงเลือกได้ทำครบที่ถูกต้อง (จับเวลาโดยไม่ให้รู้ตัว)

แต่ละกลุ่มแบ่งเป็นพวกที่มีทัศนคติแบบ เชื่อว่ามาจากภายในและภายนอกคน โดยถือคะแนนมัธยฐาน (Median) เป็นเกณฑ์

นำเวลาที่วัดได้มาวิเคราะห์ด้วยแปรปรวน (Analysis of Variance) ผลปรากฏว่า

๑. ผู้ที่มีทัศนคติแบบ เชื่อว่ามาจากภายในตนเองในกลุ่มที่ได้รับความพยายามและทักษะ เป็นเงื่อนไข จะใช้เวลาในการตัดสินใจเลือกกลุ่มที่ทำการมาประกอบมากกว่ากลุ่มที่ใจความบังเอิญเป็นเงื่อนไขอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ผู้ที่มีทัศนคติแบบ เชื่อว่ามาจากภายนอกคน ใช้เวลาในการตัดสินใจไม่แตกต่างกันระหว่างกลุ่มทั้งสอง

๓. ในกลุ่มที่ใช้ความพยายามและทักษะ เปิดใจไว้นั้น ผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจในตนเองใช้เวลาในการตัดสินใจนานกว่า ผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่อว่ามาจากภายนอก ซึ่งผลตรงกันข้ามสำหรับกลุ่มที่ใช้ความบังเอิญเป็นเงื่อนไข

จากผลการศึกษาก่อนหน้านี้ รอทเทอร์ สรุปว่าผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่อว่ามาจากภายในตนเองมีแรงจูงใจไปเต็มฤทธิ์สูงกว่าผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่อว่ามาจากภายนอก ผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่อว่ามาจากภายในตนเองจึงใช้เวลาในการตัดสินใจทางออกไปจากผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่อว่ามาจากภายนอก

สรุปสาระสำคัญจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนครั้งนี้

จากเอกสารที่รวบรวมมานี้ จะเห็นได้ว่าทั้งความอยากรู้อยากเห็น และทัศนคติแบบเชื่อว่ามาจากภายในตนเองมีส่วนสัมพันธ์กับคุณลักษณะสำคัญอันหนึ่งคือ แรงจูงใจไม่เต็มฤทธิ์ ซึ่งจะเชื่อมโยงไปสู่ความสามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ประการหนึ่ง

นอกจากนั้นเอกสารดังกล่าวมาแล้ว ยังช่วยให้มองเห็นรายละเอียดอื่น ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาประกอบการตั้งสมมุติฐานดังต่อไปนี้

สมมุติฐานและเหตุผลเบื้องต้นหลังสมมุติฐาน

๑. ความสามารถในการอ่านกับความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

เหตุผล ความอยากรู้อยากเห็นน่าจะเป็นแรงจูงใจให้บุคคลรักการอ่าน เพื่อใคร่รู้และเข้าใจในสิ่งที่ตนอยากรู้อยากเห็นและเคี้ยวกันก็น่าจะช่วยให้บุคคลมีเจตนาในการสร้างสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ (Verbal Concept) กว้างขวางขึ้น อันจะทำให้ความสามารถในการอ่านเพิ่มสูงขึ้น เพราะความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์โดยตรงกับพัฒนาการในการสร้างสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ (Verbal Concept) (Braun, 1963 : 672 - 675)

๒. ทัศนคติแบบเชื่อว่ามาจากภายในตนเองมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการอ่าน

เหตุผล ผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่อว่ามาจากภายในตนเองเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น มีความพยายามสูง (Rotter, 1966 : 582 - 90) จึงน่าจะเป็นผู้ที่มีความพยายามในการอ่าน และทำให้มีความสามารถในการอ่านสูงตามไปด้วย

๓. ความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง
เหตุผล ผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองย่อมไม่เชื่อในโชคกลาง หรืออำนาจ
 ของบุคคลอื่น (Rotter, 1966 : 25) ทำให้กล้าที่จะมีพฤติกรรมการสำรวจ (Exploratory
 Behavior) อันเป็นพฤติกรรมของความอยากรู้อยากเห็น

๔. เกี่ยวกับเพศ

๔.๑ เด็กชายมีความอยากรู้อยากเห็นมากกว่าหญิง

เหตุผล เด็กหญิงในวัฒนธรรมไทยไม่ค่อยได้มีโอกาสแสดงพฤติกรรมของความอยากรู้อยากเห็น เช่นการสำรวจ, จับต้องสิ่งต่าง ๆ ได้เท่ากับเด็กชาย ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมไทยสอนให้เด็กหญิงมีความสงบเสถียรกว่าเด็กชาย และสอนให้เด็กชายมีลักษณะผู้นำซึ่งมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความอยากรู้อยากเห็น (Traub, 1969 : 2046 - 4) มากกว่าเด็กหญิง

๔.๒ เด็กชายกับเด็กหญิงมีทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกคนในระดับที่แตกต่างกัน ✓

เหตุผล ในวัฒนธรรมไทย เด็กชายและเด็กหญิงได้รับการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันอย่างกว้างขวาง และการอบรมเลี้ยงดูย่อมมีผลโดยตรงต่อทัศนคติของเด็ก (McGinnis, 1964)

๔.๓ เด็กหญิงกับเด็กชายมีความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน

เหตุผล เป็นผลสืบเนื่องมาจากเหตุผลในข้อ ๔.๑ และ ๔.๒

✓ ๔. เกี่ยวกับถิ่นที่อยู่ เด็กในกรุงมีความอยากรู้อยากเห็น, ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายใน-ภายนอก และมีความสามารถในการอ่านในระดับที่แตกต่างกับเด็กต่างจังหวัด

เหตุผล เด็กในกรุงและเด็กต่างจังหวัดย่อมมีสภาพสิ่งแวดล้อมทั้งวัตถุและสังคมแตกต่างกัน ทำให้เด็กทั้งสองกลุ่มมีประสบการณ์และการเรียนรู้ทั้งด้านความนึกคิด ทัศนคติและความสนใจต่างกัน

๖. เกี่ยวกับเชื้อชาติ เกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็น เด็กจีนมีความอยากรู้อยากเห็นมากกว่าเด็กไทย

เหตุผล โดยทั่วไปเด็กจีนมีครอบครัวที่ทำการค้าขาย และมีบ้านอยู่ในย่านการค้าใหญ่ ๆ และสภาพการทางการค้า ที่เปลี่ยนแปลงไปในฐานะเห็นอยู่เสมอ ผิดกับเด็กไทยซึ่งไม่ค่อยได้เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ เด็กไทยกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัวของข้าราชการ หรือชาวนา ไม่ได้ทำการค้า ซึ่งสิ่งแวดล้อมทางบ้านไม่ก่อให้เกิดความสนใจเพราะน้ำเงินอยู่เสมอ ทำให้เมื่อหน่าย

สำหรับทัศนคติเกี่ยวกับอานากายใน - ภายนอกตน , เด็กที่เจ้ทัศนคติแบบเชื่ออานากายใน
ตนเองในระดับที่สูงกว่าเด็กไทย

เหตุผล เด็กจีนน่าจะเรียนรู้จากพ่อแม่ของตน เกี่ยวกับการช่วยตนเองมีความพยายาม
ในการทำงาน อันเป็นงานส่วนตัวเป็นส่วนมาก นั่นคือการกำขานที่ตนเองเป็นนายตัวเอง ฝึกซ้อมแม่
ของเด็ไทย ซึ่งส่วนมากเป็นข้าราชการ หรือชาวนา เป็นอาชีพที่ฝืนฝืนกับบัญชา หรือสภาพที่
วากาเนออิทธิพล เห็นอยู่อย่างเห็นได้ชัด เด็กไทยน่าจะเรียนรู้ถึงอิทธิพลหรืออานาภายนอก เหนือ
วากาเนอของตน

เกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน, เด็กจีนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย

เหตุผล เช่นเดียวกับเรื่องความอยากรู้อยากเห็น และทัศนคติเกี่ยวกับอานากายใน-
ภายนอกตน เด็กจีนน่าจะเรียนรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญในการอ่าน ก่อตั้งกับใหม่ ๆ ทั้งสังกัด
เกี่ยวกับคำ (Verbal Concept) และสังกัดทางจำนวนอยู่เสมอจากสิ่งใหม่ ๆ ตลอดจนจาก
การคิดข้อข้อขำขันกับคำ ซึ่งเด็กไทยโดยทั่วไปไม่ค่อยมีโอกาสอย่างนั้นโดยตรง

๗. เกี่ยวกับชั้นเรียน

✓ เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ มีความอยากรู้อยากเห็นมากกว่าเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

เหตุผล เพราะว่าเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ เริ่มจะเข้าสู่วัยรุ่น น่าจะต้องการ
ประสบการณ์ใหม่ ๆ กว้างขวางขึ้นมากกว่าเด็กประถมศึกษาปีที่ ๕

เด็กประถมศึกษาปีที่ ๗ มีทัศนคติแบบเชื่ออานากายในตนเองในระดับที่สูงกว่าเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ ๕

เหตุผล เด็กประถมศึกษาปีที่ ๗ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับความจริงต่าง ๆ มากขึ้น มีเหตุผล
มากขึ้น

เด็กประถมศึกษาปีที่ ๗ มีความเร็วในการอ่านสูงกว่าเด็กประถมศึกษาปีที่ ๕

เหตุผล เด็กประถมศึกษาปีที่ ๗ มีประสบการณ์และทักษะในการอ่านสูงกว่าเด็ก
ประถมศึกษาปีที่ ๕

สำหรับความเข้าใจในการอ่าน ไม่มีการ เปรียบเทียบระหว่างชั้น เพราะใช้แบบทดสอบ
ต่างกัน

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษากันว่ากรังนี้ใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ๓ ประเภทคือ แบบสอบถาม ความอยากรู้ อยากเห็น, แบบทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับความเชื่ออำนาจภายใน - ภายนอกตน และแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. แบบสอบถามความอยากรู้ อยากเห็น ผู้เขียนปรับปรุงมาจากแบบสอบถามของม่าวกับม่าว (Maw and Maw, 1968 : 464) เป็นแบบจัดอันดับความอยากรู้ อยากเห็นของตนเอง สร้างให้ไว้ได้กับเก็บระหว่างปี ๔ และ ๗

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบจัดอันดับความอยากรู้ อยากเห็นของตนเอง โดยจัดอันดับตามความถี่ของการแสดงพฤติกรรมความอยากรู้ อยากเห็นที่กำหนดให้ คะแนนความอยากรู้ อยากเห็นเป็นผลรวมของคะแนนจากแบบสอบถามทั้งชุด และถือว่าผู้ที่ให้คะแนนมากมีความอยากรู้ อยากเห็นมาก และผู้ที่ให้คะแนนน้อยมีความอยากรู้ อยากเห็นน้อย

ตัวอย่างของข้อสอบถามความอยากรู้ อยากเห็น

ขอความ

กระดานคำตอบ

ฉันอยากรู้ อยากเห็นสิ่งใหม่ ๆ

ไม่เคยเลย	บ้างที่	บ่อยครั้ง	เสมอ ๆ

การให้น้ำหนักในแต่ละข้อ เช่น ให้เป็น ๐, ๑, ๒, ๓ ตามลำดับ ไม่เคยเลย, บ้างที่บ่อยครั้ง และเสมอ ๆ นั้นสำหรับข้อที่แปลมาจากของม่าวกับม่าว ได้ให้น้ำหนักเช่นเดียวกับข้อสอบถามเดิม ข้อที่สร้างเพิ่มเติมได้พิจารณาให้น้ำหนักตามลักษณะพฤติกรรมโดยเทียบกับข้อสอบถามของม่าวกับม่าว

การดำเนินการสอบตาม ดำเนินการสอบตามเป็นชั้น (Group test) โดยให้นักเรียนเลือกคำตอบ และเขียนเครื่องหมายถูก (/) ลงในอันคัมที่เลือกเพียงคำตอบเดียว ไม่มีการจำกัดเวลาในการตอบ

การทดลองใช้และการทดลอง

การทดลองครั้งแรก ได้นำแบบสอบถามซึ่งสร้างขึ้นจำนวน ๕๐ ข้อ ไปทดลองกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน ๕๕ คน และนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในนครหลวงกรุงเทพมหานคร จำนวน ๔๕ คน รวมเป็น ๑๐๐ คน แล้วให้นักเรียนมาตรวจให้คะแนน วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เทคนิค ๒๗ % กำหนดค่า t - test ระหว่างคะแนนเฉลี่ย ของกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำในแต่ละข้อ ทดสอบค่าอำนาจจำแนกในแต่ละข้อโดยทดสอบหาความสำคัญของค่า t ในแต่ละข้อนี้ ก็ได้เลือกข้อสอบถามที่ไว้ได้คือ ข้อที่มีค่า t เป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .๐๕ ไว้โดยรวม ๓๕ ข้อ

การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ใช้วิธี Split - half (Garrett, 1966 : 143) โดยที่ข้อสอบถามเป็นข้อสอบถามทางบุคลิกภาพที่ถือได้ว่าทุกข้อมีความยากง่ายเท่ากัน จึงเรียงข้อแบบสุ่ม (Random) แล้วนำไปทดลอง เพื่อป้องกันความบกพร่องเมื่อหาความเชื่อมั่นแบบ Split - half จากการแบ่งเป็นข้อคู่และข้อคี่ ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม = .๘๗

การทดลอง ครั้งที่สอง ได้นำข้อสอบถามที่คัดเลือกจากการทดลองสมการครั้งแรกมาปรับปรุงใหม่ โดย

- ปรับปรุงภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้น
- เปลี่ยนสรรพนามที่ใช้ในแบบสอบถามให้เป็นไปตามที่ครูและนักเรียนส่วนใหญ่ใช้กันในปัจจุบัน
- เลือกกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง ให้กว้างขวางขึ้น

นอกจากนี้ยังได้แต่งข้อสอบถามเพิ่มเติมขึ้นอีก ๕ ข้อ รวมเป็นข้อสอบถาม ๔๐ ข้อ ทั้งนี้โดยยึดคานิยามปฏิบัติการ (Operational Definition) ของสิ่งที่ต้องการวัดเป็นหลักเช่น เกี่ยวกับการสร้างข้อสอบถามในครั้งแรก นำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดลองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของโรงเรียนจีนแห่งหนึ่งในจังหวัดบุรีรัมย์ ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดนครราชสีมา และของโรงเรียนแห่งหนึ่งในนครหลวงกรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียนในแต่ละแห่งพอ ๆ กัน รวมนักเรียน

ในกลุ่มทดลองทั้งหมด ๑๓๕ คน แล้วนำคำตอบมาตรวจใต้กะแฉ หากอ่านาวจำแนกและความ
เชื่อมั่นของข้อสอบการโดยวิธีเกี่ยวกับการทดลองครั้งแรก

ก๊ัดข้อสอบถามซึ่งมีค่า $t - test$ ระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงกับคะแนนเฉลี่ยของ
กลุ่มต่ำ ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ .๐๑ ไว้ ไ้ข้อสอบถามรวม ๒๒ ข้อ

หากหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธี Split - half (Gerrett, 1966 : 143)
ได้หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (r_{tt}) = .๕๐๔ ทั้งนี้ได้ดำเนินการ เช่น เกี่ยวกับการทดลอง
ครั้งแรก และ เมื่อหาความเชื่อมั่นแบบทูเคอร์ริชาร์กสัน ได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (r_{tt}) = .791

การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

เนื่องจากความอยากรู้อยากเห็นกับความคิดสร้างสรรค์มีความสัมพันธ์กันโดยตรง (Trecub,
1969 : 2046 - A) จึงได้หาความเที่ยงตรงแบบสังกร์ (Construct Validity) ของแบบ
สอบถามโดยนำไปหาความสัมพันธ์กับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กที่ทดสอบโดยใช้แบบทดสอบความคิด
สร้างสรรค์ของ ไสว เลี่ยมแก้ว (๒๕๑๔) ได้หาสหสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น
.๐๕ ($r = 0.24$)

หาความเที่ยงตรงตามสภาพที่เป็นจริง (Concurrent Validity) โดยหาความสัมพันธ์
แบบ Rank Correlation (Siegel, 1956 : 204) ก็มีการวัดอันดับความอยากรู้อยากเห็น
ของนักเรียนแต่ละคนโดยครูประจำชั้นของนักเรียน ซึ่งพบว่ามีค่าสหสัมพันธ์กันอย่างสูง ($r = 0.91$)
จึงขอเชื่อว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงในการวัดในระดับสูง

การสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามความอยากรู้อยากเห็นมีดังในตาราง ๑

ตาราง ๑ การสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามความอยากรู้อยากเห็น

ชนิดของสถิติพื้นฐาน	ค่าสถิติ
จำนวนนักเรียน (N)	๑๐๘
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	๓๔.๖๑๒๖
ความแปรปรวน (r_{tt})	๐.๘๐๘
ความแปรปรวน (S^2)	๑๒๕.๕๑๒๓
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	๑๑.๓๔๐๕
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{means})	๓๕.๖๔๒๒

๒. แบบทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอก (Internal - External Control)
 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิดจากแบบทดสอบของรอตเตอร์ (Rotter, 1966:582-90) กรรยคอดจล์, แคทคอฟสกี และเพรสตัน (Crandell, Katkovsky and Preston, 1962: 642 : 643 - 61)

ลักษณะของแบบทดสอบ แบบทดสอบแบบนี้มีคำถามให้เลือกสองคำตอบ การตอบหนึ่งแสดงถึงทัศนคติแบบเชื่อว่าอำนาจภายในตนเอง ส่วนอีกคำตอบหนึ่งแสดงถึงลักษณะทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายนอกตนเอง ดังตัวอย่าง

นักเรียนดีกว่าการที่นักเรียนควบคุมได้เองเป็นเพราะอะไร

ก. เพราะครูรักจึงให้สอนได้

ข. เพราะนักเรียนตั้งใจเรียนจึงสอนได้เอง

ข้อสอบทั้งหมดมี ๒๖ ข้อ ให้นักเรียนตอบโดยไม่จำกัดเวลาในการตอบ

การดำเนินการทดสอบ ทำการทดสอบเป็นกลุ่ม (Group test) ให้นักเรียนตอบคำถามความรู้สึกรู้สึกของตนเอง สถิติ ๆ แต่ไม่ต้องถกเถียงกัน โดยกาเครื่องหมาย X หมายความว่า

คำตอบที่เลือก คำตอบที่เลือกจะต้องตรงตามความเป็นจริง เมื่อโอกาสเกิดขึ้นกับคนมากกว่าอีกคำตอบ
หนึ่ง การทดสอบไม่จำกัดเวลาในการตอบ

การตรวจให้คะแนน ผู้วิจัยถือเอาคำตอบที่แสดงถึงทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายในตนเองเป็น
เกณฑ์ ข้อใดนักเรียนเลือกคำตอบที่แสดงถึงทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายในตนเองก็ให้ ๑ คะแนน
ข้อใดนักเรียนเลือกคำตอบที่แสดงถึงทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายนอกตนก็ให้ ๐ คะแนน

การทดลองสอบและผลของการทดลอง ผู้วิจัยได้นำข้อทดสอบที่สร้างขึ้น รวม ๔๑ ข้อไป
ทดลองสอบกับนักเรียนปีประมปีที่ ๔ จากโรงเรียน ๒ แห่ง แห่งหนึ่งอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา
อีกแห่งหนึ่ง (ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีการสอนภาษาจีนและรับเฉพาะเด็กไทยเชื้อชาติจีนเท่านั้น) อยู่ใน
จังหวัดบุรีรัมย์ และทดสอบกับนักเรียนประมปีที่ ๗ โรงเรียนแห่งหนึ่งในนครหลวงกรุงเทพมหานคร
รวมนักเรียนทั้งสิ้น ๑๔๖ คน แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน หากการวิเคราะห์หาอำนาจ
จำแนกของข้อทดสอบแต่ละข้อ โดยไคเทคนิค ๒๗ % และการจำแนกสำเร็จของ จุง เทห์แฟน
(Chung Teh Fan, 1952, 32 pp.) ได้ข้อสอบที่มีอำนาจจำแนกสูง ก็มียกอำนาจจำแนก
(r) สูงกว่า .๔๐ ขึ้นไปไว้รวม ๒๒ ข้อ ได้ค่าเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้วยวิธีของคูเดอร์
ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สูตร ๒๐ (Ferguson, 1966 : 341)

การสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบนี้ดังในตาราง ๒

ตาราง ๒ การสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายใน-ภายนอกตน

ชนิดของสถิติพื้นฐาน	ค่าสถิติ
จำนวนผู้เข้าสอบ (N)	๑๔๒
อำนาจจำแนกในแต่ละข้อ (r)	.๔๑ - .๗๒
คะแนนเฉลี่ย (X)	๑๘.๒๑๘๓
ความแปรปรวน (S^2)	๑๓.๑๒๗๐
ความหลากหลายเลื่อนมาตรฐานในการวัด	๒.๑๖๘๗
ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (r_{tt})	๐.๖๔๓

๓. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน แบ่งเป็น ๒ จุด คือ

๓.๑ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension Test)

แบบทดสอบนี้ใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน เพื่อให้จับความหมาย และแปลเลขหมายข้อความจริงเท็จ เรื่องที่อ่าน โดยมีข้อความประเภทรอบแก้ว ร้อยกรอง หรือพรรณนา ได้ให้นักเรียนอ่านแล้วตอบคำถามไปเป็นตอน ๆ ตามเนื้อเรื่องนั้น ๆ

๓.๑.๑ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นแบบทดสอบที่อำพล โองเลื้อย, จุฑัย แก้วขาว (๒๕๑๔) ได้ปรับปรุงมาจากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ของ ปฐม นิกขานนท์ (๒๕๑๔)

ลักษณะแบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ที่มุ่งวัดสมรรถภาพต่าง ๆ ๖ ด้านด้วยกันคือ ความรู้ความจำ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehension) การนำไปใช้ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) และการประเมินผล (Evaluation)

ข้อทดสอบชุดนี้มี ๒๕ ข้อ เป็นข้อสำหรับทดลองทำ ๒ ข้อ แต่ละข้อมี ๔ ตัวเลือก ให้เวลาทำ ๒๕ นาที

ตาราง ๓ ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านระดับประถมศึกษาปีที่ ๔

ชนิดของสถิติพื้นฐาน	ค่าสถิติ
จำนวนผู้เข้าสอบ (N)	๒๔
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	๑๓.๖๔๑๖
ความแปรปรวน (S^2)	๑๘.๘๘๕๖
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	๔.๓๔๑๑
อำนาจจำแนก	.๓ -
ความเชื่อมั่น (r_{tt})	.๙๓๗๒
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE_{mcas})	๒.๒๒๓๘

๓.๑.๒ แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านสำนวนประเพณีที่ ๗ เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของประเทศ ซึ่งสร้างขึ้นโดยสำนักงานทดสอบ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ได้ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ทั่วประเทศ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - มีนาคม ๒๕๑๓ ข้อสอบชุดนี้ ๔๐ ข้อ ให้เวลาทำ ๓๐ นาที มีค่าสถิติพื้นฐานและคุณภาพของข้อทดสอบดังแสดงในตาราง ๔

ตาราง ๔ ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านสำนวนประเพณีที่ ๗

ชนิดของสถิติพื้นฐาน	ค่าของสถิติพื้นฐาน
จำนวนผู้เข้าสอบ (N)	๑๐๕๒๓
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	๑๕.๙๐๔๖๑
ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)	๔.๖๔๓๓๐
ความเชื่อมั่น (r_{tt})	.๘๐๓๕๐
ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{mcas})	๓.๐๘๔๓

๓.๒ แบบทดสอบวัดความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน (Loading Speed and Accuracy Test) แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการทดสอบว่าเรื่องเล็ก ข้อสอบเป็นนิทานง่าย ๆ ขนาดยาว และทุก ๆ พยางค์ ๕๐ จะมีวงเล็บ และมีคำ ๓ คำอยู่ในวงเล็บ ให้นักเรียนเลือกขีดเส้นใต้คำที่ถูกต้องตามใจความของเรื่อง ทั้งนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ให้เวลาทำ ๑๐ นาทีเท่ากัน ข้อสอบชุดนี้เป็นข้อสอบง่าย ถ้าใครอ่านเร็วก็จะทำข้อสอบได้มาก ในการให้คะแนนได้วิธีนับจำนวนคำตอบที่นักเรียนทำถูกต้องโดยให้คะแนนแต่ละ ๑ คะแนน

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๗ ทั้งในนครหลวงกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา จำนวนในกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๒๘๗ คน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างและโรงเรียนสำหรับเลือกกลุ่มตัวอย่าง เป็นการเลือกตามความมุ่งหมาย (Purposive or Judgement Selection) (Cochran, 1963 : 11)

เกณฑ์ในการเลือกโรงเรียนสำหรับเลือกกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

๑. เป็นโรงเรียนสหศึกษา
 ๒. เป็นโรงเรียนที่มีเด็กไทยเชื้อชาติไทย และจีนเรียนร่วมกันในทุกวิชา
 ๓. ฐานะของโรงเรียนอันหมายถึง คุณภาพของครู, คุณภาพของนักเรียน ตลอดจนชื่อเสียงของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเทียบกับโรงเรียนอื่น ๆ ในท้องถิ่นเดียวกัน
 ๔. เป็นโรงเรียนที่ไม่ได้คัดนักเรียนอย่างคึกคัก (Highly Selected Group) อย่างโรงเรียนสาธิต
 ๕. เป็นโรงเรียนที่จัดนักเรียนเข้าชั้นเรียนในแต่ละปีโดยการสุ่ม (Random) จากเลขประจำตัว ไม่จัดชั้นโดยถือความสามารถในการเรียนหรือสิ่งอื่นใดเป็นเกณฑ์ ผู้เขียนจึงคิดว่าในแต่ละชั้นจะมีนักเรียนเก่งและอ่อน ชายและหญิง นักเรียนไทยเชื้อชาติไทยและจีนจำนวนพอ ๆ กัน
 ๖. ทางโรงเรียนให้ความร่วมมือในการทดสอบ
- ผู้เขียนเลือกกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนที่เลือกได้ตามเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นชั้นเรียน โดยถือ (Assume) ว่าโรงเรียนได้จัดเด็กเป็นชั้นโดยการสุ่ม (Random)

แล้ว และเพราะความไม่สะดวกในด้านเศรษฐกิจ, กำลังคน และด้านความร่วมมือจากโรงเรียนที่จะเลือกกลุ่มตัวอย่าง จึงไม่มีการสุ่ม (Random) กลุ่มตัวอย่างใหม่

จากวิธีการดังกล่าวแล้วผู้เขียนคิดว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกมา เพื่อที่จะให้เป็นตัวแทนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕ ที่มีความสามารถในการเรียนในระดับปานกลางและปานกลางค่อนข้างต่ำ ที่มีเชื้อชาติไทย, จีน ที่อาศัยอยู่ทั้งในกรุงและต่างจังหวัด ที่เป็นจังหวัดใหญ่ได้พอสมควร

รายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

ตาราง ๕ จำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ที่อยู่	ประถมศึกษาปีที่ ๔				ประถมศึกษาปีที่ ๕				รวม
	ไทย		จีน		ไทย		จีน		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
ในกรุง	๒๑	๒๑	๒๐	๑๓	๒๓	๑๕	๑๘	๑๘	๑๕๐
ต่างจังหวัด	๒๓	๒๔	๑๙	๑๒	๒๐	๒๒	๑๑	๑๒	๑๔๙
รวม	๔๔	๔๕	๓๙	๒๕	๔๓	๓๗	๒๙	๓๐	๒๙๙

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล (ดูรายละเอียดได้จากบทที่ ๒)

๑. แบบสอบถามความอยากรู้อยากเห็น เป็นแบบสอบถามแบบจัดอันดับความอยากรู้อยากเห็นของตนเอง แบบสอบถามชุดนี้ผู้เขียนได้สร้างขึ้นโดยมุ่งให้ใช้ได้กับเด็กทั้งในกรุง และต่างจังหวัด ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕

๒. แบบทดสอบวัดทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายใน - ภายนอกคน ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้กับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๕ เช่นเดียวกัน

๓. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านมี ๒ ฉบับ คือ

๓.๑ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ใช้แบบทดสอบที่ ขำพล โอ่งเกลือบ และอุทัย แก้วขาว นิสิตปริญญาโทสาขาจิตวิทยา สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ปรับปรุงมาจากแบบทดสอบของปทุม นิคมานนท์ และสำหรับฉบับที่ใช้กับประถมศึกษาปีที่ ๗ เป็นแบบทดสอบมาตรฐานซึ่งสร้างโดยสำนักงานทดสอบวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร

๓.๒ แบบทดสอบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และที่ ๗ ใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน

นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดสอบกลุ่มตัวอย่าง โดยเรียงลำดับแบบทดสอบดังต่อไปนี้

๑. แบบทดสอบอ่านเร็วและความถูกต้องในการอ่าน
๒. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน
๓. แบบทดสอบความอยากรู้อยากเห็น
๔. แบบทดสอบทัศนคติแบบเชื่ออ่านาจภายใน - ภายนอกคน

ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ความเห็น้อยในการสอบมีผลกระทบกระเทือนต่อความสามารถในการอ่าน จึงจัดให้สอบก่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลทีรวรรณมาตามลำดับดังต่อไปนี้

๑. การเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นระหว่างเพศ, เชื้อชาติ, ถิ่นที่อยู่ และชั้น โดยหา Critical Ratio
๒. การเปรียบเทียบทัศนคติแบบเชื่ออ่านาจภายในตนเอง ระหว่างเพศ, เชื้อชาติ ถิ่นที่อยู่และชั้น โดยหา Critical Ratio

๓. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ระหว่างเพศ, เชื้อชาติ
ถิ่นที่อยู่ และชั้น โดยหา Critical Ratio

๔. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Product Moment Correlation
(McNemar, 1969 : 125)

ตัวแปรต่าง ๆ คือ

- ความเข้าใจในการอ่าน
- ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน
- ความอยากรู้อยากเห็น
- พัฒนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง

แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นตอน ๆ คือ การวิเคราะห์โดยไม่จำแนกชั้น เพื่อให้เห็น
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ อย่างกว้าง ๆ และการวิเคราะห์โดยจำแนกชั้น, เชื้อชาติ
และถิ่นที่อยู่ เพื่อให้เห็นกระสวนของพัฒนาการ ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังกล่าวในกลุ่ม
ต่าง ๆ

๕. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ความ
อยากรู้อยากเห็นและทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองเป็นตัวแปรอิสระ ระหว่างเด็กที่มีความ
อยากรู้อยากเห็นสูงกับเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ และระหว่างเด็กที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่อ
อำนาจภายในตนเองสูงกับเด็กที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ โดยการหา
Critical Ratio

การแบ่งกลุ่มเด็กออกเป็นกลุ่มที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับกลุ่มที่มีความอยากรู้อยากเห็น
ต่ำ และการแบ่งกลุ่มเด็กออกเป็นกลุ่มที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับกลุ่มที่มี
ระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ ใช้เทคนิคอย่างเดียวกัน คือ ถือว่าผู้ที่ได้คะแนน
ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ ๗๖ ขึ้นไปเป็นกลุ่มสูง และผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ใดก็ได้ ๓๐ ลงมา
เป็นกลุ่มต่ำ

สรุปสิ่งที่จะวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ดังในตาราง ๒

ตาราง ๒ สิ่งที่จะวิเคราะห์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

สิ่งที่จะวิเคราะห์	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ความแตกต่างในเรื่องความสำคัญในการอ่าน ความชอบการอ่าน และทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกคนระหว่างเพศ เชื้อชาติ ถิ่นที่อยู่ หรือชั้นเรียน	หา Critical Ratio
ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างความชอบการอ่าน ทัศนคติแบบเชื้ออำนาจภายใน - ภายนอกคน และความสามารถในการอ่าน	หา Product Moment Correlation
ความแตกต่างในด้านความสามารถในการอ่านของเด็กที่ความชอบการอ่านสูงกับต่ำ	หา Critical Ratio
ความแตกต่างในด้านความสามารถในการอ่านของเด็กที่ระดับทัศนคติแบบเชื้ออำนาจในตนเองสูงกับต่ำ	หา Critical Ratio

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อขึ้นดังนี้

- N แทน จำนวนเด็กในกลุ่ม
- X แทน คะแนนดิบ
- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนดิบ
- σ^2 แทน ความแปรปรวน (Variance)
- $\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ แทน Standard Error of Means Difference
- Z แทน Z random variable with unit normal p.d.f.
- r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Product Moment Correlation
- ป. ๔ แทน กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ ๔
- ป. ๗ แทน กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ ๗
- H_0 แทน Null Hypothesis
- H_1 แทน Alternative or Research Hypothesis

ในการวิเคราะห์เสนอผลและการอธิบายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แบ่งออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

๑. การเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นระหว่างเด็กกลุ่มต่าง ๆ
๒. การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจในตนเองระหว่างเด็กกลุ่มต่าง ๆ
๓. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างเด็กกลุ่มต่าง ๆ
๔. การหาความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิดแบบเชื่อบำนาจภายในตนเอง และความสามารถในการอ่าน

๕. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างเด็กกลุ่มต่าง ๆ โดยเอาความอยากรู้ อยากเห็น ความเชื่ออำนาจในตนเองเป็นเกณฑ์

๖. การเปรียบเทียบความอยากรู้ อยากเห็นระหว่างเด็กกลุ่มต่าง ๆ โดยเอาความเชื่ออำนาจในตนเองเป็นเกณฑ์

๗. การเปรียบเทียบความอยากรู้ อยากเห็นของเด็กกลุ่มต่าง ๆ

เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของความอยากรู้ อยากเห็นโดยทั่วไป จะได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีตัวแปรอิสระต่อไปนี้คือ

- เพศ
- ถิ่นที่อยู่
- เชื้อชาติ
- ระดับชั้น

ตามลำดับ

๗.๑ การเปรียบเทียบความอยากรู้ อยากเห็นโดยใช้เพศเป็นตัวแปรอิสระ

จากการวิเคราะห์ปรากฏว่าไคสกีร์พื้นฐานและผลการเปรียบเทียบดังในตาราง ๗

ตาราง ๗ ไคสกีร์พื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความอยากรู้ อยากเห็นของเด็กชาย กับ เด็กหญิงจำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	เพศ	N	χ^2	$\sqrt{\chi^2_{1-\alpha/2}}$	$\bar{X}$	Z
ป. ๔	ชาย	๘๑	๘๕.๑๐	๑.๗๒	๓๔.๑๔	๒.๘๒ **
	หญิง	๗๔	๑๔๕.๐๕		๓๑.๐๘	
ป. ๕	ชาย	๗๒	๗๖.๕๑	๑.๔๒	๔๒.๓๔	๑.๗๑
	หญิง	๗๖	๙๓.๓๒		๓๕.๕๑	

* $P < .05$

** $P < .01$

H_0 : เด็กชายกับเด็กหญิงมีความอยากรู้อยากเห็นเท่ากันหรือน้อยกว่าเด็กหญิง

H_1 : เด็กชายมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กหญิง

ผลจากการวาง ๓

ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า

๑. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เด็กชายมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($z = 2.86^{**}$, $P < .01$)

๒. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เด็กชายมีความรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($z = 1.71^*$, $P < .05$)

๑.๒ การเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นโดยใช้ถิ่นที่อยู่เป็นตัวแปรอิสระ

ตาราง ๔ ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นโดยใช้ถิ่นที่อยู่เป็นตัวแปรอิสระ จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	ถิ่นที่อยู่	N	σ^2	$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	$\bar{X}$	z
ป. ๔	กรุง ต่างจังหวัด	๓๕	๔๓.๔๒	๑.๖๓	๓๓.๑๓	๓.๔๘**
		๔๐	๑๒๖.๘๔		๓๘.๑๓	
ป. ๕	กรุง ต่างจังหวัด	๓๕	๔๓.๓๓	๑.๔๑	๔๑.๒๔	๐.๘๑
		๖๓	๕๘.๐๐		๓๘.๘๖	

** $P < .01$

H_0 : เด็กในกรุงมีความอยากรู้อยากเห็นเท่ากับเด็กต่างจังหวัด

H_1 : เด็กในกรุงและเด็กต่างจังหวัดมีความอยากรู้อยากเห็นไม่เท่ากัน

ผลจากการวาง ๔

๑. ชั้นประณปีที่ ๔ ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่าเด็กต่างจังหวัดมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กในกรุงอย่างมาก ($\chi^2 = 3.49^{**}$, $P < .01$)

๒. ชั้นประณปีที่ ๙ ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กทั้งในกรุงและต่างวังห้วมีความอยากรู้อยากเห็นเท่ากัน

๑.๓ การเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นโดยใช้เชื้อชาติเป็นตัวแปรอิสระ

ตาราง ๕ กาสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นของเด็กไทย - จีน จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	เชื้อชาติ	N	Σ^2	Σ	$\bar{X}$	Z
ป. ๔	ไทย	๕๓	๑๑๒.๐๖	๑๐.๕๕	๓๕.๔๔	๐.๐๕๕
	จีน	๖๒	๑๒๕.๙๓	๑๑.๒๑	๓๖.๔๕	
ป. ๙	ไทย	๔๐	๑๓๖.๑๖	๑๑.๖๗	๓๖.๕๕	๒.๓๖**
	จีน	๖๒	๙๖.๓๘	๘.๙๕	๔๐.๕๕	

** $P < .01$

H_0 : เด็กจีนมีความอยากรู้อยากเห็นเท่ากับหรือต่ำกว่าเด็กไทย

H_1 : เด็กจีนมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กไทย

ผลจากการวาง ๕

๑. ในชั้น ป. ๔ ยอมรับ H_0 ที่ว่าเด็กไทยกับเด็กจีนมีความอยากรู้อยากเห็นเท่ากัน

๒. ในชั้น ป. ๙ ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่าเด็กจีนมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กไทย

๑.๔ การเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นโดยใช้วิธีเป็นตัวแทนอิสระ

ปรากฏผลดังในตาราง ๑๐

ตาราง ๑๐ กาสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นของเด็กชั้น ป. ๔ กับ ป. ๗ จำแนกตามถิ่นที่อยู่

ถิ่นที่อยู่	ชั้น	n	Σ^2	$\Sigma \bar{x}_1 - \bar{x}_2$	$\bar{x}$	s
กรุง	ป. ๔	๗๕	๕๓.๕๒	๑.๓๕	๓๓.๑๗	๕.๒๕**
	ป. ๗	๗๕	๘๓.๓๗		๔๑.๒๔	
ต่างจังหวัด	ป. ๔	๘๐	๑๒๒.๘๘	๑.๕๘	๓๕.๑๘	๐.๕๐
	ป. ๗	๖๗	๕๕.๐๑		๓๕.๕๖	

** $P < .01$

H_0 : เด็ก ป. ๗ มีความอยากรู้อยากเห็นเท่ากับหรือน้อยกว่าเด็ก ป. ๔

H_1 : เด็ก ป. ๗ มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็ก ป. ๔

ผลจากตาราง ๑๐

๑. ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า ชั้น ป. ๗ ในกรุงมีความอยากรู้
อยากเห็นสูงกว่าเด็ก ป. ๔ ในกรุง ($Z = 5.25^{**}$, $P < .01$)

๒. ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กชั้น ป. ๗ ต่างจังหวัดมีความอยากรู้อยากเห็น
เท่ากับเด็ก ป. ๔ ต่างจังหวัด

๒. การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจภายในตนเองของเด็กกลุ่มต่าง ๆ

เพื่อให้ทราบถึงลักษณะทัศนคติแบบเชื่ออำนาจในตนเองโดยทั่วไป จะได้เสนอผลการศึกษา
ลักษณะทัศนคติแบบเชื่ออำนาจในตนเองโดยใช้ตัวแปรอิสระดังต่อไปนี้

- เพศ
- ถิ่นที่อยู่
- เชื้อชาติ
- ระดับชั้น

๒.๑ การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจในตนเอง โดยใช้เพศเป็นตัวแปรอิสระ

ตาราง ๑๑ ถ้าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความเชื่ออำนาจภายในตนเอง
ของเด็กชาย - หญิง จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	เพศ	N	Σ^2	$\Sigma X_1 - X_2$	$\bar{X}$	h
ป. ๔	ชาย	๔๑	๑๕.๘๕	๐.๘๓	๑๕.๓๐	๑.๕๔ *
	หญิง	๓๕	๕.๘๕		๒๐.๘๔	
ป. ๕	ชาย	๓๒	๕.๕๑	๐.๘๘	๒๐.๒๒	๑.๓๕ *
	หญิง	๓๐	๓.๒๕		๑๕.๓๓	

*

$$P < .05$$

H_0 : เด็กชายมีระดับความเชื่ออำนาจภายในตนเองเท่ากับเด็กหญิง

H_1 : เด็กชายมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองในระดับที่ต่างกับเด็กหญิง

ผลจากการาง ๑๑

๑. ในชั้นประมปีที่ ๔ ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า เด็กหญิงมีความเชื่ออำนาจในตนเองสูงกว่าเด็กชาย ($Z = 1.98^*$, $P < .05$)

๒. ในชั้นประมปีที่ ๕ ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กชายกับเด็กหญิงมีความเชื่ออำนาจในตนเองเท่ากัน

๒.๒ การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจภายในตนเอง โดยให้เด็กเป็นผู้เป็นตัวแทนอิสระ

ปรากฏผลดังตาราง ๑๒

ตาราง ๑๒ กาสถิติพื้นฐาน และผลการเปรียบเทียบทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองของเด็กในกรุงและต่างจังหวัด ว่าแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	ถิ่นที่อยู่	N	σ^2	$\sigma_{X_1 - X_2}$	$\bar{X}$	ซ
ป. ๔	กรุง ต่างจังหวัด	๗๕	๑๔.๕๘	๐.๕๕	๑๕.๗๕	๐.๒๓
		๘๐	๑๐.๘๕		๑๔.๕๑	
ป. ๕	กรุง ต่างจังหวัด	๗๕	๔.๐๘	๐.๘๘	๑๕.๒๓	๒.๕๓ *
		๖๗	๔.๘๖		๒๐.๘๕	

* $P < .01$

H_0 : เด็กในกรุงมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองเท่ากับเด็กต่างจังหวัด

H_1 : เด็กในกรุงกับเด็กต่างจังหวัดมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองไม่เท่ากัน

ผลจากการาง ๑๒

๑. ในชั้น ป. ๔ ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กในกรุงกับต่างจังหวัดมีความเชื่ออำนาจในตนเองเท่ากัน

๒. ในชั้น ป. ๕ ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า เด็กต่างจังหวัดมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกว่าเด็กในกรุง ($Z = 2.53^*$, $P < .05$)

๒.๓ การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจภายในตนเอง โดยใช้เชื้อชาติเป็นตัวยแปรอิสระ
ปรากฏผลดังในตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓ การสังเกตพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองของเด็กไทยกับจีน จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	เชื้อชาติ	N	σ^2	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	$\bar{X}$	g
ป. ๔	ไทย	๔๓	๑๒.๗๗	๐.๖๐	๑๔.๕๖	๐.๔๔
	จีน	๒๓	๑๔.๑๕		๑๔.๖๔	
ป. ๕	ไทย	๔๐	๑๐.๓๕	๐.๔๗	๒๐.๒๔	๐.๒๔
	จีน	๒๒	๕.๗๐		๒๐.๑๖	

H_0 : เด็กจีนมีระดับความเชื่ออำนาจภายในตนเองเท่ากับหรือน้อยกว่าเด็กไทย

H_1 : เด็กจีนมีระดับความเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกว่าเด็กไทย

ผลจากตาราง ๑๓

ยอมรับ H_0 ที่ว่าเด็กจีนและเด็กไทยมีระดับความเชื่ออำนาจภายในตนเองไม่แตกต่างกัน ทั้งชั้น ป. ๔ และ ป. ๕

๒.๔ การเปรียบเทียบความเชื่ออำนาจภายในตนเอง โดยใช้ชั้นเป็นตัวยแปรอิสระ
ปรากฏผลดังในตาราง ๑๔

ตาราง ๑๔ กาสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง
ของเก๊กชั้น ป. ๔ กับ ป. ๗

ถิ่นที่อยู่	ชั้น	N	Σ^2	$\Sigma X_1 - X_2$	$\bar{X}$	S
กรุง	ป. ๔	๗๕	๑๕.๕๔	๐.๕๗	๑๕.๗๕	๐.๕๕
	ป. ๗	๗๕	๔.๐๔		๑๕.๒๓	
ต่างจังหวัด	ป. ๔	๘๐	๑๐.๘๕	๐.๔๑	๑๕.๕๑	๑.๐๕
	ป. ๗	๖๗	๔.๔๖		๒๐.๔๕	

H_0 : เด็ก ป. ๗ มีระดับความเชื่ออำนาจภายในตนเองเท่ากับหรือต่ำกว่าเด็ก ป. ๔

H_1 : เด็ก ป. ๗ มีระดับความเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกว่าเด็ก ป. ๔

ผลจากตาราง ๑๔

ยอมรับ H_0 ที่ว่าเด็ก ป. ๔ และ ป. ๗ มีระดับความเชื่ออำนาจภายในตนเอง
ไม่แตกต่างกันทั้งเด็กในกรุงและในต่างจังหวัด

๓. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กกลุ่มต่าง ๆ

เพื่อให้ทราบลักษณะทั่วไปของความสามารถในการอ่านของเด็ก จะได้เสนอผลการศึกษา
ความสามารถในการอ่านโดยใช้ตัวแปรอิสระดังต่อไปนี้

- เพศ
- ถิ่นที่อยู่
- เชื้อชาติ
- ชั้นเรียน

ตามลำดับ

และเพื่อให้เห็นรายละเอียดในองค์ประกอบสำคัญในการอ่าน คือความเข้าใจและความเร็วในการอ่าน จึงได้เสนอผลการวิเคราะห์ทั้งความสามารถในการอ่าน โดยส่วนรวม และส่วนย่อย คือความเข้าใจและความเร็วในการอ่าน

๓.๑ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน โดยใช้เพศเป็นตัวแปรอิสระ

ปรากฏค่าสถิติพื้นฐานและผลการวิเคราะห์ทั้งในตาราง ๑๕ - ๑๗

๓.๑.๑ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวม

ปรากฏค่าสถิติพื้นฐานและผลการวิเคราะห์ทั้งในตาราง ๑๕

ตาราง ๑๕ ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวมระหว่างเด็กชาย-หญิง ว่าแตกต่างกันหรือไม่

ชั้น	เพศ	N	Σ^2	$\Sigma_{X_1 - X_2}$	$\bar{X}$	Σ
ป. ๔	ชาย	๔๑	๑๗๖.๔๔	๒.๐๔	๓๓.๔๖	๑.๒๖
	หญิง	๓๕	๑๔๔.๔๑		๓๖.๐๕	
ป. ๗	ชาย	๓๒	๒๒๓.๓๓	๒.๓๒	๕๖.๕๗	๐.๑๒
	หญิง	๓๐	๑๕๕.๔๔		๕๖.๖๕	

H_0 : เด็กชายมีความสามารถในการอ่านเท่ากับหรือต่ำกว่าเด็กหญิง

H_1 : เด็กชายมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กหญิง

ผลจากตาราง ๑๕

ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กชายและเด็กหญิงมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน
ทั้ง ป. ๔ และ ป. ๗

๓.๑.๒ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน

ปรากฏผลดังนี้ในตาราง ๑๖

ตาราง ๑๖ การสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านระหว่างเด็กชาย - หญิง
จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	เพศ	N	σ^2	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	$\bar{X}$	Z
ป. ๔	ชาย	๘๑	๑๓.๘๓	๐.๖๐	๑๑.๗๗	๐.๒๓
	หญิง	๗๔	๑๓.๖๕		๑๑.๕๐	
ป. ๕	ชาย	๗๒	๑๕.๒๓	๐.๖๖	๑๒.๕๘	๒.๐๔*
	หญิง	๗๐	๑๕.๖๓		๑๓.๑๔	

* $P < .05$

H_0 : เด็กชายมีความเข้าใจในการอ่านเท่ากับเด็กหญิง

H_1 : เด็กชายมีความเข้าใจในการอ่านเท่ากับเด็กหญิง

ผลจากการวาง ๑๖

๑. ยอมรับ H_0 ที่ว่าเด็กหญิงกับเด็กชายในชั้น ป. ๔ มีความเข้าใจในการอ่านเท่ากัน

๒. ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า ในชั้นป. ๕ เด็กหญิงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กชายเล็กน้อย ($Z = 2.04^*$, $P < .05$)

๓.๑.๓ การเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

ปรากฏผลดังในตาราง ๑๗

ตาราง ๑๗ การศึกษาพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่านระหว่าง
เด็กชาย - เด็กหญิง จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	เพศ	N	σ^2	$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	$\bar{X}$	S
ป. ๔	ชาย	๔๑	๕๕.๑๕	๑.๖๔	๒๑.๖๕	๑.๕๖
	หญิง	๓๕	๑๒๐.๖๔		๒๔.๑๐	
ป. ๕	ชาย	๓๒	๑๓๕.๒๕	๒.๐๐	๔๑.๔๓	๐.๕๕
	หญิง	๓๐	๑๐๕.๖๕		๓๕.๕๕	

H_0 : เด็กชายมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านเท่ากับเด็กหญิง

H_1 : เด็กชายมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านไม่เท่ากับเด็กหญิง

ผลจากการวาง ๑๗

ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กชายและเด็กหญิงมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน
เท่ากัน

๓.๒ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กกลุ่มต่าง ๆ โดยใช้วิธีที่เป็น
ตัวแปรอิสระ

๓.๒.๑ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวม

ปรากฏผลดังในตาราง ๑๘

ตาราง ๑๘ ภาพสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวม ระหว่างเด็ก
กรุงและต่างจังหวัด จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	ถิ่นที่อยู่	N	Σ^2	$\Sigma X_1 - X_2$	$\bar{X}$	S
ป. ๔	กรุง ต่างจังหวัด	๓๘	๑๖๘.๖๖	๒.๐๖	๓๖.๘๓	๐.๗๒
		๔๐	๑๖๑.๒๔		๓๘.๘๕	
ป. ๕	กรุง ต่างจังหวัด	๓๕	๑๗๔.๗๕	๒.๓๓	๕๖.๕๓	๑.๔๔
		๖๗	๒๐๔.๔๐		๕๓.๖๖	

H_0 : เด็กในกรุงมีความสามารถในการอ่านรวมเท่ากับเด็กต่างจังหวัด

H_1 : เด็กในกรุงกับเด็กต่างจังหวัดมีความสามารถในการอ่านรวมไม่เท่ากัน

ผลจากตาราง ๑๘

ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กในกรุงและต่างจังหวัดมีความสามารถในการอ่านรวม
ไม่แตกต่างกันทั้ง ป. ๔ และ ป. ๕

๓.๒.๒ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน

ปรากฏผลดังตาราง ๑๙

ตาราง ๑๕ กาลิวิฐานและผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างเด็กในกรุงเทพมหานคร กับต่างจังหวัด จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	ถิ่นที่อยู่	N	σ^2	$\sqrt{s_x - s_y}$	$\bar{X}$	z
ป. ๔	กรุงเทพมหานคร	๗๔	๑๐.๕๓	๐.๕๓	๑๒.๘๓	๓.๕๑**
		๘๐	๑๔.๔๒		๑๐.๘๒	
ป. ๕	กรุงเทพมหานคร	๗๕	๑๗.๕๒	๐.๘๓	๑๒.๕๒	๑.๒๒
		๖๗	๔๑.๐๘		๑๕.๘๓	

** $P < .01$

H_0 : เด็กในกรุงเทพมหานครมีความเข้าใจในการอ่านเท่ากับเด็กต่างจังหวัด

H_1 : เด็กในกรุงเทพมหานครกับเด็กต่างจังหวัดมีความเข้าใจในการอ่านไม่เท่ากัน

ผลจากตาราง ๑๕

๑. ในชั้น ป. ๔ ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า เด็กในกรุงเทพมหานครมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กต่างจังหวัด ($z = 3.51^{**}$, $P < .01$)

๒. ในชั้น ป. ๕ ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กในกรุงเทพมหานครกับเด็กต่างจังหวัดมีความเข้าใจในการอ่านในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

๓.๒.๓ การเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

ปรากฏผลดังตาราง ๒๐

ตาราง ๒๐ การสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ระหว่าง เด็กในกรุงกับต่างจังหวัด จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	ถิ่นที่อยู่	N	σ^2	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	$\bar{X}$	S
ป. ๔	กรุง ต่างจังหวัด	๗๕	๑๐๑.๖๘	๑.๖๓	๒๓.๙๕	๑.๓๙
		๘๐	๑๑๕.๐๐		๒๑.๖๓	
ป. ๕	กรุง ต่างจังหวัด	๗๕	๑๓๑.๐๓	๒.๐๒	๔๑.๓๕	๑.๕๔
		๖๗	๑๕๖.๘๓		๓๘.๒๒	

$$Z_{0.5} = 1.56$$

H_0 : เด็กในกรุงมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านเท่ากับเด็กต่างจังหวัด

H_1 : เด็กในกรุงกับเด็กต่างจังหวัดมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านไม่เท่ากัน

ผลจากตาราง ๒๐

ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กในกรุงและต่างจังหวัดมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านในระดับที่ไม่แตกต่างกันทั้ง ป. ๔ และ ป. ๕

๓.๓ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเก๊กกลุ่มต่าง ๆ โดยใช้เชื้อชาติ
เป็นตัวแปรอิสระ

๓.๓.๑ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวม

ปรากฏผลดังตาราง ๒๑

ตาราง ๒๑ การสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านรวม ระหว่างเด็ก
ไทยกับจีน จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	เชื้อชาติ	N	Σ^2	$\Sigma X_1 - X_2$	$\bar{X}$	z
ป. ๔	ไทย	๔๓	๑๓๐.๐๖	๒.๒๖	๓๒.๕๔	๑.๙๙*
	จีน	๖๒	๒๐๒.๓๘		๓๐.๖๙	
ป. ๕	ไทย	๔๐	๑๙๒.๗๗	๒.๓๐	๔๘.๘๘	๑.๙๙*
	จีน	๖๒	๑๙๔.๑๓		๔๕.๘๒	

* $P < .05$

H_0 : เด็กจีนมีความสามารถในการอ่านรวมในระดับที่เท่ากับหรือต่ำกว่าเด็กไทย

H_1 : เด็กจีนมีความสามารถในการอ่านรวมสูงกว่าเด็กไทย

ผลจากตาราง ๒๑

ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า ทั้งชั้น ป. ๔ และ ป. ๕ เด็กจีนมีความ
 ความสามารถในการอ่านรวมสูงกว่าเด็กไทย ($z = 1.97^*$ $z = 1.99^*$, $P < .05$)

๓.๓.๒ การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน

ปรากฏผลดังในตาราง ๒๒

ตาราง ๒๒ การวัดศักยภาพและผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ระหว่างเด็กไทย กับจีน จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	เชื้อชาติ	N	σ^2	$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	$\bar{X}$	Z
ป. ๔	ไทย	๔๓	๑๔.๗๐	๐.๔๘	๑๑.๖๖	๒.๔๖**
	จีน	๒๒	๑๑.๖๖		๑๒.๖๕	
ป. ๕	ไทย	๔๐	๑๖.๗๖	๐.๗๒	๑๔.๘๘	๑.๓๕
	จีน	๒๒	๑๔.๔๐		๑๖.๘๘	

** $P < .01$

H_0 : เด็กจีนมีความเข้าใจในการอ่านเท่ากับหรือต่ำกว่าเด็กไทย

H_1 : เด็กจีนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย

ผลจากตาราง ๒๒

๑. ในชั้น ป. ๔ ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า เด็กจีนมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย ($Z = 2.46^{**}$, $P < .01$)

๒. สำหรับชั้น ป. ๕ ยอมรับ H_0 ที่ว่า เด็กจีนกับเด็กไทยมีความเข้าใจในการอ่านในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

๓.๓.๓ การเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

ปรากฏผลดังตาราง ๒๓

ตาราง ๒๓ ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้อง ระหว่างเด็กไทย กับจีน จำแนกตามชั้นเรียน

ชั้น	เชื้อชาติ	N	σ^2	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	$\bar{X}$	z
ป. ๔	ไทย	๕๓	๕๓.๘๕	๑.๗๖	๒๑.๗๒	๑.๖๗ *
	จีน	๖๒	๑๒๕.๕๖		๒๔.๔๘	
ป. ๕	ไทย	๔๐	๑๕๐.๘๖	๑.๕๘	๓๔.๙๐	๑.๘๐ *
	จีน	๖๒	๑๒๖.๓๕		๔๒.๕๖	

* $P < .05$

H_0 : เด็กจีนมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านเท่ากับหรือต่ำกว่าเด็กไทย

H_1 : เด็กจีนมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย

ผลจากตาราง ๒๓

ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า เด็กจีนมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย ทั้งชั้น ป. ๔ และ ป. ๕ ($z = 1.67^*$ และ 1.80^* , $P < .05$)

๓.๔ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน โดยได้เป็นตัวแทนอิสระ

เนื่องจากแบบทดสอบที่ใช้ร่วมกันเกี่ยวกับการอ่านมีเพียงฉบับเดียวเท่านั้น คือ แบบทดสอบความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน จึงจะได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างเด็กทั้งสองระดับเฉพาะความเร็วและความถูกต้องในการอ่านเท่านั้น ดังผลในตาราง ๒๔

ตาราง ๒๔ การเปรียบเทียบความเร็วและความถูกต้องในการอ่านระหว่างเด็กชั้น ป. ๕ และ ป. ๔ จำแนกตามเชื้อชาติ

เชื้อชาติ	ชั้น	n	σ^2	$\bar{X}_1 - \bar{X}_2$	$\bar{X}$	S
ไทย	ป. ๕	๕๓	๕๓.๘๙	๑.๙๖	๒๑.๐๒	** ๑๐.๑๓
	ป. ๔	๘๐	๑๔๑		๓๘.๕๖	
จีน	ป. ๕	๒๒	๑๒๔.๘๖	๒.๐๓	๒๔.๕๔	** ๘.๘๕
	ป. ๔	๒๖	๑๒๖.๓๕		๔๒.๕๖	

** $P < .01$

H_0 : เด็ก ป. ๕ มีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านเท่ากับหรือต่ำกว่าเด็ก ป. ๔

H_1 : เด็ก ป. ๕ มีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสูงกว่าเด็ก ป. ๔

ผลจากการวาง ๒๔

ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า เด็กชั้น ป. ๕ มีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสูงกว่าเด็ก ป. ๔ ทั้งในกลุ่มเด็กไทยและเด็กจีน ($S = 10.13^{**}$ และ $Z = 8.85^{**}$, $P < .01$)

๔. การหาความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น ทักษะคิด แบบเชื่อบ้านภายใน - ภายนอก และความสามารถในการอ่าน

เนื่องจากผู้เขียนเชื่อว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสาม จะเป็นไปในแบบเส้นตรง และคะแนนที่ได้ในทั้งสามตัวแปรอยู่ในมาตรา (Scale) ที่อาจะหาความสัมพันธ์แบบเส้นตรงได้ จึงทดสอบหาความสัมพันธ์แบบเส้นตรง ดังนั้นคำว่า "ความสัมพันธ์" ที่จะใช้ต่อไปนี้จึงหมายถึงเฉพาะความสัมพันธ์แบบเส้นตรงเท่านั้น เมื่อพบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ก็หมายความว่าพบความสัมพันธ์แบบเส้นตรง เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์แบบเส้นตรง และถ้าไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรก็หมายความว่าไม่พบความสัมพันธ์แบบเส้นตรง เมื่อทดสอบหาความสัมพันธ์แบบเส้นตรง ไม่รวมถึงความสัมพันธ์แบบอื่น ๆ

อนึ่งเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์แบบเส้นตรง ระหว่างตัวแปรทั้งสามอย่างกว้าง ๆ จึงได้เสนอผลการศึกษาโดยไม่จำแนกชั้นก่อน จากนั้นจึงเสนอผลการศึกษาโดยจำแนกชั้นอีกทีหนึ่ง เพื่อให้เห็นพัฒนาการของ เด็กเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสาม

สมมุติฐานทั่วไปที่ใช้ในการทดสอบหาความสัมพันธ์

H_0 ไม่มีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงระหว่างตัวแปรทั้งสาม

H_1 มีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงระหว่างตัวแปรทั้งสาม

๔.๑ ผลการศึกษาโดยไม่จำแนกชั้น

ตาราง ๒๕ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ไม่จำแนกชั้น

	ความเข้าใจ ในการอ่าน	ความเร็วและ ความถูกต้อง ในการอ่าน	ความอยากรู้ อยากเห็น	ทัศนคติแบบ แอ้อ่านภายใน ตนเอง
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๕๐**	.๑๕๘*	.๑๗๓*
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	.๒๙๖**	.๑๙๐**
ความอยากรู้อยากเห็น			—	.๑๘๕*
ทัศนคติแบบแอ้อ่านภายในตนเอง				—

* $P < .05$, ** $P < .01$, $N = 297$

ผลจากตาราง ๒๕ ไม่ยอมรับ H_0 และยอมรับ H_1 ที่ว่า

เมื่อไม่จำแนกชั้นพบว่าความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วในการอ่าน ความอยากรู้
อยากเห็น และทัศนคติแบบแอ้อ่านภายในตนเอง มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและกันโดยตรงกว่าคือ

ก. ความเข้าใจในการอ่านสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน
($r = .501$ ** $P < .01$)

ข. ความเข้าใจในการอ่านสัมพันธ์ในทางบวกกับความอยากรู้อยากเห็น ($r = .158^*$,
 $P < .05$)

ค. ความเข้าใจในการอ่านสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบแอ้อ่านภายใน
ตนเอง ($r = .173^*$, $P < .05$)

ง. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอยากรู้
อยากเห็น ($r = 0.296^{**}$, $P < .05$)

จ. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .190^{**}$, $P < .01$)

ฉ. ความอยากรู้ อยากเห็นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = 0.185^*$, $P < .05$)

๔.๒ ผลการศึกษาในชั้น ป. ๔

ตาราง ๒๖ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่า ๆ หนึ่ง ชั้น ป. ๔

	ความเข้าใจในการอ่าน	ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน	ความอยากรู้ อยากเห็น	ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๔๐๓**	.๐๑๖	.๓๔๘**
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	.๐๘๘	.๔๓๘**
ความอยากรู้ อยากเห็น			—	.๐๖๐
ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง				—

** $P < .01$, $N = 155$)

จากตาราง ๒๖ อธิบายได้ว่า

๑. ความเข้าใจกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = .413^{**}$, $P < .01$)

๒. ความเข้าใจในการอ่านกับความอยากรู้ อยากเห็นไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. ความเข้าใจในการอ่านกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = .398^{**}$, $P < .01$)

๔. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านกับความอยากรู้อยากเห็นไม่สัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านกับทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาภายในตนเอง มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = .438^{**}$ $P < .01$)

๖. ความอยากรู้อยากเห็นกับทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาภายในตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กัน

รายละเอียดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสาม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ตาราง ๒๗ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๔ เด็กไทย

	ความเข้าใจ ความเร็วและ ความอยากรู้ ทัศนคติแบบเชื่อ ในการอ่าน ความถูกต้อง อยากเห็น อ่านาภายใน ในการอ่าน ตนเอง			
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๔๓๗ ^{**}	.๑๒๘	.๓๖๙ ^{**}
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	.๑๙๕	.๓๑๙ ^{**}
ความอยากรู้อยากเห็น			—	.๑๒๑
ทัศนคติแบบเชื่ออ่านาภายในตนเอง				—

^{**} $P < .01$, $N = 93$

จากตาราง ๒๗

๑. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .437^{**}$, $P < .01$)

๒. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาภายในตนเอง ($r = .369^{**}$, $P < .01$) -

๓. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบ
ใช้อำนาจภายในตนเอง ($r = .319^{**}$, $P < .01$)

๔. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความอยาก
อยากเห็น

๕. ทัศนคติแบบใช้อำนาจภายในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับความอยาก
อยากเห็น

ตาราง ๒๔ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๔ เด็กจีน

	ความเข้าใจ ความเร็วและ ความอยาก ทัศนคติแบบ ในการอ่าน ความถูกต้อง อยากเห็น อำนจภายใน ในการอ่าน ตนเอง		
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๔๒๘*	.๓๑๑*
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	.๑๕๓
ความอยากอยากเห็น			—
ทัศนคติแบบใช้อำนจภายในตนเอง			—

* $P < .05$, ** $P < .01$, $N = 62$

จากตาราง ๒๔

๑. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้อง
ในการอ่าน ($r = .428^{**}$, $P < .01$)

๒. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอยากอยากเห็น
($r = .311^*$, $P < .05$)

๓. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .418^*$, $P < .01$)
๔. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .512^{**}$, $P < .01$)
๕. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความอยากรู้ อยากเห็น
๖. ความอยากรู้ อยากเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายในตนเอง

ตาราง ๒: ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๕ ในกรุง

	ความเข้าใจ ความเร็วและ ความอยากรู้ ทัศนคติแบบเชื่อ ในการอ่าน ความถูกต้อง อยากเห็น อำนาจภายใน ในการอ่าน ในการอ่าน ตนเอง			
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๔๖๖ ^{**}	.๒๔๕	.๒๑๒
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	.๑๔๖	.๔๗๗ ^{**}
ความอยากรู้ อยากเห็น			—	.๐๘๔
ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง				—

* $P < .05$, ** $P < .01$, $N = 75$

ผลจากตาราง ๒

๑. ความเข้าใจในการอ่านกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างสูง ($r = .466^{**}$, $P < .01$)
๒. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความอยากรู้ อยากเห็น ($r = .245^*$, $P < .05$)
๓. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความอยากรู้ อยากเห็น ($r = .264^*$, $P < .05$)

๔. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านกับทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาจภายในตนเอง มีความสัมพันธ์กันอย่างสูง ($r = .477^{**}$, $P < .01$)

๕. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่าง ความเข้าใจในการอ่านกับทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาจภายในตนเอง และความอยากรู้ อยากเห็นกับทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาจภายในตนเอง

ตาราง ๓๐ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๔ ตำบลจันท

	ความเข้าใจ ความเร็วและ ความอยากรู้ ทัศนคติแบบ เชื่อ ในการอ่าน ความถูกต้อง อยากเห็น อ่านาจภายใน ในการอ่าน ตนเอง			
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๓๔๙**	-.๐๖๔	.๓๑๖**
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	-.๐๔๕	.๑๑๔
ความอยากรู้ อยากเห็น			—	-.๑๔๕
ทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาจภายในตนเอง				—

** $P < .01$, $N = 80$

ผลจากตาราง ๓๐

๑. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .349^{**}$, $P < .01$)

๒. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาจภายในตนเอง ($r = .316^{**}$, $P < .01$)

๓. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่อื่น ๆ ที่นำมาศึกษา

๔.๓ ผลการศึกษาในชั้น ป. ๗

ตาราง ๓๑ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๗

	ความเข้าใจ ในการอ่าน	ความเร็วและ ความถูกต้อง ในการอ่าน	ความอยากรู้ อยากเห็น	ทัศนคติแบบ ใช้อ่านภายใน ตนเอง
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๕๖๑**	.๕๕๖**	.๓๕๗**
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	.๔๕๖**	.๑๒๔
ความอยากรู้อยากเห็น			—	.๓๒๒**
ทัศนคติแบบใช้อ่านภายในตนเอง				—

** $P < .01$, $N = 142$

ผลจากตาราง ๓๑

๑. ความเข้าใจในการอ่านและความเร็วในการอ่านมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = .561^{**}$, $P < .01$)
๒. ความเข้าใจในการอ่านกับความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = .556^{**}$, $P < .01$)
๓. ความเข้าใจในการอ่านกับทัศนคติแบบใช้อ่านภายในตนเองมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = .357^{**}$, $P < .01$)
๔. ความเร็วในการอ่านกับความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = .596^{**}$, $P < .01$)
๕. ความเร็วในการอ่านไม่สัมพันธ์กับทัศนคติแบบใช้อ่านภายในตนเอง
๖. ความอยากรู้อยากเห็นกับทัศนคติแบบใช้อ่านภายในตนเองมีความสัมพันธ์กันในทางบวก ($r = .362^{**}$, $P < .01$)

รายละเอียดเกี่ยวกับการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสามสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

ตาราง ๓๒ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๗ เด็กไทย

	ความเข้าใจ ในการอ่าน	ความเร็วและ ความถูกต้อง ในการอ่าน	ความอยากรู้ อยากเห็น	ทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายใน ตนเอง
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๔๗๑**	.๒๒๘*	.๒๘๕*
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	.๖๑๒**	.๒๐๒
ความอยากรู้อยากเห็น			—	.๔๑๒**
ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง				—

* $P < .05$, ** $P < .01$, $N = 80$

ผลจากตาราง ๓๒

๑. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .471^{**}$, $P < .01$)
๒. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอยากรู้อยากเห็น ($r = .229^*$, $P < .05$)
๓. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง
๔. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอยากรู้อยากเห็น ($r = .612^{**}$, $P < .01$)
๕. ความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .412^{**}$, $P < .01$)

๖. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบใช้อ่านาจ
ภายในตนเอง ($r = .295^*$, $P < .05$)

ตาราง ๓๓ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๗ เด็กจีน

	ความเข้าใจ ในการอ่าน	ความเร็วและ ความถูกต้อง ในการอ่าน	ความอยาก รู้ อยากเห็น	ทัศนคติแบบ ใช้อ่านภายใน ตนเอง
ความเข้าใจในการอ่าน	—	$.590^{**}$	$.662^{**}$	$.342^{**}$
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	$.358^{**}$	$.364$
ความอยากรู้ อยากเห็น			—	$.202^*$
ทัศนคติแบบใช้อ่านภายในตนเอง				—

* $P < .05$, ** $P < .01$, $N = 62$

ผลจากตาราง ๓๓

๑. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้อง
ในการอ่าน ($r = .510^{**}$, $P < .01$)

๒. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอยากรู้ อยากเห็น
($r = .468^{**}$, $P < .01$)

๓. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบใช้อ่านาจ
ภายในตนเอง ($r = .342^{**}$, $P < .01$)

๔. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอยาก
รู้ อยากเห็น ($r = .358^{**}$, $P < .01$)

๕. ความอยากรู้ อยากเห็นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายใน
ตนเอง ($r = .229^*$, $P < .05$)

๖. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจ
ภายในตนเอง

ตาราง ๓๔ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๘ ในกรุง

	ความเข้าใจ ความเร็วและ ความอยากรู้ ทัศนคติแบบ เชื่อ ในการอ่าน ความถูกต้อง อยากเห็น อำนาจภายใน ในการอ่าน ตนเอง			
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๔๑๕**	.๓๓๔**	.๒๔๘*
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	.๓๒๑**	.๑๕๗
ความอยากรู้ อยากเห็น			—	.๐๐๔
ทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายในตนเอง				—

* $P < .01$, $N = 75$

ผลจากตาราง ๓๔

๑. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้อง
ในการอ่าน ($r = .415^{**}$, $P < .01$)

๒. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความอยากรู้ อยากเห็น
($r = .334^{**}$, $P < .01$)

๓. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความอยาก
รู้ อยากเห็น ($r = .321^{**}$, $P < .01$)

๔. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบใช้อ่านจ
ภายในตนเอง ($r = .249^*$, $P < .05$)

๕. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้ อยากเห็น กับทัศนคติแบบใช้อ่านจ
ภายในตนเอง

๖. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติแบบใช้อ่านจภายในตนเองกับความเร็ว
และความถูกต้องในการอ่าน

ตาราง ๓๕ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ชั้น ป. ๗ ตำบลจังหวัด

	ความเข้าใจ ในการอ่าน	ความเร็วและ ความถูกต้อง ในการอ่าน	ความอยากรู้ อยากเห็น	ทัศนคติแบบ ใช้อ่านภายใน ตนเอง
ความเข้าใจในการอ่าน	—	.๔๖๖**	.๒๗๔*	.๒๗๔*
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน		—	.๒๗๔*	.๑๓๓
ความอยากรู้ อยากเห็น			—	.๔๖๔**
ทัศนคติแบบ ใช้อ่านภายในตนเอง				—

* $r < .05$, ** $P < .01$, $N = 67$

ผลจากตาราง ๓๕

๑. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน
($r = .466^{**}$, $P < .01$)

๒. ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความอยากรู้
($r = .239^*$, $P < .05$)

๓. ความอยากรู้อยากเห็นกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์กันอย่างสูง ($r = .425^{**}$, $P < .01$)

๔. ความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .275^*$, $P < .05$)

๕. ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .275^*$, $P < .05$)

๖. และไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติแบบเชื่อตนเองกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

๕. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กกลุ่มต่าง ๆ โดยใช้ความอยากรู้อยากเห็นและทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองเป็นตัวแปรอิสระ

ความสามารถในการอ่านในที่นี้ ผู้วิจัยหมายถึงทั้ง

- ความเข้าใจในการอ่าน
- ความเร็วในการอ่าน
- และความสามารถในการอ่านรวม ซึ่งหมายถึงคะแนนรวมระหว่างคะแนน

ความเข้าใจในการอ่านกับคะแนนความเร็วในการอ่าน

และเพื่อให้เห็นพัฒนาการของความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็นหรือทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองกับความสามารถในการอ่าน ผู้วิจัยจึงแบ่งการศึกษาค้นคว้าออกเป็นสองตอน คือ การศึกษาค้นคว้าในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ กับการศึกษาค้นคว้าในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

๕.๑ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ

๕.๑.๑ การศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ปรากฏค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบทั้งในตาราง ๓๐

๕.๑.๒ การศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

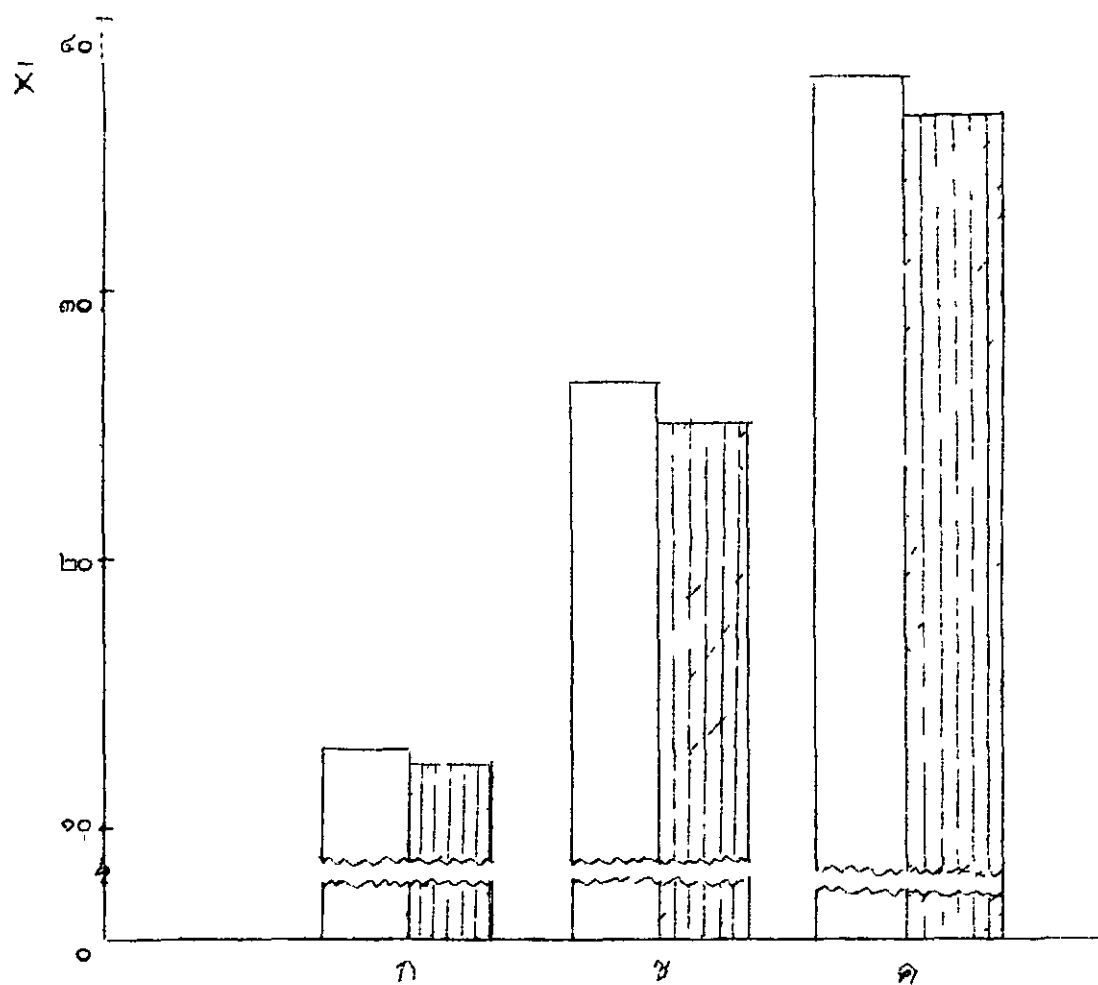
ปรากฏค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบทั้งในตาราง ๓๑

ตาราง ๓๖ คาสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างเด็กที่มีความ
อยากรู้อยากเห็นสูง กับต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ความอยากรู้อยากเห็น	N	σ^2	$\sigma_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	$\bar{X}$	z
		ความเข้าใจในการอ่าน			
กลุ่มสูง	๔๖	๑๗.๑๑	.๗๕	๑๒.๐๐	๐.๒๗
กลุ่มต่ำ	๔๖	๑๑.๗๓		๑๑.๗๔	
		ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน			
กลุ่มสูง	๔๖	๔๐.๑๖	๑.๘๕	๒๕.๑๓	๐.๔๒
กลุ่มต่ำ	๔๖	๔๕.๖๓		๒๓.๕๒	
		ความสามารถในการอ่านรวม			
กลุ่มสูง	๔๖	๑๒๔.๕๖	๒.๒๔	๓๗.๑๓	๐.๗๔
กลุ่มต่ำ	๔๖	๑๑๗.๑๑		๓๕.๓๐	

ผลจากตาราง ๓๖ พบว่า เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับต่ำ
มีความสามารถในการอ่านทั้งความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน และ
ความสามารถในการอ่านรวมไม่ต่างกัน

เพื่อให้เห็นชัดขึ้นจึงได้แสดงให้เห็นการเปรียบเทียบด้วยกราฟแท่ง
ดังข้างล่างนี้



ก. หมายถึงความเข้าใจในการอ่าน

ข. หมายถึงความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

ค. หมายถึงความสามารถในการอ่านรวม

□ หมายถึงกลุ่มที่มีความอยากอ่านเห็นสูง

▨ หมายถึงกลุ่มที่มีความอยากอ่านเห็นต่ำ

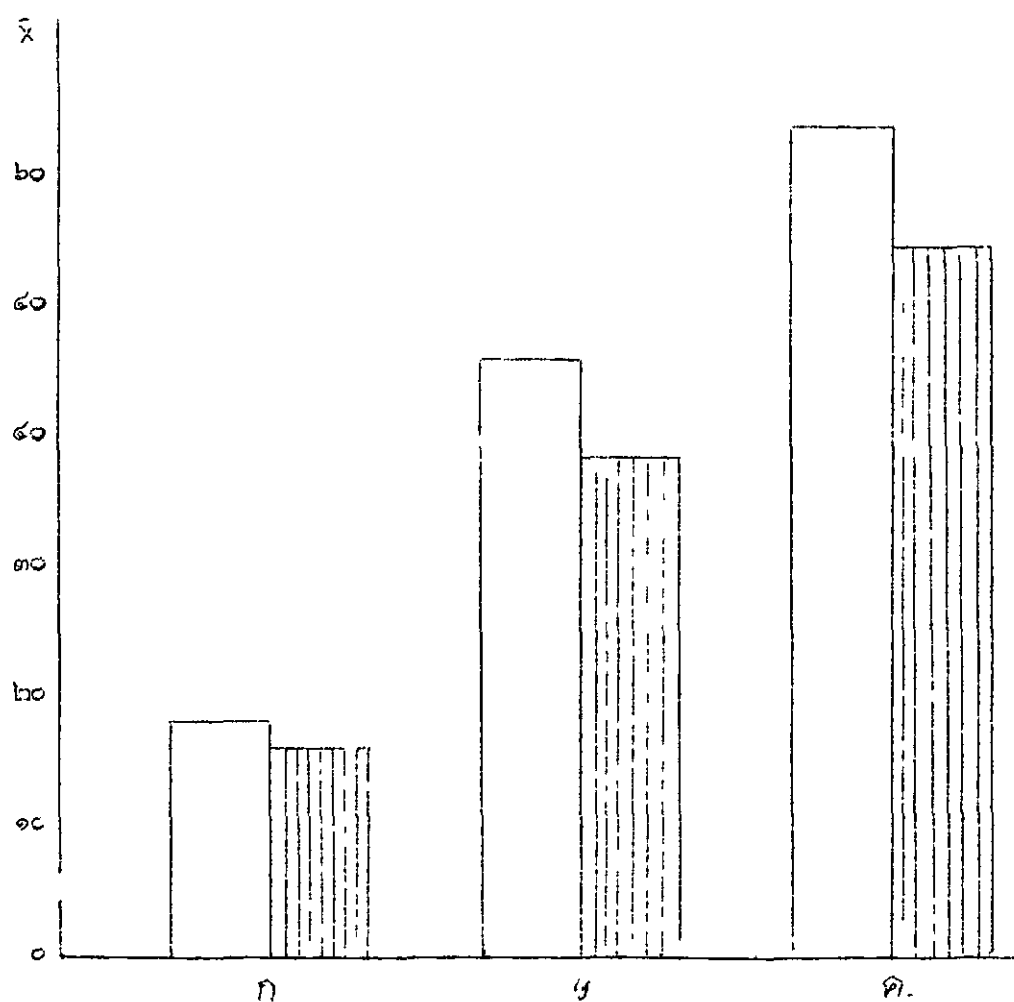
ตาราง ๓๓ คาสติศึกษาและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านระหว่างเด็กที่มีความอยากหรือยากเห็นสูงกับต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ความอยากหรือยากเห็น	N	σ^2	$\sigma^2_{X_1-\bar{X}_2}$	$\bar{X}$	S
	ความเข้าใจในการอ่าน				
กลุ่มสูง	๔๒	๑๘.๖๘	๐.๘๓	๑๓.๔๓	๒.๑๑*
กลุ่มต่ำ	๔๒	๑๖.๓๘		๑๕.๖๐	
	ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน				
กลุ่มสูง	๔๒	๑๕๖.๘๓	๒.๘๘	๔๘.๒๘	๒.๘๗**
กลุ่มต่ำ	๔๒	๘๕.๕๘		๓๖.๘๖	
	ความสามารถในการอ่านรวม				
กลุ่มสูง	๔๒	๘๐.๘๓	๒.๒๓	๖๑.๖๓	๔.๑๓**
กลุ่มต่ำ	๔๒	๑๒๘.๑๐		๕๒.๔๕	

* $P < .05$, ** $P < .01$

ผลจากตาราง ๓๓ พบว่าเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีความอยากหรือยากเห็นสูงกับต่ำ มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน กล่าวคือผู้ที่มีความอยากหรือยากเห็นสูงมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าผู้ที่มีความอยากหรือยากเห็นต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านและความสามารถในการอ่านรวม ($t = 2.11^*$, $P < .05$, 2.87^{**} และ 4.13^{**} $P < .01$)

เพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มวัดเจเนชั่น จึงนำมาแสดง
 ควบกราฟแท่งดังข้างล่างนี้



ก. หมายถึง ความเข้าใจในการอ่าน

ข. หมายถึง ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

ค. หมายถึง ความสามารถในการอ่านรวม

□ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูง

▨ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ

สรุป ผลการศึกษาเพื่อทดสอบสมมุติฐานที่ว่า "ผู้ที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงน่าจะมี
 ความสามารถในการอ่านสูงกว่าผู้ที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ" พบว่าโดยทั่วไปได้ผลตาม
 สมมุติฐานที่ตั้งไว้โดยเฉพาะในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

๕.๒ การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่อว่าน่า
 ภายในตนเองสูงกับต่ำ

๕.๒.๑ การศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

ปรากฏค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบดังในตาราง ๓๒

๕.๒.๒ การศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

ปรากฏค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบดังในตาราง ๓๓

ตาราง ๓๔ ค่าสถิติพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีระดับ
ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

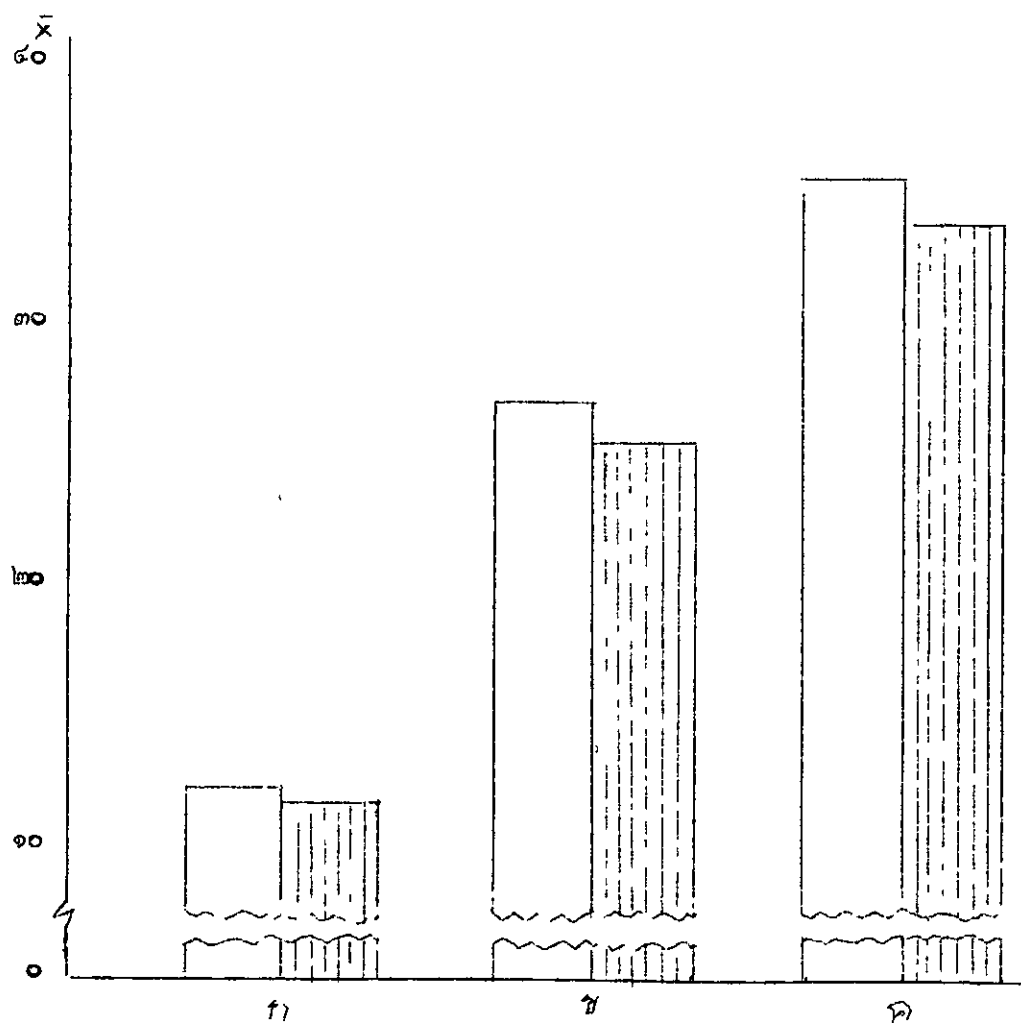
ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง	N	Σ^2	$\Sigma \bar{X}_1 - \bar{X}_2$	$\bar{X}$	ซ
กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ	ความเข้าใจในการอ่าน				
	๔๖	๑๓.๒๓	๐.๓๕	๑๒.๕๕	๒.๓๒**
กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ	๔๖	๑๒.๓๒		๑๐.๕๕	
กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ	ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน				
	๔๖	๘๒.๑๖	๑.๕๕	๒๔.๘๕	๓.๒๓**
	๔๖	๘๓.๕๓		๑๕.๕๕	
กลุ่มสูง กลุ่มต่ำ	ความสามารถในการอ่านรวม				
	๔๖	๑๒๑.๖๕	๒.๒๕	๓๔.๕๕	๓.๖๗**
	๔๖	๑๑๕.๓๕		๓๐.๐๓	

** P < .01

ผลจากตาราง ๓๔

ผู้ที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงมีความเข้าใจในการอ่าน มีความ
เร็วและความถูกต้องในการอ่าน และมีความสามารถในการอ่านรวมสูงกว่าผู้ที่มีระดับทัศนคติแบบ
เชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($z = 2.72^{**}$, 3.23^{**} และ 3.67^{**}
 $P < .01$) ตามลำดับ

เพื่อให้เห็นความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น จึงแสดงด้วย
กราฟแท่งดังต่อไปนี้



ก. แทน ความเข้าใจในการอ่าน

ข. แทน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

ค. แทน ความสามารถในการอ่านรวม



แทนกลุ่มที่มีระดับทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาภายในตนเองสูง

แทนกลุ่มที่มีระดับทัศนคติแบบ เชื่ออ่านาภายในตนเองต่ำ

ตาราง ๓๔ คำนวณพื้นฐานและผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับต่ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

๑

ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง	N	$\sum$	$\sum \bar{X}_1 - \bar{X}_2$	$\bar{X}$	z
ความเข้าใจในการอ่าน					
กลุ่มสูง	๔๒	๑๓.๖๘	๐.๘๕	๑๘.๒๑	๒.๓๐*
กลุ่มต่ำ	๔๒	๑๖.๕๓		๑๖.๒๖	
ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน					
กลุ่มสูง	๔๒	๑๐๑.๕๘	๒.๐๙	๔๒.๖๔	๑.๓๑
กลุ่มต่ำ	๔๒	๙๓.๒๑		๔๖.๑๖	
ความสามารถในการอ่านรวม					
กลุ่มสูง	๔๒	๙๕.๕๘	๒.๐๓	๕๕.๐๐	๑.๓๓
กลุ่มต่ำ	๔๒	๙๓.๒๑		๕๖.๑๖	

*

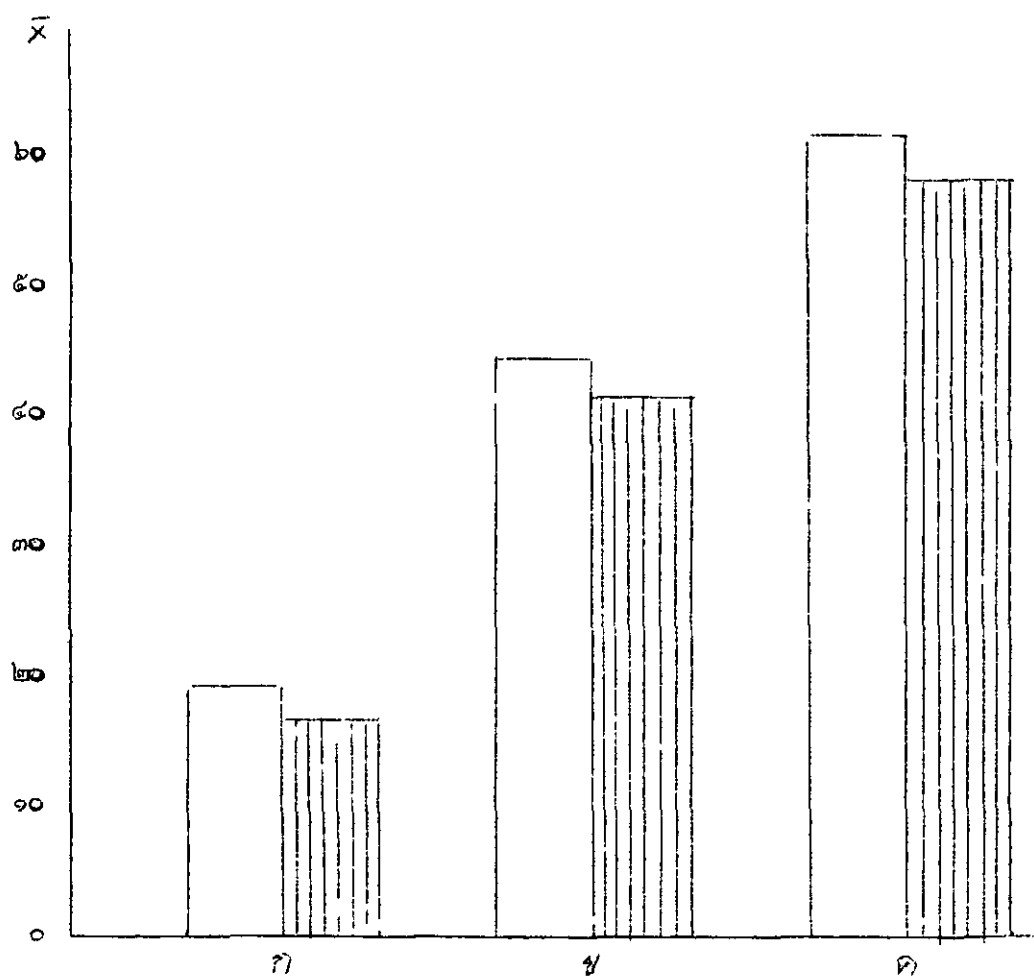
 $P < .05$

ผลจากตาราง ๓๔ อธิบายได้ว่า

๑. ผู้ที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูง มีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าผู้ที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ ($Z = 2.30^*$, $P < .05$)

๒. ผู้ที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูง ไม่มีความสามารถในการอ่านรวม และความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสูงกว่าผู้ที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ

เพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น จึงแสดง
ความกราฟแท่งข้างล่างนี้



ก. แทน ความเข้าใจในการอ่าน

ข. แทน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

ค. แทน ความสามารถในการอ่านรวม

□ แทน กลุ่มที่มีระดับทักษะคิแบบใช้อ่านาภายในตนเองสูง

▨ แทน กลุ่มที่มีระดับทักษะคิแบบใช้อ่านาภายในตนเองต่ำ

๖. การเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นของผู้มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในกับค่า

ตาราง ๔๖ ค่าสถิติ พื้นฐานและผลการเปรียบเทียบคะแนนเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นของผู้มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับค่า

ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง	n	ΣX^2	$\Sigma \bar{X}_1 - \bar{X}_2$	$\bar{X}$	s
	ป. ๔				
กลุ่มสูง	๔๖	๘๐.๑๕		๓๖.๕๘	
กลุ่มต่ำ	๔๖	๗๖.๓๓	๑.๘๘	๓๖.๒๘	๐.๑๘
	ป. ๗				
กลุ่มสูง	๔๒	๘๗.๑๑		๔๖.๗๖	
กลุ่มต่ำ	๔๒	๗๕.๓๑	๑.๘๖	๓๖.๘๖	๑.๘๖*

* $P < .05$

สมมุติฐาน "ผู้มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงจะมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าผู้มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ"

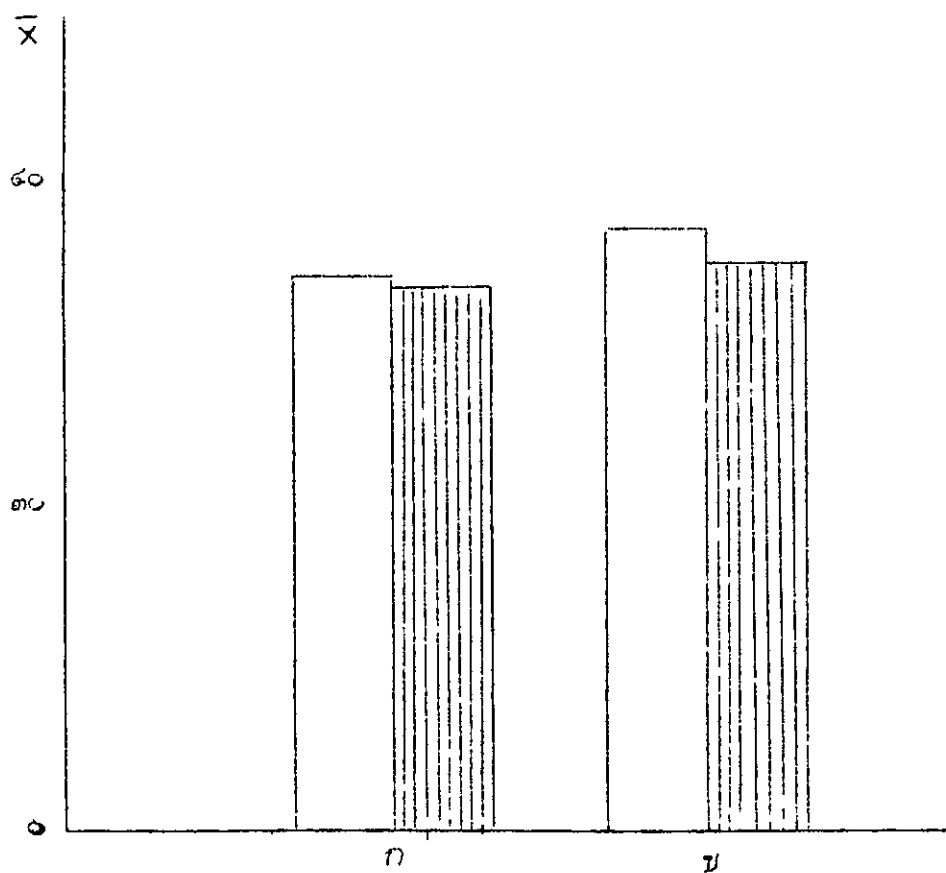
ผลจากตาราง ๔๖

๑. ในทั้งปีที่ ๔ ผู้มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองในระดับสูงมีความอยากรู้อยากเห็นไม่แตกต่างกับผู้มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ

๒. ในทั้งปีที่ ๗ พบว่าผู้มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงจะมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าผู้มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ ($z = 1.96^*$.

$P < .05$)

เพื่อแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างลักษณะเนื้องอกแต่ละกลุ่มชัดเจน จึงแสดงด้วย
กราฟแท่งข้างล่างนี้



ก. แทน ชั้นปีที่ ๔

ข. แทน ชั้นปีที่ ๕

□ แทน กลุ่มที่มีระดับทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายในตนเองสูง

▨ แทน กลุ่มที่มีระดับทัศนคติแบบ เชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ

สรุป, อภิปรายผลการค้นคว้าและขอคิดเห็นบางประการ

ความมุ่งหมาย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

๑. เพื่อศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรทางบุคลิกภาพที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับการอ่าน
จึงศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับตัวแปรทางบุคลิกภาพ คือ ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) และทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตน (Internal - External Control)
๒. เพื่อศึกษาความแตกต่างในเรื่องความสามารถในการอ่าน, ความอยากรู้อยากเห็น และทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตน ระหว่างเพศ, เชื้อชาติ (ไทย - จีน) ในกรุงเทพฯ (ในกรุง - ต่างจังหวัด) หรือชั้นเรียน (ป. ๕ กับ ป. ๗)
๓. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ระหว่างเด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูง กับ ต่ำ
๔. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน ระหว่างเด็กที่ใช้อำนาจภายในตนเอง กับเด็กที่ใช้อำนาจภายนอกตนเอง

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษานี้ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ และ ๗ ในนครหลวงกรุงเทพมหานครบุรี และจังหวัดนครราชสีมา จำนวนทั้งสิ้น ๒๕๗ คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูลใช้แบบทดสอบ ๓ ประเภทคือ

๑. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน มี ๒ ชุด คือ

ก. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของประเทศ ซึ่งสำนักงานทดสอบทางจิตวิทยาและการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เป็นผู้สร้าง ส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เป็นแบบทดสอบที่ อ่ำพล โองเกลื่อน และ ดุทัย แก้วขาว (๒๕๑๔) ปรับปรุงมาจากแบบทดสอบของ ปฐม บิคมานนท์ (๒๕๑๔)

ข. แบบทดสอบวัดความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน เป็นแบบทดสอบมาตรฐานของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ใช้ทดสอบทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๗

๒. แบบทดสอบความอยากรู้อยากเห็น ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๗ โดยใช่แบบทดสอบฉบับเดียวกัน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยดัดแปลงจากแบบทดสอบของ มาวกับมาว (Maw and Maw, 1968)

๓. แบบทดสอบทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตน ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๗ ใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยดัดแปลงมาจากแบบทดสอบของแกรนคอกซ์ และรอตเตอร์ (Grandall, 1962, Rotter, 1966)

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติดังต่อไปนี้

๑. การเปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็น, ทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน-ภายนอกตน และความสามารถในการอ่านของเด็กกลุ่มต่าง ๆ โดยมี เพศ, ถิ่นที่อยู่, เชื้อชาติ และชั้นเรียน เป็นตัวแปรอิสระ เพื่อให้เห็นลักษณะทั่วไปของตัวแปรตามทั้งสามเสียก่อน โดยหา Critical Ratio

๒. การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสาม คือ ความอยากรู้อยากเห็น, ทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายในตนเอง และความสามารถในการอ่าน ใช้สถิติ Product Moment Correlation (r)

๓. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กกลุ่มต่าง ๆ เมื่อใช้ความอยากรู้อยากเห็น และทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตนเองเป็นตัวแปรอิสระ โดยหา Critical Ratio

๔. เปรียบเทียบความอยากรู้อยากเห็นของเด็กกลุ่มต่าง ๆ เมื่อใช้ทัศนคติแบบเชื่อกำนาจภายในตนเอง เป็นตัวแปรอิสระ โดยหา Critical Ratio

สรุปผลการทบทวน

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับความอยากอ่าน

๑.๑ ผลการศึกษาโดยไม่ว่าจำแนกกัน เพศ เชื้อชาติ และถิ่นที่อยู่ พบว่าความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความอยากอ่าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งความเข้าใจ ความเร็ว และความถูกต้องในการอ่าน ($r = .158^*$, $P < .05$, $r = .296^{**}$ $P < .01$)

๑.๒ ผลการศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ไม่จำแนก เพศ เชื้อชาติ และถิ่นที่อยู่ พบว่า ทั้งความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความอยากอ่าน

เมื่อใช้ความอยากอ่านเป็นเกณฑ์พบว่า ผู้ที่มีความอยากอ่านสูงกับคำ มีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างกัน

๑.๓ ผลการศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ ไม่จำแนกเพศ, เชื้อชาติ และถิ่นที่อยู่ พบว่า ทั้งความเข้าใจในการอ่าน, ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความอยากอ่าน ($r = .556^{**}$, $P < .01$, $r = .596^{**}$, $P < .01$)

เมื่อใช้ความอยากอ่านเป็นเกณฑ์ พบว่า ผู้ที่มีความอยากอ่านสูงมีความสามารถในการอ่าน ทั้งความเข้าใจ ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสูงกว่าผู้ที่มีความอยากอ่านต่ำ ($Z = 3.2262^{**}$ และ 3.6713^{**} , $P < .01$)

๑.๔ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความอยากอ่านกับความสามารถในการอ่าน

๑.๕ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่า ความอยากอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .311^*$, $P < .05$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความอยากอ่านกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

๑.๖ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๘ พบว่าความอยากอ่านมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .229^{**}$, $P < .05$) และกับความเร็ว และความถูกต้องในการอ่าน ($r = .612^{**}$, $P < .01$)

๑.๘ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กในกรุง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่าความอยากรู้อยากเห็น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .245^*$, $P < .05$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็นกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

๑.๙ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กทางจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็นกับตัวแปรใด ๆ ที่นำมาศึกษา

๑.๑๐ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กในกรุง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่าความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .334^{**}$, $P < .01$) และกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .321^{**}$, $P < .01$)

๑.๑๑ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กทางจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่าความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .275^*$, $P < .05$) และกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .239^*$, $P < .05$)

๒. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง

๒.๑ ผลการศึกษาโดยไม่จำแนกชั้นเรียน เพศ เชื้อชาติและถิ่นที่อยู่ พบว่าทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .158^*$, $P < .05$) และสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .296^*$, $P < .05$)

๒.๒ ผลการศึกษาเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ไม่จำแนก เพศ เชื้อชาติ และถิ่นที่อยู่ พบว่าทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .398^{**}$, $P < .01$) และสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .438^{**}$, $P < .01$)

เพื่อเอาทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองเป็นเกณฑ์พบว่า ผู้ที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงจะมีความสามารถในการอ่าน คือ ความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสูงกว่าผู้ที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตัวเองต่ำ ($Z = 2.72^{**}$, $P < .01$) และ $Z = 3.23^{**}$, $P < .01$ ตามลำดับ)

๒.๓ ผลการศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่า ทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .369^{**}$, $P < .01$) และมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .319^{**}$, $P < .01$)

เมื่อเอาทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองเป็นเกณฑ์ พบว่า ผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตนเองสูง มีความเข้าใจในการอ่านดีกว่าผู้ที่เชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ ($Z = 2.30^*$, $P < .05$) แต่ไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

๒.๔ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่า ทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .369^{**}$, $P < .01$) และมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .319^*$, $P < .01$)

๒.๕ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่า ทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .418^{**}$, $P < .01$) และมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .512^{**}$, $P < .01$)

๒.๖ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่า ทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .295^*$, $P < .05$)

๒.๗ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่า ทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .342^*$, $P < .05$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

๒.๘ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กในกรุง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่า ทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน ($r = .447^{**}$, $P < .01$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองกับความเข้าใจในการอ่าน

๒.๙ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กต่างจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ พบว่า ทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .316^{**}$, $P < .01$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทักษะคิดแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองกับความเร็วและความ

ถูกต้องในการอ่าน

๒.๑๐ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กในกรุง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .249^*$, $P < .05$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

๒.๑๑ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กต่างจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่า ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ($r = .275^*$, $P < .05$) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็นกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง

๓.๑ ผลการศึกษาโดยไม่จำแนกชั้น เชื้อชาติ เพศ และถิ่นที่อยู่พบว่าความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .185^*$, $P < .05$)

๓.๒ ผลการศึกษาเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ไม่จำแนก เพศ เชื้อชาติ และถิ่นที่อยู่ พบว่าความอยากรู้อยากเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง

และในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ นี้ เมื่อศึกษาเฉพาะกลุ่มเด็กไทย เด็กจีน เด็กในกรุง หรือเด็กต่างจังหวัด ก็ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็นกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง

เมื่อเอาทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองเป็นเกณฑ์ พบว่า ผู้ที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกับต่ำ มีความอยากรู้อยากเห็นไม่แตกต่างกัน

๓.๓ ผลการศึกษาเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ไม่จำแนกเพศ เชื้อชาติ และถิ่นที่อยู่พบว่า ความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .362^{**}$, $P < .01$)

เมื่อเอาทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองเป็นเกณฑ์ พบว่า เด็กที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูง มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กที่มีระดับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ ($Z = 1.96^*$, $P < .05$)

๓.๔ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่าความอยากรู้ อยากเห็น มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .412^{**}$, $P < .01$)

๓.๕ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กจีน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่าความอยากรู้ อยากเห็น มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .229^*$, $P < .05$)

๓.๖ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กในกรุง ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่าความอยากรู้ อยากเห็น ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง

๓.๗ ผลการศึกษาในกลุ่มเด็กต่างจังหวัด ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่า ความอยากรู้ อยากเห็นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ($r = .425^{**}$, $P < .01$)

เมื่อศึกษาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างในด้านความอยากรู้ อยากเห็น ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายใน – ภายนอกคน และความสามารถในการอ่านระหว่างเพศ ถิ่นที่อยู่ เชื้อชาติ และ ระดับชั้นเรียนปรากฏผลโดยสรุปดังต่อไปนี้

เกี่ยวกับความอยากรู้ อยากเห็น

๑. เด็กชายมีความอยากรู้ อยากเห็นสูงกว่าเด็กหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๗ ($Z = 2.86^{**}$, $P < .01$ และ $Z = 1.71^*$, $P < .05$)

๒. สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เด็กต่างจังหวัดมีความอยากรู้ อยากเห็นสูงกว่าเด็กในกรุง ($Z = 3.49^*$, $P < .05$) แต่ไม่ปรากฏผลแตกต่างนี้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗

๓. เด็กจีนมีความอยากรู้ อยากเห็นสูงกว่าเด็กไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ($Z = 2.36^{**}$, $P < .01$) แต่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เด็กไทยกับเด็กจีนมีความอยากรู้ อยากเห็นไม่แตกต่างกัน

๔. เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ในกรุงมีความอยากรู้ อยากเห็นสูงกว่าเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในกรุง ($Z = 5.25^{**}$, $P < .01$) แต่เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ กับ ๗ ในต่างจังหวัดมีความอยากรู้ อยากเห็นไม่แตกต่างกัน

เกี่ยวกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง

๑. ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เด็กหญิงมีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองในระดับที่สูงกว่าเด็กชาย ($Z = 1.98^*$, $P < .05$) แต่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ไม่พบความแตกต่างนี้

๒. ในชั้นประมปีที่ ๓ เด็กต่างจังหวัดมีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองในระดับที่สูงกว่าเด็กในกรุง ($Z = 2.53^*$, $P < .05$) แต่ในชั้นประมปีที่ ๔ เด็กในกรุงและต่างวังค์มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองในระดับไม่แตกต่างกัน

๓. เด็กไทยกับเด็กจีนมีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองในระดับที่ไม่แตกต่างกันทั้งในชั้นประมปีที่ ๔ และ ๓

๔. เด็กชั้นประมปีที่ ๔ กับ ๓ มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

เกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน

๑. นอกจากชั้นประมปีที่ ๓ ซึ่งพบว่าเด็กหญิงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กชายแล้ว ก็ไม่พบความแตกต่างระหว่างความสามารถในการอ่านของเด็กหญิงกับเด็กชายทั้งความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน หรือความสามารถในการอ่านรวมอื่นใดอีก

๒. มีแนวโน้มว่าเด็กในกรุงจะมีสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กต่างจังหวัด แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้น ชั้นประมปีที่ ๔ ซึ่งเด็กในกรุงมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่าเด็กต่างจังหวัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ($Z = 3.51^{**}$, $P < .01$)

๓. เด็กจีนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย ทั้งชั้นประมปีที่ ๔ และ ๓ ทั้งความสามารถในการอ่านรวม ความเข้าใจในการอ่าน ความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

๔. เด็กชั้นประมปีที่ ๓ ทั้งไทยและจีนมีความเร็วและความถูกต้องในการอ่านสูงกว่าเด็กชั้นประมปีที่ ๔ โดยมีความแตกต่างกันอย่างสูง ($Z = 10.13^{**}$, และ 8.85^{**} , $P < .01$)

อภิปรายผล

ควมเหตุที่การศึกษาครั้งนี้ทำกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้เขียนไม่ได้เลือกมาโดยวิธีสุ่ม เป็นแต่เพียงถือ (Assume) ว่าทางโรงเรียนที่ใช้เลือกกลุ่มตัวอย่างได้จัดกลุ่มตัวอย่างไว้โดยวิธีสุ่มแล้ว ดังนั้นผลการค้นคว้าจึงอยู่ในวงจำกัด ซึ่งไม่อาจให้ข้อยุติได้ว่าเด็กชั้นประมปีที่ ๔ และ ๓ จะเป็นไปตามนี้เสมอไป

ส่วนผลที่ได้จากอภิปรายได้ดังนี้

ผลการ ศึกษา เพื่อให้ทราบถึงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างความสามารถในการอ่าน
ความอยากรู้อยากเห็นและทัศนคติแบบ เชื้ออำนาจภายในตนเอง

ความอยากรู้อยากเห็นกับความสามารถในการอ่าน

ได้ตั้งสมมุติฐานไว้ในการศึกษารั้งนี้ว่า "ความสามารถในการอ่านกับความอยากรู้อยากเห็น มีความสัมพันธ์กัน" และผู้ที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงจะมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าผู้ที่มีความอยากรู้อยากเห็นต่ำ"

ผลในชั้นประมปีที่ ๔ โดยทั่วไปอาจสรุปได้ว่าไม่พบความสัมพันธ์ดังที่ตั้งสมมุติฐานไว้ กล่าวคือพบความสัมพันธ์เฉพาะระหว่างความอยากรู้อยากเห็นกับความเข้าใจในการอ่านในกลุ่มตัวอย่าง เด็กจีนและ เด็กในกรุง เทานั่น

ที่ได้ผลเช่นนั้นอาจอธิบายได้ว่า เด็กในชั้นประมปีที่ ๔ โดยทั่วไปยังไม่มีพัฒนาการในการนำความอยากรู้อยากเห็นมาช่วยส่งเสริมในการสร้าง สังกัป์ (Concept) จึงไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็นกับการอ่าน ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการ ศึกษาของทรอม (Traub, 1969 . 2046 - A) ที่พบว่า ความอยากรู้อยากเห็นไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนในกลุ่มตัวอย่างเด็กเล็ก (ประมปีที่ ๕)

อีกประการหนึ่งอาจเป็นไปได้ที่ว่าเด็กในชั้นประมปีที่ ๔ ในกลุ่มตัวอย่างไม่ได้แสดง ความอยากรู้อยากเห็นออกมาในทางการอ่าน แต่แสดงออกด้วยวิธีการอย่างอื่นแทน เช่น การถาม การ สังเกต ซึ่งสะดวกกว่าการอ่าน เพราะพบว่าเด็กในชั้นประมปีที่ ๔ ในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการอ่านต่ำมาก เมื่อเทียบกับคะแนนเต็ม จึงทำให้ความอยากรู้อยากเห็นไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการอ่าน แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่างเด็กจีนและเด็กในกรุง นั้นมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าพฤติกรรม ความอยากรู้อยากเห็นจึงถูกแสดงออกในการอ่านมากขึ้น ซึ่งทำให้พบความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็น กับความสามารถในการอ่านโดยเฉพาะความเข้าใจในการอ่าน

อย่างไรก็ตามการที่พบความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็นกับความเข้าใจในการอ่านในกลุ่มตัวอย่างเด็กจีน กับเด็กในกรุงนั้นอาจเป็นเพราะว่า เด็กจีน และเด็กในกรุงนำผลของความอยากรู้อยากเห็นไปช่วยในการสร้างสิ่งทัก ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการอ่านได้ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับเด็กจีนกับเด็กไทย และเด็กในกรุงกับเด็กต่างจังหวัด ทั้งนี้เพราะเด็กจีนมีการรับรู้ทางสายตาคิดว่าเด็กไทย (ดวงเดือน ศาสกรภักดิ์, ๒๕๐๕ : ๑๓๔) เด็กจีนมีความสามารถในการสร้างสิ่งทักได้ดีกว่าเด็กไทย (อุทัย แก้วขาว, ๒๕๐๕) และเด็กในกรุงมีความสามารถในการสร้างสิ่งทักได้ดีกว่าเด็กต่างจังหวัด (ปฐม นิคมานนท์, ๒๕๐๕ : ๕๑) นอกจากนี้เด็กในกรุงยังมีลักษณะผู้นำซึ่งสัมพันธ์กับความอยากรู้อยากเห็น (Traub, 1969 : 2046 - A) และสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน สูงกว่าเด็กต่างจังหวัดอีกด้วย (สิทธิโชค วรานุสันติกุล, ๒๕๑๔ : ๔๔)

สำหรับผลการศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ นั้นสอดคล้องกับสมมติฐานทุกประการ ซึ่งเป็น การสนับสนุนผลการศึกษาของ ทีเตอร์และผู้ร่วมงาน (Teeter et al's, 1964 : 1105-1112) ซึ่งพบว่าความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่าน

ทัศนคติเกี่ยวกับอานาชาภายใน - ภายนอกตนกับความสามารถในการอ่าน

โดยตั้งสมมติฐานไว้ว่า "ทัศนคติแบบเชื่ออานาชาภายในตนเองจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการอ่าน" หรือ "ผู้ที่ทัศนคติแบบเชื่ออานาชาภายในตนเองในระดับสูง จะมี ความสามารถในการอ่านสูงกว่าผู้ที่ทัศนคติแบบเชื่ออานาชาภายในตนเองในระดับต่ำ"

จากการศึกษาครั้งนี้ปรากฏว่า ส่วนใหญ่ได้ผลสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ทัศนคติแบบเชื่ออานาชาภายในตนเอง เป็นคุณลักษณะที่มีส่วนสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Rotter, 1953 : 23) และความสามารถในการอ่านก็เป็นผลสัมฤทธิ์ประการหนึ่ง ดังนั้นทัศนคติแบบเชื่อ อานาชาภายในตนเองจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความสามารถในการอ่านด้วย

อย่างไรก็ตาม ผลที่ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานก็คือ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ แบบเชื่ออานาชาภายในตนเองกับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน อาจอธิบายได้ว่าเป็นเพราะ ลักษณะของแบบทดสอบความเร็วในการอ่านครั้งนี้ เป็นการวัดทั้งความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน

และสิ่งที่พัฒนามาพร้อม ๆ กับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองลักษณะหนึ่งก็คือความตั้งใจที่จะต้องทำให้ถูกต้องและมีเหตุผล ดังนั้นจึงอาจทำให้เวลาในการตัดสินใจเลือกคำตอบนานขึ้น ซึ่งไม่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านเร็วและถูกต้อง แต่การที่กลุ่มตัวอย่างประมปีที่ ๗ มีความสามารถในการอ่านเร็วและถูกต้องสูงกว่าประมปีที่ ๔ นั้นอาจเป็นเพราะมีทักษะในการอ่านมากกว่า ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รอตเตอร์กับมัลลรี (Rotter and Mulry, 1965 : 598-604) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเวลาที่ต้องใช้ในการเลือกภูมิไม้ มาประกอบกัน

อย่างไรก็ตามเมื่อพบว่าในชั้นประมปีที่ ๔ ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองมีความสัมพันธ์กับความเร็วและความถูกต้องในการอ่าน แต่ไม่ปรากฏความสัมพันธ์ดังกล่าวในชั้นประมปีที่ ๗ ทำให้ถือว่าการเพิ่มเวลาในการตัดสินใจเลือกคำตอบที่ถูกต้องนั้น อาจมาเพิ่มขึ้นในขั้นสูงขึ้นไป และพัฒนาการเกี่ยวกับการใช้เวลาในการตัดสินใจนั้นน่าจะเกิดขึ้นทีหลัง ไม่พร้อมกับการพัฒนาการของทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง

ทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกคนกับความอยากรู้อยากเห็น

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานสำหรับการถกเถียงกันว่า "ความอยากรู้อยากเห็นกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองน่าจะมีความสัมพันธ์กันโดยตรง" ผลจากการศึกษาพบว่า ความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์กับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง มีความสัมพันธ์กันอย่างสูงและ เป็นบวกในชั้นประมปีที่ ๗ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในระกับประมปีที่ ๔ และเมื่อเอาทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองเป็นเกณฑ์ โดยเชื่อในเชิงเหตุผลว่าทัศนคติซึ่งเป็นแนวความคิด น่าจะเป็นต้นเหตุของความอยากรู้อยากเห็นซึ่งเป็นแรงจูงใจ (Motives) ก็พบว่า ผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองสูง มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าผู้ที่มีทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเฉพาะในชั้นประมปีที่ ๗ เท่านั้น

การที่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองกับความอยากรู้อยากเห็นในชั้นประมปีที่ ๔ นั้นอาจอธิบายได้ว่าเป็นเพราะพัฒนาการเกี่ยวกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเองของเด็กชั้นประมปีที่ ๔ ยังไม่สูงพอที่จะส่งผลไปสู่พฤติกรรมการสำรวจหรือพฤติกรรมอยากรู้อยากเห็น ในฐานะที่ทัศนคติเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนาการด้านความคิดของบุคคล เมื่อพัฒนาการด้าน -

ความถึกของเด็กชั้นประถมปีที่ ๔ ยังไม่ถึงขั้นสูงสุดตามทฤษฎีของเปย์เจต์ (Piaget) พัฒนาการของทัศนคติดังกล่าวจึงน่าจะมีไม่เต็มที่ตามไปด้วย

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาระดับชั้นประถมปีที่ ๗ ซึ่งพบว่าทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง กับความอยากรู้อยากเห็นมีความสัมพันธ์กันอย่างสูง แสดงให้เห็นแนวโน้มว่าเมื่อเด็กเจริญเติบโตขึ้นพัฒนาการในบุคลิกภาพทั้งสองของเด็กจะเจริญไปในส่วนที่มองคร่อมร่วมกันอย่างรวดเร็ว

ความอยากรู้อยากเห็น, ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง และความสามารถในการอ่านกับเพศ, ถิ่นที่อยู่, เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียน

การนำเอา เพศ, ถิ่นที่อยู่, เชื้อชาติ และระดับชั้นเรียนมาเป็นตัวแปรหรือเป็นเกณฑ์ในการศึกษาเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็น, ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง และความสามารถในการอ่าน นั้นก็เพื่อให้เห็นรายละเอียดของคุณสมบัติของความอยากรู้อยากเห็น, ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง และความสามารถในการอ่านลึกซึ้งไปอีกขั้นหนึ่ง ซึ่งพบผลทั้งสองทดลองและใบสอดคล้องกับสมมุติฐาน และมีแนวโน้มที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

๑. ความอยากรู้อยากเห็น

ผลการศึกษาโดยใช้เพศเป็นเกณฑ์ เป็นไปตามสมมุติฐานทุกประการ คือ เด็กชายมีพฤติกรรมาอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กหญิง ทั้งในชั้น ป. ๔ และ ป. ๗ อาจแสดงให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีต่อเด็กชายกับเด็กหญิงในกลุ่มตัวอย่างตามแบบวัฒนธรรมไทยแตกต่างไปจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่อเมริกัน ทั้งนี้เพราะผลการวิจัยในสหรัฐอเมริกาพบว่า ระดับความอยากรู้อยากเห็นของเด็กชายกับเด็กหญิงไม่แตกต่างกัน (Teeter, 1964 : 1105-1112)

แม้ว่าในระดับชั้นปีที่ ๔ เด็กต่างจังหวัดจะมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กในกรุงก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับชั้นประถมปีที่ ๗ แล้วจะเห็นได้ว่าเด็กในกรุงมีพัฒนาการเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นในอัตราที่สูงกว่าเด็กต่างจังหวัดอย่างมาก การที่เด็กต่างจังหวัดมีความอยากรู้อยากเห็นสูงในระยะแรกอาจเป็นเพราะเด็กในกรุงในระยะนี้ (ป. ๔) ไม่มีโอกาสหรือ

ความสะดวกในการแสดงพฤติกรรมความอยากรู้อยากเห็นมากนัก ทั้งนี้เพราะภาวะอันยุ่งเหยิงของสังคมในกรุง เด็กในกรุงมักถูกกวดขันเรื่องการเรียน และความปลอดภัยจากอันตรายรอบ ๆ ตัว ยิ่งไปกว่าเด็กในต่างจังหวัดที่ไม่ต้องเผชิญกับภาวะการแค้นนี้ กรันเมื่อโตขึ้นเด็กในกรุงจึงค่อย ๆ มีโอกาสแสดงความอยากรู้อยากเห็นเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะความเป็นห่วงในสวัสดิภาพของตนเองเริ่มลดลง เริ่มมีความชำนาญในการขับรถ ลงเรือมากขึ้น ความห่วงใยเกี่ยวกับสวัสดิภาพของตนในค่าน้ำก็ลดลง ทำให้มีเวลาสนใจต่อสิ่งอื่น ๆ เพิ่มขึ้นดังนี้

อนึ่งการที่เด็กในกรุงมีพัฒนาการเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็นเพิ่มขึ้น แต่ไม่พบพัฒนาการดังกล่าวนี้ในเด็กต่างจังหวัดนั้น อาจเป็นเพราะว่าสิ่งแวดล้อมในกรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยเฉพาะทางความรู้และวิทยาการความรู้ใหม่ ๆ ทั้งด้านคุณลักษณะและปริมาณ เมื่อเด็กเติบโตขึ้นมีการรับรู้ความรู้พื้นฐานที่ขึ้นก็พร้อมที่จะอยากรู้อยากเห็นในสิ่งใหม่ ๆ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในต่างจังหวัดนั้นสิ่งแวดล้อมในสังคมมีการเปลี่ยนแปลงเช่นกัน แต่อัตราต่ำมากเมื่อเทียบกับสังคมในกรุง เพราะฉะนั้นอัตราการเพิ่มขึ้นของความอยากรู้อยากเห็นของเด็กจึงต่ำมากจนเกือบจะไม่มีการพัฒนาเลย ซึ่งเป็นไปตามความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมกับความอยากรู้อยากเห็น (Fowler, 1965 : 25 - 32) หรือกฎแห่งความเบื่อหน่าย (Satiation) ของคิวิ (Kivy, 1965)

นอกจากนี้ก็อาจเป็นไปได้ที่เด็กชั้นประถมศึกษา ๔ มีความอยากรู้อยากเห็นสูงจนใกล้ถึงจุดอิ่มตัวแล้ว อัตราการเพิ่มจึงลดลง จนไม่เห็นพัฒนาการของความอยากรู้อยากเห็นเมื่อพิจารณาพัฒนาการของความอยากรู้อยากเห็นในช่วงประมปีที่ ๔ ถึงประมปีที่ ๕

เมื่อเอาเชื้อชาติเป็นเกณฑ์ ก็พบผลตรงตามสมมติฐานสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ คือ เด็กจีนมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กไทย และแม้ว่าในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ นั้น เด็กจีนกับเด็กไทยจะมีระดับความอยากรู้อยากเห็นไม่แตกต่างกันก็ตาม ถ้าบุคลิกภาพอยากรู้อยากเห็นเป็นสิ่งที่แสดงถึงความพร้อมในด้านอื่น ๆ ของบุคคลแล้ว การหาทางยกระดับความอยากรู้อยากเห็นของเด็กไทยในระยะนี้ก็เป็นสิ่งที่พึงกระทำ และจากผลการค้นคว้าของ ลิง (Ling, 1969) พบว่าเชื้อชาติไม่มีผลโดยตรงต่อความอยากรู้อยากเห็นดังนั้นการที่เด็กจีนมีความอยากรู้อยากเห็นสูงกว่าเด็กไทย จึงอาจจะมาจากตัวแปรอื่น ๆ เช่นการอบรมเลี้ยงดู ภาวะทางเศรษฐกิจ ฯลฯ ซึ่งควรจะได้นำมาศึกษาต่อไป เพื่อนำผลมาปรับปรุงบุคลิกภาพในด้านนี้ของเด็กไทย

๒. ทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายใน - ภายนอกตน

เมื่อพิจารณาผลจากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายในตนเอง ซึ่งพบว่าเชื่อบาติและระดับชั้นเรียนไม่มีผลโดยตรงกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายใน - ภายนอกตน ทำให้เข้าใจว่าในค่านทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตนนี้ ทั้งครอบครัวไทยและจีนอาจอบรมเลี้ยงดูเด็กมาในลักษณะที่ไม่แตกต่างกัน และอาจเป็นไปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตนทำได้ยาก จึงไม่เห็นพัฒนาการในเรื่องนี้ เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ประถมปีที่ ๔ กับ ๗

อย่างไรก็ตาม การที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างประถมปีที่ ๗ ต่างจังหวัดมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างประถมปีที่ ๗ ในกรุง และมีแนวโน้มว่าจะสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างประถมปีที่ ๔ ต่างจังหวัด อาจอธิบายได้ว่า สังคมในกรุงมีความยุ่งยากซับซ้อนมากกว่าสังคมต่างจังหวัด พ่อแม่ในกรุงต้องให้ความปกป้องคุ้มครองและความควบคุมเด็กมากกว่าและนานกว่าพ่อแม่ในต่างจังหวัด จึงทำให้เด็กกลุ่มตัวอย่างในกรุงมีความเชื่ออำนาจภายในตนเองน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างต่างจังหวัด

สำหรับผลที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างเด็กหญิงในชั้นประถมปีที่ ๔ มีความเชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกว่าเด็กชายชั้น อาจเป็นไปได้ที่ในสังคมไทยเด็กชายกลัวว่าจะไม่ได้รับความรักและความยกย่องจากสังคมมากกว่าเด็กหญิง ดังที่จะเห็นได้ว่าเด็กชายชอบชวนชวายหาเกร็ดรื่องรางของขลัง เพื่อให้คนรักและยกย่องมากกว่าเด็กหญิง แต่การที่ไม่พบความแตกต่างดังกล่าวในชั้นประถมปีที่ ๗ ทำให้เข้าใจว่าความรู้สึกอย่างนั้นของเด็กชายค่อย ๆ หมดไป แม้การจะยังนับถือเกร็ดรื่องรางของขลังอยู่ แต่ก็อาจเป็นเพราะความเคยชินที่ต้องมีเกร็ดรื่องรางของขลัง หรือหันไปนับถือเกร็ดรื่องรางที่ทำให้รู้สึกว่ามันเก่งกว่าคนอื่นไม่ต้องง้อสังคมแทน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่เก็บได้ว่าเด็กชายประถมปีที่ ๗ จะมีความเชื่ออำนาจภายในแล้ว เองสูงกว่าเด็กชายประถมปีที่ ๔ ในกลุ่มตัวอย่าง

เกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน

เนื่องจากสิ่งแวดล้อมโดยทั่วไป ตลอดจนสภาพทางโรงเรียน เช่นคุณภาพของครูในโรงเรียนของเด็กในกรุงดีกว่าของเด็กต่างจังหวัด ดังนั้นเด็กในกรุงจึงควรมีความสามารถในการอ่านสูงกว่า

เด็กทางจังหวัด และแม้ว่าในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกเอาเด็กในจังหวัดใหญ่บางนครราชสีมา มาเปรียบเทียบกับเด็กในกรุงเทพมหานคร ผลก็คงจะเป็นไปในลักษณะการดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยกันความของคนอื่นๆ เช่น อุทัย แก้วขาว (๒๕๑๘) อำพล โอ่งเกื้อบ (๒๕๑๔)

เช่นเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบความเร็วในการอ่านของเด็ก ป. ๔ กับ ป. ๗ ผลก็ปรากฏว่า เด็ก ป. ๗ มีความเร็วในการอ่านสูงกว่าเด็ก ป. ๔ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างสูง ทั้งนี้เพราะเด็ก ป. ๗ มีพัฒนาการทางคำณานาสูงกว่าเด็ก ป. ๔

ผลที่นำเสนออีกประการหนึ่งก็คือ การที่พบว่าเด็กจีนมีความสามารถในการอ่านสูงกว่าเด็กไทย ทั้งด้านความเข้าใจและความเร็วในการอ่าน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานทั้งชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และ ๗ และเป็นการสนับสนุนผลการค้นคว้าของ กวง เคือน ศาสตรภักดิ์ (๒๕๑๔)

ผลการค้นคว้าดังกล่าวอาจอธิบายได้ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๑. เด็กจีนมีโอกาสเรียนรู้อ่านหรือประโยคใหม่ ๆ จากสภาพทางบ้านหรือ ประโยคใหม่ ๆ จากสภาพทางบ้านคือการคาบและการถูกกลืนอยู่กับสินค้าชนิดต่าง ๆ การจัดประเภทสินค้าจะช่วยให้สร้าง (Concept) ได้เก่ง ซึ่งเด็กไทยทั่วไปไม่มีโอกาสเช่นนี้

๒. เด็กจีนอาจถูกอบรมเลี้ยงดูโดยพ่อแม่ให้เป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความมั่นใจเพียรสูงกว่าเด็กไทย สังเกตได้จากพฤติกรรมบางอย่างของเด็กจีนและคนไทยทั่วไป เช่น เขาจะมุ่งขายสินค้าอย่างจริงจัง โดยไม่สนใจว่าผู้ซื้อจะพูกกับเขาอย่างสุภาพหรือไม่

ก. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการวิจัยต่อไป

๑. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นงานวิจัยเริ่มแรกของการวิจัยเกี่ยวกับความอยากรู้อยากเห็น และทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกคนที่กระทำกับเด็กในประเทศไทย ดังนั้นถ้าเป็นไปได้ ควรจะมีการวิจัยเรื่องนี้กับเด็กไทย ช้าอีกและขยาย - ขอบเขตได้กว้างขวางออกไป เช่นการศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพทั้งกล่าวระหว่างเด็ก ญว และนิคมารดาของเด็ก ตลอดจนการศึกษาในลักษณะการทดลอง เพื่อนำผลมาปรับปรุงบุคลิกภาพดังกล่าวของเด็กไทยให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

๒. - รมมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความอยากรู้อยากเห็นและทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกกับบุคลิกภาพอื่น ๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์กัน เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำ

ความวิตกกังวล ความเชื่อมั่นในตนเอง การแสดงออกการเก็บตัว และมีโนภาพเกี่ยวกับตน (Self - Concept) เป็นต้น เพื่อให้เข้าใจถึงองค์ประกอบของความอยากรู้อยากเห็นและทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตน ดังนี้

๓. การปรับปรุงแบบทดสอบหรือวิธีการทดสอบความอยากรู้อยากเห็น และทัศนคติเกี่ยวกับอำนาจภายใน - ภายนอกตนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น โดยเก็บขนาดและประเภทของกลุ่มทดลองมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกับเด็กโตนั้นการทดสอบเกี่ยวกับทัศนคติใด ๆ ก็ตาม มักจะมีปัญหาเรื่องการป้องกันตัวเอง (Defense) ของเด็กเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องอยู่เสมอ

๔. เกี่ยวกับการอ่าน ถ้าเป็นไปได้ควรมีการวิจัยถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้นไปอีก โดยใ้แบบการวิจัยทั้งชนิดติดตามผลเกิดคนเกี่ยวกับตลอด (Longitudinal) และชนิดตัดตอนมาศึกษาเป็นช่วง ๆ (Crossectional) เพื่อผลที่ถูกต้องซึ่งจะเป็นประโยชน์สำคัญต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กต่อไป

๗. ข้อกีดเห็นทางการศึกษา

๑. การที่พบความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับความอยากรู้อยากเห็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองในต่างประเทศ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการปลูกฝังให้เด็กเป็นคนที่มีความอยากรู้อยากเห็นในวัยเด็กจึงควรพิจารณาไปทั่วในขณะที่สอนอ่าน เป็นสิ่งที่ควรกระทำอย่างยิ่ง

๒. ตามผลที่พบว่าความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์โดยตรงกับทัศนคติแบบเรื่ออำนาจภายในตนเองก็เช่นเดียวกัน, และทัศนคติอันนี้อาจปลูกฝังให้เด็กได้ในทุกกิจกรรม ทั้งกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ပထမအကြိမ်

- วงศ์เพ็ญ ศาสตราจารย์, การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่าน การรับรูปร่างสาขา และแบบการคิดให้เหตุผล ตามหลักของ เพียเจต์ ในระดับชั้น ประถมปีที่ ๑ ถึงปีที่ ๕ ของเด็กไทยจีน, ปรินซ์ตันใหม่เพื่อรับปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต วศ. ประสานมิตร ๒๕๑๔.
- วิบูลย์ กับ นวศเพ็ญ วิเชียรโชติ, "ข้อเสนอแนะต่อคณะปฏิวัติเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนไทย" จ.ป.ก. ๒๕๑๔ หน้า ๑, ไรเนียว.
- วิจิตร โสภณ, การศึกษามโนภาพเกี่ยวกับตน ความแตกต่างระหว่างตนเองและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปรินซ์ตันใหม่เพื่อรับปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต วศ. ประสานมิตร ๒๕๑๔, ๗๒ หน้า.
- ไฉว เลียมแกว, ความวิตกกังวลและความถนัดทางการเรียน ปรินซ์ตันใหม่เพื่อรับปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต วศ. ประสานมิตร ๒๕๑๔.
- ✓ วิชา โองเถื่อน, ความวิตกกังวล ความสามารถในการอ่าน และลักษณะอื่นบางประการของบุคคลิกภาพ ปรินซ์ตันใหม่เพื่อรับปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต วศ. ประสานมิตร ๒๕๑๔.
- ✓ ลุณ แกวว, การศึกษาเกี่ยวกับการสร้างความวิตกกังวลและความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปรินซ์ตันใหม่เพื่อรับปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต วศ. ประสานมิตร ๒๕๑๕.
- Angyal, A. Foundations for A Science of Personality, New York, Commonwealth Fund, 1941.
- ✓ Berlyne, D., Conflict, Arousal and Curiosity, McGraw-Hill, New York, 1960, 350 p.
- Braun, J. S., "Relation between Concept Formation Ability and Reading Achievement at Three Developmental Levels," Child Development, 1963, 34, 675 - 682.
- Carter, H. J. and McGinnis, D. J., Learning to Read, McGraw - Hill Book Company, Inc., 1953, 214 p.
- Cochran, William G., Sampling Techniques, John Wiley & Sons, Inc., New York, 1963. 413 p.
- Grandall, V. J., Katkovsky, W. and Preston, A. "Motivational and Ability Determinants of Young Children's Intellectual Achievement Behaviors" Child Development, 1962, 33, 343 - 61.

- Fan, Chung - Teh, Item Analysis Table, Princeton, New Jersey, Educational Testing Service, 1952. 32 p.
- Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, McGraw - Hill Book Co., New York, 1966. 446 p.
- ✓ Fowler, Harry, Curiosity and Exploratory Behavior, The Macmillan Company, New York, 1965. 216 p.
- Garrett, Statistics in Psychology and Education, David McKay Company Inc., New York, 1966. 491 p.
- Harlow, H. F., Harlow, M. K. and Meyer, D. R., "Learning Motivated by a Manipulation Drive, Journal of Experimental Psychology, 40, 1950. 228 - 34.
- Hilgard, Ernest R., Introduction to Psychology, Harcourt, Brace & World, Inc., New York, 1962. 678 p.
- ✓ King, Johana Brawley, "Curiosity in Young Children," Dissertation Abstract, 1969, 29, 3468 - B
- ✓ Long, "Curiosity or Exploratory Drive," in Sheila, O. M., (Ed.) Child Study, 1966, 28, p. 24
- ✓ Maw, W. H. and Maw, E. W. and Maw, E. W. "Self Appraisal of Curiosity," Journal of Educational Research, 1968, 62, 462 - 465.
- McClelland, D., Atkinson, J. W., Clark, R. A., and Lowell, E. L., The Achievement Motives, Appleton - Century - Crofts, New York, 1953.
- McNemar Quinn, Psychological Statistics, John Wiley and Sons, Inc., New York, 1955. 408 p.
- McSwain, E. T., The Vital Role of Reading in This Complex Society, in Fobinsan, H. A., Recent Development in Reading, ~~Proceedings~~ of the Annual Conference on Reading. The University of Chicago, 1965. Supplementary Educational Monographs. o
- Merton, R. Mass Persuasion, New York, Harpers, 1946.
- Montgomery, K. C., "Exploratory Behaviors as a Function of Similarity of Stimulus Situations," Journal of Comparative and Physiological Psychology, 1965, 46, 129 - 133.
- Myers, A. K., & Miller, N. E. "Failure to Find a Learned Drive Based on Hunger ; Evidence for Learning Motivated by "Exploration," J. Comp. Physiol. Psychol., 1954, 47. 428 - 436.

- Neale, Daniel C., Gill, Noel and Tisner, Werner "Relationship Between Attitudes Toward School Subjects and School Achievement," Journal of Educational Research, Vol. 63, No. 5, 1970.
- Phares, E. J. "Expectancy Changes in Skill and Chance Situations," Journal of Abnormal and Social Psychology, 1957, 54, 399 - 407.
- Ressel, Ivan L. "Motivational for School Achievement Measurement and Validation," Journal of Educational Research, Vol. 62, No. 6, 1969, 263 - 267.
- Rotter, Jo B. "Generalized Expectancies for Internal Versus External Control of Reinforcement," Psychological Monographs, No. 609, 1966, 28 p.
- Rotter, J. B. & Mulry, R. C., "Internal Versus External Control of Reinforcement and Decision Time," Journal of Personality and Social Psychology, 1965, 2, 598 - 604.
- Siegel, Sidney, Nonparametric Statistics for the Behavioral Sciences, New York, McGraw - Hill, 1956. 312 p.
- Summer, E. G. and Hubrig, B., "Doctoral Dissertation Research in Reading Reported for 1963," Journal of Reading, 1966, 9, p. 295.
- Teeter, B. Rouzer, D. L. and Rosen, E., "Development of a Dimension of Cognitive Motivation Preference for Widely Known Information," Child Development, 35, 1964, 1105 - 1112.
- Traub, Herbert Wein, Case Studies of Boys Identified as High or Low Curiosity, Dissertation Abstract, Vol. 29, No. 7 - 8, 1969, 2046 - A.
- Veblen, T. The Theory of the Leisure Class, New York, MacMillan, 1859.

ภาคผนวก

แบบสอบถามความอยากรู้อยากเห็น

ข้อสอบถามต่อไปนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับนิสัย ความรู้สึกของนักเรียน ในแต่ละคำถาม ไม่มีคำตอบใดที่ถูกหรือผิด ขอให้ตอบตามความเป็นจริง คำตอบที่ดีที่สุดคือคำตอบที่ตอบตามความเป็นจริง แต่ละข้อให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (/) ในช่องที่จะบอกความจริงว่านักเรียนเป็นอย่างไร ?

.....

๑. เมื่อไปถึงสถานที่ใหม่สำหรับฉัน ฉันจะสำรวจสถานที่นั้นทันที
๒. ฉันอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับสิ่งแปลก ๆ ที่ฉันได้ยินมา
๓. ฉันชอบทั้งคำถามต่อสิ่งที่ฉันได้เห็นหรืออ่านพบ
๔. ถ้ามีสิ่งใหม่เกิดขึ้นในห้องเรียน ฉันจะตรงเข้าไปสังเกตดูใกล้ ๆ
๕. ฉันมักเสียเวลาในการศึกษาว่า สิ่งต่าง ๆ มันทำงานได้อย่างไร
๖. ฉันมักถามในระหว่างที่ครูสอน
๗. ถ้าฉันเห็นกระเป๋าทิ้งหรือกล่องที่ฉันไม่เคยเห็นมาก่อน ฉันจะเข้าไปดูว่ามีอะไรอยู่ในนั้นบ้าง
๘. ฉันชอบถอดแยกสิ่งต่าง ๆ ออกมาดูว่ามันทำงานได้อย่างไร
๙. ฉันตัดสินใจช้า เพราะต้องคิดหาเหตุผลต่าง ๆ
๑๐. ถ้าฉันเห็นสิ่งที่ฉันไม่เคยเห็นมาก่อน ฉันอยากรู้อยากเห็นว่ามันคืออะไร
๑๑. หลังจากที่ได้ฉันไปถึงสถานที่ใหม่สำหรับฉัน ฉันอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับสถานที่นั้นมากขึ้น
๑๒. เมื่อฉันเห็นคนกลุ่มหนึ่งเดินไปด้วยกัน ฉันอยากรู้อยากเห็นว่าเขาจะไปไหน
๑๓. ฉันชอบนักผจญภัย
๑๔. ฉันมีความอยากรู้อยากเห็นสิ่งต่าง ๆ อย่างมาก
๑๕. ฉันชอบคนกว่าสิ่งใหม่ ๆ
๑๖. เมื่อฉันเห็นสิ่งใหม่ ๆ ฉันสงสัยว่าสิ่งนั้นราคาเท่าไร
๑๗. ฉันชอบเล่นกับเด็ก ๆ ที่ชอบผจญภัย

๑๘. ถ้าฉันอยากรู้สิ่งใด ฉันจะถาม
๑๙. ถ้าฉันเห็น เขากำลังสร้างบ้านใหม่ ฉันสนใจดูการทำงานของคนงาน
๒๐. ฉันชอบหากำตอบว่า สิ่งต่าง ๆ สร้างขึ้นมาได้อย่างไร
๒๑. เมื่อฉันเห็นเครื่องจักรแปลก ๆ ฉันจะเก็บเขาไปดูใกล้ ๆ
๒๒. หอแมงของฉันสนับสนุนให้ฉันถามปัญหาบ่อย ๆ
๒๓. ฉันแก้ปัญหาที่สลับซับซ้อนจนกว่าจะได้คำตอบที่ถูกต้อง
๒๔. เมื่อมีเสียงผิดปกติเกิดขึ้น ฉันจะค้นหาต้นเสียงว่า เสียงนั้นคือเสียงอะไร และคงมาจากไหน
๒๕. ฉันชอบอ่านประวัตินักประดิษฐ์
๒๖. ฉันรู้สึกว่าการสำรวจค้นคว้า เป็นงานที่น่าเบื่อ

ตาราง ๔๑ ค่า t ที่ได้จากการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อ
ระหว่างนักเรียนที่มีความอยากรู้อยากเห็นสูงกับต่ำ

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
๑	๕.๕๘	๑๔	๔.๑๑
๒	๓.๑๓	๑๕	๘.๒๓
๓	๔.๐๑	๑๖	๔.๓๔
๔	๑๓.๒๑	๑๗	๖.๒๑
๕	๒.๕๒	๑๘	๖.๕๒
๖	๔.๔๑	๑๙	๔.๒๓
๗	๓.๖๓	๒๐	๕.๑๑
๘	๓.๕๒	๒๑	๑๓.๖๔
๙	๓.๐๓	๒๒	๔.๑๒
๑๐	๗.๔๓	๒๓	๕.๒๕
๑๑	๔.๑๒	๒๔	๘.๓๒
๑๒	๓.๓๔	๒๕	๗.๗๔
๑๓	๘.๓๓	๒๖	๒.๔๑

แบบทดสอบ Internal - External Control.

กำชับ

ในแต่ละปัญหามีข้อขอย ก. และ ข. ให้นักเรียนเลือกตอบเพียงข้อขอยเดียว ข้อที่เลือกตอบต้องเป็นข้อที่นักเรียนเชื่อว่าจะเป็นเรื่องของตัวนักเรียนเอง หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวของนักเรียนเองมากกว่าอีกข้อหนึ่ง

ข้อให้ตอบในกระดาษคำตอบ อย่าลืมเขียนชื่อ, ชั้น, เพศ, อายุ, โรงเรียน ที่หัวกระดาษก่อน ก็ได้ให้ แต่ไม่ต้องคิดนาน ตอบไว ๆ ด้วยการเขียนเครื่องหมาย X ทั่ว ก. หรือ ข. ที่เลือกในกระดาษคำตอบ

ตัวอย่าง

ปัญหา ๐๐ นักเรียนเป็นนักเรียนชั้น
 ก. ประถมศึกษา
 ข. มัธยมศึกษา

เนื่องจากนักเรียนเป็นนักเรียนประถมศึกษา นักเรียนก็เลือกข้อ ก. และ เขียนเครื่องหมาย X ทั่วหัว ก. ในข้อ ๐๐ ในกระดาษคำตอบดังนี้

๐๐ ก. ข.

ระวัง ภาวการณ์กระดาษคำตอบให้ตรงกับข้อในกระดาษคำถาม

๑. ปกติการที่นักเรียน เรียนภาษาอังกฤษไม่ค่อยเข้าใจ อาจเป็นเพราะ
 - ก. ครูอธิบายไม่แจ่มแจ้ง
 - ข. นักเรียนไม่สนใจวิชานั้น
๒. ปกติการที่นักเรียนอ่านหนังสือเรื่องหนึ่งแล้วจำเนื้อเรื่องได้เพียงเล็กน้อย ส่วนมากเป็นเพราะ
 - ก. เรื่องที่อ่านนั้นเขียนตัวหรือเรียบเรียงมาไม่ดี
 - ข. นักเรียนไม่สนใจในเรื่องที่อ่านนั้น
๓. การที่พ่อแม่ถามนักเรียนว่า เป็นเด็กเรียนดีปกติเป็นเพราะ
 - ก. ผลการเรียนของนักเรียนดี
 - ข. พ่อแม่ถามจนเด็กจึงกล่าวเช่นนั้น
๔. การที่นักเรียนสามารถแก้ปัญหาบางอย่างได้อย่างรวดเร็ว ปกติเป็นเพราะ
 - ก. ปัญหานั้นง่าย
 - ข. เพราะนักเรียนพยายามแก้ปัญหาด้วยความรอบคอบ
๕. ถ้ามีเด็กคนหนึ่งว่านักเรียนว่าเป็นคนโง่ นักเรียนคิดว่า เป็นเพราะ
 - ก. เขากำลังโกรธนักเรียน เขาจึงพูดเช่นนั้น
 - ข. ตัวนักเรียนเองไม่ได้แสดงอะไรให้เขาเห็นว่าเขามาฉลาดเฉียบแหลม
๖. ถ้านักเรียนอยากจะเป็นอาจารย์ เป็นนักวิทยาศาสตร์ หรือเป็นแพทย์ แต่ไม่ได้เป็น นักเรียนก็ว่าน่าจะเป็นเพราะ
 - ก. นักเรียนตั้งใจเรียนไม่เท่าที่ควรตั้งใจเรียนน้อยไป
 - ข. จำเป็นที่จะต้องมีคนช่วยนักเรียนในบางสิ่งบางอย่าง แต่ไม่มีคนช่วย
๗. การที่นักเรียน เรียนอะไรก็ได้อย่างรวดเร็ว ปกติเป็นเพราะ
 - ก. นักเรียนตั้งใจเรียนอย่างจริงจัง
 - ข. ครูอธิบายอย่างแจ่มแจ้งชัดเจน
๘. เมื่อนักเรียนทำเลขไม่ค่อยได้ นักเรียนก็คิดว่าน่าจะเป็นเพราะ
 - ก. นักเรียนไม่ได้ทำความเข้าใจมากนัก
 - ข. เลขว่อนั้นยากเกินไป

๘. เมื่อนักเรียนตอบคำถามของครูโดยไม่ตั้งใจ แต่บังเอิญตอบถูก ปกติเป็นเพราะ
- ครูไม่ค่อยเข้มงวดในเรื่องคำตอบ
 - นักเรียนได้พยายามตอบอย่างรอบคอบที่สุดแล้ว
๑๐. เมื่อนักเรียนอ่านนิทานแล้วว่าเนื้อเรื่องได้เกือบทั้งหมด ส่วนมากเป็นเพราะ
- นักเรียนอ่านนิทานเรื่องนั้นด้วยความสนใจ
 - นิทานเรื่องนั้นเขาเรียบเรียงมาอย่างดีทำให้จำได้ง่าย
๑๑. การที่พ่อแม่บอกนักเรียนว่า นักเรียนโง่ ไม่มีไหวพริบ ปกติเป็นเพราะ
- การกระทำ การพูดของนักเรียน แสดงให้เห็นว่านักเรียนโง่ไม่มีไหวพริบ
 - บังเอิญเป็นเวลาที่พ่อแม่กำลังโกรธนักเรียน
๑๒. ปกติการที่นักเรียนตอบได้คะแนนน้อยเป็นเพราะ
- โชคไม่ดีที่ข้อสอบยากเกินไป
 - นักเรียนรู้หนังสือน้อยไป
๑๓. ปกติการที่นักเรียนเล่นเกมส้อย่างหนึ่ง และชนะ เป็นเพราะ
- นักเรียนพยายามเล่นอย่างดี
 - บังเอิญคนอื่นเล่นไม่ดีเท่านักเรียน
๑๔. ถ้ามีกติกานักเรียนเป็นคนฉลาด หลักแหลม นักเรียนคิดว่าส่วนมากเป็นเพราะ
- บังเอิญคนนั้นชอบนักเรียน
 - นักเรียนได้แสดงให้เขาเห็นว่า นักเรียนเป็นคนฉลาดหลักแหลมเสมอ ๆ
๑๕. ถ้าครูให้นักเรียนสอบตก นักเรียนคิดว่าน่าจะเป็นเพราะ
- ครูไม่ชอบนักเรียน
 - นักเรียนทำข้อสอบได้ไม่ดีพอ
๑๖. ส่วนมากการที่นักเรียนสอบแล้วได้คะแนนน้อยกว่าที่เกยได้เป็นเพราะ
- นักเรียนไม่รอบคอบเหมือนครั้งก่อน
 - บังเอิญมีก๊วนแก่งทำให้ให้นักเรียนทำข้อสอบได้ไม่เต็มที่
๑๗. เมื่อมีเด็กชายหรือหญิงมาบอกว่านักเรียนเป็นคนฉลาดหลักแหลม ปกติเป็นเพราะ
- นักเรียนได้แสดงให้เขาได้เห็นแนวความคิด ๆ
 - บังเอิญเด็กคนนั้น ชอบนักเรียน (จึงพูดเอาใจนักเรียน)

๑๘. ถ้านักเรียนได้เป็นอาจารย์ นักวิทยาศาสตร์ หรือแพทย์ที่มีชื่อเสียง นักเรียนคิดว่าน่าจะเป็นเพราะ
- มีคนอื่นช่วยนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนต้องการเสมอ
 - นักเรียนตั้งใจเรียน และพยายามทำงานอย่างดีที่สุด
๑๙. ส่วนมากการที่พ่อแม่ของนักเรียนว่านักเรียนเรียนได้ไม่ดี เป็นเพราะ
- ผลการเรียนของนักเรียนไม่ดี
 - ท่านพูดด้วยความโกรธหรืออารมณ์เสีย
๒๐. การที่นักเรียนทำเลขได้สวยงามง่ายดาย เป็นเพราะ
- บังเอิญเลขข้อนั้นง่าย
 - นักเรียนได้ทำความเข้าใจจากหนังสือมาอย่างดี ก่อนที่จะทำเลขข้อนั้น
๒๑. ส่วนมากการที่พ่อแม่ชมนักเรียนว่าเป็นคนฉลาดเฉลียวแหมม เป็นเพราะ
- พ่อแม่พูดอย่างนั้น เพราะท่านกำลังอารมณ์ดี
 - นักเรียนทำบางสิ่งบางอย่างให้พ่อแม่เห็นว่าเป็นคนฉลาดเฉลียวแหมม
๒๒. ถ้านักเรียนไม่แน่ใจในการตอบคำถามครู และบังเอิญตอบผิด นักเรียนคิดว่าน่าจะเป็นเพราะ
- ครูเผลอ—งวักในเรื่องคำตอบเป็นพิเศษ
 - นักเรียนตอบเร็วเกินไป
๒๓. การที่ครูบอกนักเรียนว่า "พยายามตั้งใจเรียนได้มากกว่านี้" ส่วนมากเป็นเพราะ
- เป็นธรรมดาที่ครูจะต้องพูดอย่างนั้นเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนตั้งใจเรียนยิ่งขึ้น
 - ผลการเรียนของนักเรียนไม่ดีเท่าที่ควร
๒๔. นักเรียนคิดว่าข้อไหนเป็นจริงกว่ากัน
- ในตอนท้ายของชีวิตคนเราย่อมได้รับการ การพนมมือตามที่ควรจะได้
 - แม้ว่าจะพยายามทำดีสักเพียงใดก็ตาม บางครั้งคุณงามความดีของคนเรามักไม่มีใครสังเกตเห็น
๒๕. การที่คนจะได้เป็นเจ้านาย นั้นเพราะอะไร
- ไม่มีใครจะได้เป็นเจ้านายถ้าจังหวะไม่ดีและโชคไม่ช่วย
 - คนที่มีความสามารถแต่ไม่ได้เป็นเจ้าคนนายคน เพราะเขาไปฉวยโอกาสที่จะแสดงความสามารถให้คนอื่นเห็น
๒๖. สำหรับตัวนักเรียนเอง เคยพบความจริงข้อไหน
- การที่ตัวนักเรียนเองจะได้สิ่งที่ต้องการหรือไม่ ไม่ค่อยเกี่ยวกับโชค
 - มีหลายครั้งที่เราอาจตัดสินใจว่าจะทำอะไร โดยการโยนหัวโยนคอย

ตาราง ๔๒ ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยเป็นรายข้อ (r) ของแบบทดสอบทัศนคติ
แบบเชื่อบ้านภายใน-ภายนอกคน โดยใช้ตาราง

ข้อที่	ค่า r	ข้อที่	ค่า r
๑	.๕๗	๑๔	.๔๘
๒	.๕๔	๑๕	.๔๙
๓	.๔๙	๑๖	.๔๖
๔	.๖๑	๑๗	.๕๕
๕	.๗๖	๑๘	.๔๓
๖	.๖๒	๑๙	.๔๓
๗	.๔๒	๒๐	.๕๗
๘	.๔๓	๒๑	.๕๑
๙	.๔๑	๒๒	.๖๐
๑๐	.๔๐	๒๓	.๔๓
๑๑	.๕๔	๒๔	.๖๖
๑๒	.๔๖	๒๕	.๔๔
๑๓	.๔๓	๒๖	.๕๕